

APBŪVES NOTEIKUMU SATURS

Ievads.....	7
Lietošanas pamācība.....	7
1. Nodaļa	
ATĻAUTO IZMANTOŠANU DEFINĪCIJAS UN JĒDZIENU SKAIDROJUMS.....	9
2. Nodaļa	
PAMATNOSTĀDNES UN SKAIDROJUMI.....	17
2.1. Darbības lauks.....	17
2.2. Nolūks.....	17
2.3. Pamatprincipi.....	17
2.4. Pārkāpumi un sodi.....	17
2.5. Apbūves noteikumu stāšanās spēkā.....	18
2.6. Zemesgabala neatbilstoša izmantojuma statuss.....	18
2.7. Esošie neatbilstoša izmantojuma zemesgabali.....	18
2.8. Esošās ēkas un būves, uzsāktā projektēšana un būvniecība.....	19
2.9. Apbūves noteikumu grozīšana.....	19
2.10. Izņēmumi un papildinājumi.....	19
2.11. Detālpilānojumu izstrādāšana.....	20
2.12. Publiskums.....	20
3. Nodaļa	
SKRĪVERU PAGASTA TERITORIJAS ZONĒJUMS.....	21
3.1. Teritoriju izmantošanas veidi un to apzīmējumi.....	21
3.2. Apzīmējumu lietošana.....	21
3.3. Robežas.....	21
4. Nodaļa	
NOTEIKUMI VISĀM TERITORIJĀM.....	22
4.1. Pielietojums.....	22
4.2. Visās teritorijās atļautās izmantošanas.....	22
4.3. Visas teritorijās aizliegtās izmantošanas.....	22
4.4. Piekļūšanas noteikumi.....	22
4.5. Teritoriju izmantošanas veidu maiņa.....	23
4.6. Jaunu zemes gabalu veidošana.....	23
4.7. Prasības ēkas, būves vai to daļu funkcionalitātes maiņai.....	24
4.8. Prasības teritorijas, ēku un būvju uzturēšanai.....	24
4.9. Prasības ēku un būvju rekonstrukcijai, restaurācijai un remontam.....	24
4.10. Pagalma noteikumi.....	25
4.11. Apbūvi raksturojošie rādītāji.....	25
4.12. Apbūves atbilstība zemes gabala robežām.....	25
4.13. Redzamības trijstūri.....	26
4.14. Speciāli pasākumi cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.....	26
4.15. Attālumi starp ēkām un būvēm.....	26
4.15.1. Insolācijas prasības.....	26
4.15.2. Apgaismojuma prasības.....	26
4.15.3. Ugunsdrošības attālumu prasība.....	26
4.15.4. Attālumi no bērnu pirmsskolas iestādēm un vispārīgglītojošām skolām.....	26
4.15.5. Attālumi no lopkopības fermām.....	26
4.15.6. Attālumi no ceļiem un dzelzceļiem.....	27
4.16. Ēku un būvju augstums, stāvu skaits.....	27
4.17. Žogi un prettrokšņa sienas.....	27
4.18. Fasādes, jumti, ūdensnotekcaurules.....	28
4.19. Skatlogi, reklāmas, markīzes.....	28
4.20. Apgaismes ķermeņi.....	28
4.21. Kioski, nojumes, paviljoni u.c.mazās arhitektūras formas.....	28
4.22. Aizsargjoslas.....	29

4.22.1.	Vides un dabas resursu aizsargjoslas.....	31
4.22.2.	Ekspluatācijas aizsargjoslas.....	33
4.22.3.	Sanitārās aizsargjoslas.....	39
4.22.4.	Drošības aizsargjoslas.....	41
4.22.5.	Aprobežojumi aizsargjoslās.....	41
4.22.6.	Tauvas josla.....	41
4.23.	Aizsardzība pret trokšņiem.....	43
4.24.	Inženiertehniskās apgādes nodrošinājums.....	43
4.25.	Inženiertehniskās komunikācijas un objekti.....	43
4.25.1.	Ūdensapgāde.....	43
4.25.2.	Kanalizācija.....	43
4.25.3.	Elektroapgāde.....	44
4.25.4.	Sakari, radiotranslācija un televīzija.....	44
4.25.5.	Siltumapgāde un gāzes apgāde.....	44
4.25.6.	Attālumi no inženierkomunikācijām līdz ēkām un būvēm.....	45
4.25.7.	Attālumi starp inženierkomunikācijām.....	45
4.26.	Ēkas un būves mājlopiem.....	45
4.27.	Saimniecības ēkas un būves.....	47
4.28.	Atklāta āra (ārpustelņu) uzglabāšana.....	47
4.29.	Pazemes telpas.....	47
4.30.	Meži, apstādījumi, atsevišķi koki un augi.....	47
4.30.1.	Meži.....	47
4.30.2.	Apstādījumi.....	47
4.30.3.	Koku un to sakņu sistēmas aizsardzība.....	48
4.30.4.	Aizsargājami koki.....	48
4.30.5.	Aizsargājami augi.....	48
4.30.6.	Attālums no ēkām un būvēm līdz kokiem.....	48
4.30.7.	Koku ciršana.....	49
4.31.	Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība.....	49
4.32.	Grāvju un dabisko noteču saglabāšana.....	49
4.33.	Stihiju postījumu atjaunošana.....	49
4.34.	Ēku un būvju nojaukšana.....	49
5.nodaļa		
PRASĪBAS DEGVIELAS UZPILDES STACIJU UN TRANSPORTA		
LĪDZEKĻU NOVIETOŠANAI.....		
5.1.	Noteikumi degvielas uzpildes staciju (DUS) izvietojumam.....	50
5.2.	Noteikumi garāžām un slēgtām autostāvvietām.....	51
5.3.	Noteikumi autostāvvietām, velosipēdu novietnēm.....	51
5.4.	Noteikumi automašīnu novietņu piebraucamajiem ceļiem.....	51
5.5.	Vispārīgās prasības velosipēdu, automašīnu novietošanai.....	52
6. nodaļa		
ATSEVIŠĶU TERITORIJU IZMANTOŠANAS NOTEIKUMI.....		
6.1.	Dabas pamatnes teritorijas (Z).....	53
6.1.1.	Definīcija.....	53
6.1.2.	Atļautā izmantošana.....	53
6.1.3.	Minimālā zemes gabala platība.....	53
6.1.4.	Izņēmumi un papildinājumi.....	53
6.2.	Lauksaimniecības teritorijas (L).....	54
6.2.1.	Definīcija.....	54
6.2.2.	Atļautā izmantošana.....	54
6.2.3.	Zemesgabala platība.....	54
6.2.4.	Zemesgabala apbūves blīvums.....	54
6.2.5.	Stāvu skaits.....	54
6.2.6.	Dzīvojamo ēku skaits.....	54
6.2.7.	Ēku un būvju attālums no zemesgabala robežām.....	54
6.2.8.	Attālumi starp ēkām un būvēm.....	55
6.2.9.	Lopkopības fermas un kūtis.....	55
6.2.10.	Citi noteikumi.....	55
6.2.11.	Izņēmumi un papildinājumi.....	55

6.3.	Lauku apbūves teritorijas (La)	56
6.3.1.	Definīcija.....	56
6.3.2.	Atļautā izmantošana.....	56
6.3.3.	Zemesgabala platība.....	56
6.3.4.	Zemesgabala minimālais platums.....	56
6.3.5.	Zemesgabala apbūves blīvums.....	56
6.3.6.	Stāvu skaits.....	56
6.3.7.	Dzīvojamo ēku skaits.....	56
6.3.8.	Ēku un būvju attālums no zemes gabala robežas.....	56
6.3.9.	Attālumi starp ēkām un būvēm.....	56
6.3.10.	Kūtis.....	56
6.3.11.	Precizējumi un papildinājumi.....	56
6.4.	Mazdārziņu un dārza māju apbūves teritorijas (MD)	57
6.4.1.	Definīcija.....	57
6.4.2.	Atļautā izmantošana.....	57
6.4.3.	Zemesgabala platība.....	57
6.4.4.	Zemesgabala minimālais platums.....	57
6.4.5.	Zemesgabala apbūves blīvums.....	57
6.4.6.	Stāvu skaits.....	57
6.4.7.	Ēku skaits.....	57
6.4.8.	Ēku un būvju attālumi no zemes gabala robežām.....	57
6.4.9.	Precizējumi un papildinājumi.....	57
6.5.	Mazstāvu dzīvojamās teritorijas (DzM)	58
6.5.1.	Definīcija.....	58
6.5.2.	Atļautā izmantošana.....	58
6.5.3.	Būvlaide.....	58
6.5.4.	Zemesgabala platība.....	58
6.5.5.	Zemesgabala minimālais platums.....	58
6.5.6.	Zemesgabala apbūves blīvums.....	58
6.5.7.	Minimālā brīvā teritorija.....	58
6.5.8.	Ēku skaits uz zemes gabala.....	58
6.5.9.	Stāvu skaits.....	58
6.5.10.	Pagalma noteikumi.....	58
6.5.11.	Žogi.....	59
6.5.12.	Citi noteikumi (dvīņu māju un rindu ēku apbūvei).....	59
6.5.13.	Precizējumi un papildinājumi.....	60
6.6.	Daudzdzīvokļu dzīvojamās teritorijas (DzD)	60
6.6.1.	Definīcija.....	60
6.6.2.	Atļautā izmantošana.....	60
6.6.3.	Būvlaide.....	60
6.6.4.	Zemesgabala apbūves blīvums.....	60
6.6.5.	Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	61
6.6.6.	Stāvu skaits.....	61
6.6.7.	Priekšpagalma dziļums.....	61
6.6.8.	Fasādes, jumti, ūdens notekcaurules.....	61
6.6.9.	Reklāmas, skatlogi, markīzes.....	61
6.6.10.	Apgaismes ķermeņi.....	61
6.6.11.	Kioski, nojumes, paviljoni u.c. mazās arhitektūras formas.....	62
6.6.12.	Attālums starp dzīvojamām mājām.....	62
6.6.13.	Citi noteikumi.....	62
6.6.14.	Precizējumi un papildinājumi.....	62
6.7.	Sabiedrisko iestāžu teritorijas (S)	63
6.7.1.	Definīcija.....	63
6.7.2.	Atļautā izmantošana.....	63
6.7.3.	Zemesgabala apbūves blīvums.....	63
6.7.4.	Minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	63
6.7.5.	Stāvu skaits.....	63
6.7.6.	Priekšpagalma dziļums.....	63
6.7.7.	Citi noteikumi.....	63
6.7.8.	Precizējumi un papildinājumi.....	63
6.8.	Darījuma iestāžu teritorijas (D)	64

6.8.1. Definīcija.....	64
6.8.2. Atļautā izmantošana.....	64
6.8.3. Zemesgabala apbūves blīvums.....	64
6.8.4. Minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	64
6.8.5. Stāvu skaits.....	64
6.8.6. Priekšpagalma dziļums.....	64
6.8.7. Citi noteikumi.....	64
6.8.8. Precizējumi un papildinājumi.....	64
6.9. Jauktas sabiedrisko un darījuma iestāžu teritorijas (JSD).....	65
6.9.1. Definīcija.....	65
6.9.2. Atļautā izmantošana.....	65
6.9.3. Zemes gabala maksimālais apbūves blīvums.....	65
6.9.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	65
6.9.5. Maksimālais stāvu skaits.....	65
6.9.6. Priekšpagalma dziļums.....	65
6.9.7. Citi noteikumi.....	65
6.9.8. Precizējumi un papildinājumi.....	65
6.10. Jauktas dzīvojamās un darījumu iestāžu teritorijas (JDzD).....	66
6.10.1. Definīcija.....	66
6.10.2. Atļautā izmantošana.....	66
6.10.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums.....	66
6.10.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	66
6.10.5. Maksimālais stāvu skaits.....	66
6.10.6. Priekšpagalma dziļums.....	66
6.10.7. Citi noteikumi.....	66
6.10.8. Precizējumi un papildinājumi.....	66
6.11. Ražošanas teritorijas (R).....	67
6.11.1. Definīcija.....	67
6.11.2. Atļautā izmantošana.....	67
6.11.3. Zemesgabala apbūves blīvums.....	67
6.11.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	67
6.11.5. Maksimālais stāvu skaits.....	67
6.11.6. Pagalma noteikumi.....	67
6.11.7. Citi noteikumi.....	67
6.11.8. Izņēmumi un papildinājumi.....	67
6.12. Jauktas ražošanas un darījumu teritorijas (JRD).....	68
6.12.1. Definīcija.....	68
6.12.2. Atļautā izmantošana.....	68
6.12.3. Zemes gabala maksimālais apbūves blīvums.....	68
6.12.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	68
6.12.5. Maksimālais stāvu skaits.....	68
6.12.6. Pagalma noteikumi.....	68
6.12.7. Citi noteikumi.....	68
6.12.8. Precizējumi un papildinājumi.....	68
6.13. Komunālās un tehniskās apbūves teritorijas (T) (Tk).....	69
6.13.1. Definīcija.....	69
6.13.2. Atļautā izmantošana.....	69
6.13.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums.....	69
6.13.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija.....	69
6.13.5. Maksimālais augstums.....	69
6.13.6. Pagalma noteikumi.....	69
6.13.7. Citi noteikumi.....	69
6.13.8. Precizējumi un papildinājumi.....	69
6.14. Līnijbūvju apbūves teritorija (TL).....	70
6.14.1. Definīcija.....	70
6.14.2. Atļautā izmantošana.....	70
6.14.3. Ceļi un ielas.....	70
6.14.4. Strupceļi un laukumi.....	71
6.14.5. Ietves.....	71
6.14.6. Ielu un ceļu segumi.....	71
6.14.7. Brauktuvju noapaļojuma rādiusi.....	72

6.14.8. Veloceliņi.....	72
6.14.9. Inženierkomunikācijas zem ielu brauktuvēm.....	72
6.14.10. Prasības ielu, ietvju un grāvju ierīkošanai un uzturēšanai.....	72
6.14.11. Dzelzceļi.....	73
6.14.12. Meliorācijas sistēmas.....	73
6.14.13. Inženiertīkli.....	73
6.14.14. Citi noteikumi.....	74
6.14.15. Izņēmumi un papildinājumi.....	74
Ceļu šķēršprofili.....	75
Ielu šķēršprofili.....	76
6.15. Rekreācijas teritorijas (A).....	77
6.15.1. Definīcija.....	77
6.15.2. Atļautā izmantošana.....	77
6.15.3. Zemesgabala minimālā platība.....	77
6.15.4. Zemesgabala apbūves blīvums.....	77
6.15.5. Stāvu skaits.....	77
6.15.6. Citi noteikumi.....	77
6.15.7. Izņēmumi un papildinājumi.....	77
6.16. Turpmākās izpētes un plānošanas teritorijas (I).....	78
6.16.1. Definīcija.....	78
6.16.2. Atļautā izmantošana.....	78
7.nodaļa	
KULTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBA.....	79
7.1. Nodaļas noteikumu darbības lauks.....	79
7.2. Vispārīgie noteikumi.....	79
7.3. Valsts aizsargājami kultūras pieminekļi.....	82
7.3.1. Latvijas valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksts.....	82
7.3.2. Aizsargjoslas(aizsardzības zonas).....	82
7.3.3. Citi noteikumi.....	82
8.nodaļa	
AIZSARGĀJAMĀS DABAS TERITORIJAS.....	83
8.1. Valsts nozīmes īpaši aizsargājamās dabas teritorijas un atsevišķi objekti	83
8.2. Vietējas nozīmes īpaši aizsargājamās dabas teritorijas.....	84
8.3. Aizsardzības prasības.....	86
9.nodaļa	
BŪVTIESĪBU ĪSTENOŠANAS KĀRTĪBA.....	88
9.1. Projektēšanas uzsākšana.....	88
9.2. Būvprojekta akceptēšana.....	89
9.3. Būvatļaujas saņemšana un būvniecības gaita.....	89
9.4. Būvju nojaukšana.....	90
9.5. Dzīvokļu pārbūve par publiskajām telpām.....	91
9.6. Patvaļīgās būvniecības novēršana.....	91
9.7. Atbildība par Skrīveru pagasta teritorijas izmantošanas un apbūves	91
noteikumu neievērošanu.....	
9.8. Apbūves noteikumu stāšanās spēkā, grozījumi, papildinājumi.....	92
10.nodaļa	
SPEKĀ ESOŠO DETĀLPLĀNOJUMU SARAKSTS.....	93
PIELIKUMI – KARTES (A-3 formatā)	
1. Pagasta teritorijas perspektīvā izmantošana.....	94
2. Skrīveru ciema teritorijas perspektīvā izmantošana.....	95
3. Zemkopības institūta teritorijas perspektīvā izmantošana.....	96
4. Turpmākās izpētes un plānošanas teritorijas.....	97

IEVADS

Skrīveru pagasta apbūves noteikumi ir pašvaldības saistošie noteikumi. Apbūves noteikumi ir juridiski noformulētas prasības zemesgabaliem, ēkām un citām būvēm saskaņā ar pagasta teritorijas plānojumu un tie ir saistoši visiem zemesgabalu īpašniekiem vai to lietotājiem.

Zemes izmantošanas tiesības galvenokārt ir būvtiesības, kas nosaka kur un kādam mērķim ir atļauta apbūve. Apbūves noteikumi atspoguļo zemes īpašnieku vai lietotāju tiesības attiecībā uz viņu īpašumā vai lietojumā esošā zemesgabala izmantošanu.

Skrīveru pagasta apbūves noteikumi ir sastādīti, ņemot par paraugu arhitektu Edgara Bērziņa un Silvja Grīnberga pēc VARAM pasūtījuma 1995.g. izstrādāto apbūves noteikumu modeli, kas aprobēts Tukumā, Rīgā, Jūrmalā, Alūksnē, Liepājā, Jēkabpilī, Babītes pagastā, Ķekavas pagastā, Ādažu pagastā un citur.

LIETOŠANAS PAMĀCĪBA

Lai labāk izprastu apbūves noteikumos formulēto prasību juridisko pamatojumu, ieteicams iepazīties arī ar spēkā esošajiem Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumiem un citiem uz teritoriju plānošanu un būvniecību attiecināmiem tiesību un normatīvajiem aktiem. Ar neskaidrībām un jautājumiem par apbūves noteikumu prasībām ir jāgriežas Aizkraukles rajona Būvvaldē un Skrīveru pagasta padomē.

Vispirms ir jāiepazīstas ar šo apbūves noteikumu nodaļām:

- 2. Pamatnostādnes un skaidrojumi;**
- 3. Skrīveru pagasta teritorijas zonējums;**
- 4. Noteikumi visām teritorijām.**

Šo nodaļu noteikumi un prasības attiecas uz jebkuru zemesgabalu, lai kādā teritorijā tas atrastos.

6.nodaļas “Atsevišķu teritoriju izmantošanas noteikumi” apakšnodaļās kā atļautās izmantošanas, katrai teritorijai ir noteikti nolūki un veidi, kādos Skrīveru pagastā ir atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un būves. Šo izmantošanu skaidrojums ir dots 1.nodaļā “Atļauto izmantošanu definīcijas un jēdzienu skaidrojumi”.

Katra 6. nodaļas apakšnodaļa ietver arī virkni detalizētu prasību, kas tieši neizriet no teritorijas plānojuma, bet ir noteiktas ar citiem normatīvajiem aktiem, galvenokārt Latvijas Būvnormatīviem.

Izstrādājot detālplānojumus konkrētā teritorijā, 6. nodaļas apakšnodaļu prasības var tikt grozītas, detalizētas vai papildinātas, un tās var būt atšķirīgas no apbūves noteikumiem, ja mainās likumdošana un normatīvie akti.

9.nodaļā dota kārtība, kādā īstenojamas būvtiesības, t.i. akceptējami attīstības priekšlikumi, izstrādājami detālplānojumi un būvprojekti, saņemama būvatļauja, kā arī noteiktas prasības būvdarbu veikšanai un būves nodošanai ekspluatācijā.

Pielikumā ir pievienotas 4 kartoshēmas:

- Skrīveru pagasta teritorijas plānotā atļautā izmantošana;
- Skrīveru ciema teritorijas plānotā atļautā izmantošana;
- Zemkopības institūta teritorijas plānotā atļautā izmantošana;
- Turpmākās izpētes un plānošanas teritorijas.

Apbūves noteikumu tekstā, papildus 3.nodaļā “Teritoriju izmantošanas veidi” noteiktajiem, ir lietoti šādi saīsinājumi:

1) **AL** - LR “Aizsargjoslu likums”, (05.02.1997.) ar 2005.gada 22.jūnija grozījumiem;

2) **BL** - LR “Būvniecības likums”, (10.08.1995.) g. ar 2002.gada 20.marta grozījumiem;

3) **CNuN** - Celtniecības normas un noteikumi;

4) **KL** - LR likums “Par kultūras pieminekļu aizsardzību”, (12.02.1997.);

5) **LBN 101** Latvijas būvnormatīvs “Pagaidu instrukcija par pagastu izbūves ģenerālplānu” Latvijas Republikas Arhitektūras un Celtniecības ministrija, (28.12. 1992.);

6) **LBN 201-96** - Latvijas būvnormatīvs “Ugunsdrošības normas”, Latvijas Republikas Ministru kabinets, (31.10.1995.);

7) **LBN 209** - Latvijas būvnormatīvs “Instrukcija ģimenes māju un zemnieku sētu projektēšanai”, Latvijas Republikas Arhitektūras un Celtniecības ministrija, (03.1993.);

8) **LR** - Latvijas Republika;

9) **MK Not. Nr.** - LR Ministru kabineta noteikumi.

1.nodaļa

ATĻAUTO IZMANTOŠANU DEFINĪCIJAS UN JĒDZIENU SKAIDROJUMS

Šajā nodaļā ir definētas atsevišķu Skrīveru pagasta atļautās izmantošanas, kā arī dots svarīgāko pielietoto jēdzienu skaidrojums.

Aizmugures pagalma dziļums - mazākais horizontālais attālums starp zemesgabala aizmugures robežu un tuvāko jebkuras galvenās būves sienu.

Aizmugures pagalms - zemesgabala daļa starp zemesgabala sānpagalmiem no zemesgabala aizmugures robežas līdz tuvākajai jebkuras galvenās būves aizmugures fasādes sienai.

Aizsargājami dabas objekti - izcili dabas veidojumi un teritorijas, kam ir sevišķa zinātniska, kultūrvēsturiska, estētiska un sociāla nozīme, un kas atrodas īpašā valsts aizsardzībā.

Aizsargjoslas - ar likumu noteiktas teritorijas platības, kuru uzdevums ir aizsargāt dažāda veida objektus, (gan dabiskus, gan mākslīgus) no nevēlamas ārējas iedarbības, nodrošināt to ekspluatāciju un drošību, vai arī pasargāt vidi un cilvēku no kāda objekta kaitīgas ietekmes.

Apbūve - tādu plānotu, izmantotu vai nodomātu virszemes būvju, inženierkomunikāciju, kā arī labiekārtojuma kopums, kur ēkas ir galvenais elements.

Apbūves blīvums - procentos izteikta zemesgabala apbūves laukuma attiecība pret tā platību.

Apbūves intensitāte - procentos izteikta visu stāvu platības attiecība pret zemesgabala platību.

Apbūves laukums - zemesgabala visas ar būvēm apbūvētās platības summa, izņemot pazemes būves, piebraucamos ceļus un labiekārtojumu.

Apbūves noteikumi - pašvaldības pieņemti saistoši noteikumi - būvnoteikumi, kas juridiski nodrošina un aizsargā fizisko un juridisko personu zemes izmantošanas un būvtiesības, nosakot zemesgabaliem, ēkām un citām būvēm konkrētas prasības.

Apbūves teritorija – teritorija, kas attīstības plānā paredzēta apbūvei.

Apstādījumi - visas ar augiem apaudzētas un iekoptas dabas pamatnes teritorijas, kur neiegūst produkciju: parks, dārzs, skvērs, aleja, ielu un ceļu stādījumi, kas ir brīvi pieejami sabiedrībai, un var ietvert arī ar rekreāciju saistītas ēkas un būves.

Apstāšanās redzamības attālums - attālums, kurā transporta vadītājs spēj apturēt ar atļauto ātrumu braucošu transportlīdzekli līdz ieraudzītajam objektam, kas atrodas uz brauktuves.

Ārējais sānpagalms -sānpagalms, kas tieši robežojas ar ielu.

Arheoloģiskie izrakumi – izpētes zemes darbi, ko veic profesionāla arheologa vadībā, lai izzinātu objekta raksturu, uzbūvi un hronoloģiju.

Ārstniecības iestāde - zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta veselības aizsardzības un medicīnas prakses nolūkiem un ietver poliklīniku, slimnīcu, klīniku, ambulanci, sanatoriju vai citu iestādi šādiem nolūkiem.

Atklāta āra (ārpustelpu) uzglabāšana - zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta preču vai produkcijas uzglabāšanai brīvā dabā vai būvju vaļējās platībās, kas nav iekļautas sienās un neietver autostāvvietas.

Atklāta autostāvvietā - automašīnu novietošanas veids un nozīmē autostāvvietu, kas nav iekļauta ēkā vai tās daļā un kas ir nodalīta (arī nožogota) automašīnu novietošanai uz laiku.

Atļautā izmantošana - zemes, ēkas, būves vai tās daļas izmantošana, kas plānota, izmantota vai nodomāta saskaņā ar attīstības plānu (teritorijas plānojumu).

Atmata - visas neapbūvētās un neapsaimniekotās lauksaimniecības teritorijas, ietverot neapstrādātu aramzemi, neizmantotas ganības un pļavas.

Augļkopība - augkopības nozare, kuras uzdevums ražot augļus, ogas, riekstus.

Auto tirdzniecības iestāde - izmantošana, kas ietver automašīnu, degvielas, eļļas, smērvielu, riepu, bateriju un rezerves daļu pārdošanu un automašīnu izīrēšanu vai uzglabāšanu izīrēšanas nolūkos, kā arī mazgāšanu, tīrīšanu un tādu nelielu remontdarbu veikšanu, kas ir svarīgi automašīnas aktuālai darbībai.

Autobusu pieturvietā - izmantošana, kas ietver būves autobusu satiksmes apkalpes dienesta un pasažieru vajadzībām, kā arī pastāvīgu pieturas vietu autobusiem un to īslaicīgu novietošanu.

Automašīnu novietošana - visi automašīnu novietošanas veidi to izmantošanas laikā, neatkarīgi no novietošanas ilguma un citiem apstākļiem, izņemot novietošanu apkopei un remontam.

Autostāvvietā - zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta vienas vai vairāku automašīnu novietošanai uz laiku un ietver arī stāvvietas, piebrauktuves un vertikālās komunikācijas.

Bērnu un jaunatnes iestāde - zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota vai nodomāta mazbērnu novietnei, bērnudārzam vai citai bērnu un jaunatnes specializētai iestādei.

Biškopība - mājas bišu audzēšana, kopšana un izmantošana medus u.c. biškopības produktu (vasks, propoliss, bišu inde, ziedputekšņi u.c.) ieguvei, kā arī kultūraugu ziedu apputeksnēšanai.

Brīvā (zaļā) teritorija - zemesgabala neapbūvētā platība, no kā atskaitīta autostāvvietu un piebraucamo ceļu platība. To raksturo brīvās teritorijas platība procentos no stāvu platības.

Būtisks piesārņojums - valsts kompetentu iestāžu noteikta jebkādas kaitīgas vielas maksimāla koncentrācija gaisā, augsnē vai ūdenī, kā arī skaņas līmenis, ko nav atļauts pārsniegt vispār vai kādā konkrētā teritorijā.

Būve - arhitektonisks, tehnisks vai konstruktīvs virszemes, pazemes vai zemūdens statisks darinājums, arī ēkas vai ēku kopums, kā arī attiecīgās tehniskās iekārtas.

Būvētājs - fiziskā vai juridiskā persona (nekustamā īpašuma īpašnieks, nomnieks vai lietotājs), kas veic būvniecību.

Būvlaide – nosacīta līnija zemesgabala iekšpusē, kas nosaka attālumu no sarkanās līnijas līdz apbūvei, parasti paralēli sarkanajai līnijai.

Būvnormatīvi - saistošu normu un noteikumu kopums, kas reglamentē būvniecību un būvju ekspluatāciju, un ir saistoši visiem būvniecības dalībniekiem.

Būvprojekta akcepts — rakstisks lēmums uzskatīt būvprojektu par pieņemtu, ko izdevusi būvvalde vai cita institūcija Būvniecības likuma 6.pantā noteiktajā kārtībā.”;

Būvprojekts - rasējumu un tekstu materiālu kopums, kas nepieciešams būvniecības ieceres īstenošanai.

Ceļu un ielu fronte - zemesgabala vai ainavas daļa, kas pavērsta pret ceļu vai ielu.

Dabas pamatnes teritorijas - kopējs nosaukums mežu, parku, skvēru, pļavu, purvu, pludmaļu, upju, ezeru un citu virszemes ūdeņu teritorijām, kur izbūvēm ir sekundāra nozīme.

Dabas piemineklis - atsevišķs, savrups dabas veidojums: koks, ala, avots, grava, klints, ūdenskritums, akmens un cits dabas retums, kam ir zinātniska, kultūrvēsturiska, estētiska vai ekoloģiska vērtība. Lai nodrošinātu dabas veidojuma saglabāšanu un tā apskates iespēju, aizsargāta tiek arī dabas pieminekļa tuvākā apkārtnē.

Darījumu iestāde - zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta banku, apdrošināšanas sabiedrību, viesnīcu, moteļu, biroju, kantoru, gadatirgu, izstāžu, kongresu un konferenču centru, kā arī citu komerciāla rakstura iestāžu izvietojumam, bet neietver nekādu ražošanu vai vairumtirdzniecību.

Dārza māja (vasarnīca) - zeme un sezonas rakstura būve, kas plānota, izmantota vai nodomāta rekreācijas nolūkiem vienai ģimenei.

Daudzstāvu daudzdzīvokļu nams – trīs (3) un vairāk stāvu dzīvojamā māja, (neskaitot pagrabu), kas plānota, izmantota vai nodomāta dzīvokļiem, ar kopīgu ieeju no zemes līmeņa, kur iedzīvotājiem ir tiesības izmantot kopīgos pagalmus, priekštelpas, kāpnis, palīgtelpas, kas neatrodas dzīvoklī.

Degvielas uzpildes stacija - zeme, ēka vai būve uz zemesgabala, kas plānota, izmantota vai nodomāta degvielas, eļļas un smērvielu pārdošanai, kā palīgizmantošanu ietverot citu tirdzniecību un pakalpojumus; kafejnīcu, automašīnu mazgāšanu.

Drošības aizsargjosla - teritorija, kas noteikta kā josla ap paaugstināta riska objektu. Tās galvenais uzdevums ir nodrošināt šī objektu, kā arī vides un cilvēku drošību gan to ekspluatācijas laikā, gan iespējamo avāriju gadījumā .

Dvīņu māja - divas bloķētas dzīvojamās mājas, kas plānotas, izmantotas vai nodomātas divu ģimeņu dzīvošanai (divām mājsaimniecībām).

Dzelzceļa stacija - zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta dzelzceļa satiksmes pasažieru apkalpošanai.

Dzelzceļš - zeme (zemes josla) un būves, kas plānotas, izmantotas vai nodomātas dzelzceļa darbības nodrošināšanai, ieskaitot arī pieturvietas, izņemot dzelzceļa pasažieru stacijas.

Dzīvojamā māja laukstrādniekiem - ēka, būve vai tās daļa, kas ietver dzīvokļus vai atsevišķas istabas, kas nodotas laukstrādniekiem pagaidu lietošanā uz līgumā noteiktu termiņu.

Dzīvoklis kā palīgizmantošana - ēka vai tās daļa, kas plānota, izmantota, vai nodomāta kā atsevišķa norobežota dzīvojamā platība, kas sastāv no vienas vai vairākām istabām, virtuves un palīgtelpām uz tāda zemesgabala, kur dzīvojamā māja nav galvenais atļautais zemes izmantošanas veids.

Ēka - atsevišķa arhitektoniska, tehniska un konstruktīva virszemes, arī daļēji pazemes būve.

Ēkas augstums - attālums no zemes virsmas projektētā vidējā līmeņa ēkas vidū ielas vai ceļa pusē līdz tai augstākajai ēkas daļai (dzegas vai parapeta virsmalai, jumta malai, mansarda jumtam, kā arī jumta korei, ja jumts stāvāks par 45⁰), kas aiztur gaismas plūsmu 45⁰ leņķī. Pagalma ēkas augstumu mēra ēkas vidū no pagalma virsmas projektētā vidējā līmeņa.

Ekspluatācijas aizsargjosla - teritorija, kas noteikta kā aizsargjosla ap transporta, sakaru un citu komunikāciju līnijām un objektiem, lai nodrošinātu to efektīvu un drošu ekspluatāciju un attīstības iespēju.

Ferma - izmantošana, kas ietver atsevišķu specializētu, rūpnieciska rakstura lopkopības (govju, cūku, zirgu, putnu u.c.) saimniecību, arī pastaiģu laukumus, bet neietver ganības.

Galvenā būve - būve vai ēka, kas plānota, izmantota vai nodomāta galvenajai izmantošanai uz zemesgabala.

Garāža - ēka vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta pastāvīgai vienas vai vairāku automašīnu novietošanai, un var būt gan privātā, gan sabiedriskā garāža. Ja garāža ir ietverta dzīvojamā vai saimniecības ēkā, tad šo apbūves noteikumu izpratnē tā netiek uzskatīta par privātu garāžu.

Golfa laukums - teritorija ar sporta būvēm un nepieciešamajām ēkām dabas pamatnes teritorijā.

Graudkopība - augkopības pamatnozare graudu ražošana pārtikai, sēklai, lopbarībai, rūpnieciskām izejvielām.

Grāvis - mākslīgi veidots padziļinājums zemes virsmā virsūdeņu uztveršanai un novadīšanai, iekļaujoties vienotā noteces sistēmā.

Ģimenes dārziņš - teritorija, kur pagaidu lietošanā uz līgumā noteiktu termiņu ir ierīkots sakņu dārzs ģimenes vajadzībām, ar vai bez pagaidu būvēm (dārza inventāra noliktavām).

Ģimenes māja - ēka vai cita būve, kas ietver sevī dzīvojamo māju (1-2 ģimenēm), saimniecības ēku un inženierbūves.

Hidrotehniska būve - inženiertehniska būve ūdens resursu izmantošanai vai ūdenslīmeņa regulēšanai.

Iedibināta būvlaide - esošās apbūves frontes veidotā līnija, ja kvartāla robežās vismaz piecos zemesgabalos galvenās būves pie ielas atrodas uz vienas līnijas.

Iekšējais sānpagalms - sānpagalms, kas nerobežojas ar ielu.

Iela - zeme, būve, vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta satiksmes nodrošināšanai apdzīvotās vietās – ciemos, un vietējās satiksmes pievadīšanai lielceļiem. Iela ietver teritoriju ielu sarkanajās līnijās un krustojumus ar vietējām ielām un piebrauktuvēm, bet neietver krustojumus ar lielceļiem.

Individuālais darbs - individuālā darba veidi, saskaņā ar LR Ministru Padomes 1993. gada 29.aprīļa lēmumu Nr. 220 apstiprināto sarakstu, kā arī darbība dzīves vietā radošajās profesijās, ietverot arī darbību dzīvoklī, savrupmājā vai viensētā izvietotā individuālajā uzņēmumā.

Insolācija (izsauļojums) - rādītājs, kas norāda iekštelpu nepieciešamo izsauļojuma ilgumu. To nosaka attiecīgi būvnormatīvi.

Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves - zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta virszemes un pazemes inženiertīkliem un būvēm, lai nodrošinātu apbūves vai citu izbūves teritoriju pieslēgšanu centralizētām apgādes sistēmām, (ūdensvads, kanalizācija, elektroapgāde, siltumapgāde, telekomunikācijas) kas pašas ir šie tīkli un būves.

Inženiertehnisko komunikāciju objekts - zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta valsts vai pagasta inženiertehniskās apgādes un infrastruktūras objektu, (elektropakšstacijas, katlumājas, gāzes sadales stacijas, automātiskās telefonu stacijas, kanalizācijas un lietus notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, dzeramā ūdens atdzelžošanas stacijas) un transporta sistēmas objektu (ceļu, ielu, un dzelzceļa) izvietojumam.

Īslaicīgas lietošanas būve — būve, kuras ekspluatācijas laiks nav ilgāks par pieciem gadiem un kas jānojauc līdz minētā termiņa beigām.

Izbūve - kopīgs nosaukums plānotai, izmantotai vai nodomātai visu veidu teritorijas izmantošanai, un attīstības pasākumiem, apbūvei, labiekārtojuma un ainavu veidošanai.

Izglītības iestāde nozīmē izmantošanu, kas ietver iestādi pamata, vidējās un augstākās izglītības iegūšanai, tajā skaitā speciālās, profesionālās un pieaugušo izglītības iestādi, kā arī iestādi bērnu un jaunatnes brīvā laika nodarbībām.

Jāšanas skola - zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta zirgu turēšanai, izrādīšanai, trenēšanai, jāšanai, izbraukšanai, kā arī apmeklētāju instruēšanai un apmācībām.

Jumta izbūve - ja tās platība 2,5 m vai lielākā augstumā ir vairāk par 66% no ēkas pirmā stāva platības.

Kapsēta - zeme, kas plānota, izmantota vai nodomāta mirušo apbedīšanai un ar to saistītiem pasākumiem, ietverot arī ēkas un citas būves.

Klēts - saimniecības ēka lauksaimniecības produktu, augļu, apģērba, saimniecības inventāra, sadzīves priekšmetu glabāšanai.

Kokaudzētava - zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta augļu koku, ogu krūmu, dekoratīvo augu un meža koku stādu audzēšanai un pavairošanai.

Krautuve - laukums, vieta dažādu materiālu (būvmateriālu, kokmateriālu u.c.). nokraušanai un īslaicīgai uzglabāšanai.

Kultūras iestāde - zeme, ēka vai būve, kas plānota, izmantota vai nodomāta kultūras centram, teātrim, kinoteātrim, koncertzālei, universālas izmantošanas zālei, muzejam, bibliotēkai, mēdiņu centram vai līdzīgai iestādei.

Kultūras pieminekļa aizsardzības zona - noteikta teritorija ap kultūras pieminekli, kurā noliegta vai reglamentēta jauna būvniecība un ierobežota jebkura cita darbība, kas degradē kultūras pieminekļa vērtību vai traucē tā uztveri.

Kultūras pieminekļi - kultūrvēsturiskā mantojuma daļa- kultūrvēsturiskas ainavas un atsevišķas teritorijas (senkapi, kapsētas, parki, vēsturisko notikumu norises un ievērojamu personu darbības vietas) kā arī atsevišķi kapi, ēku grupas un atsevišķas ēkas, mākslas darbi, iekārtas un priekšmeti, kuriem ir vēsturiska, zinātniska, mākslinieciska vai citāda kultūras vērtība un kuru saglabāšana nākamajām paaudzēm atbilst Latvijas valsts un starptautiskajām interesēm.

Kūts - saimniecības ēka mājlopu (aitu, cūku, govju, teļu, zirgu) un mājputnu izmītināšanai zemnieku saimniecībās.

Kūtsmēslu glabātava - zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta kūtsmēslu savākšanai, uzkrāšanai, kompostēšanai, biotermiskai un bioloģiskai apstrādei.

Lauksaimnieciska izmantošana - zemes apstrāde graudkopības, sakņkopības, augļkopības, biškopības, lopkopības un citu pārtikas produktu ražošanai neierobežotā daudzumā, lai tos pārdotu ārpus ieguves vietas neapstrādātā vai daļēji apstrādātā veidā, bet neietverot lopkopības fermu.

Lecekti - iedziļināta sakņu vai dārzeņu dobe ar koka vai betona malām un noņemamiem caurspīdīga materiāla pārsegumiem.

Lopkopība - lauksaimnieciskās nozare kas ietver sevī cūkkopību, zirgkopību, aitkopību, piena lopkopību, lai ražotu pārtikas produktus (pienu, gaļu, olas), izejvielas vieglajai rūpniecībai (vilnu, ādas), nodrošinātu vilcējspēku (zirus) un lopkopības ražošanas blakusproduktus (kūtsmēslus, vircu) zemes auglības palielināšanai.

Lopkopības ferma - zeme, ēka un būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta lopkopības (govju, cūku, zirgu, putnu u.c.) saimniecībai, ietverot arī ganības.

Mazēka - vienkārša ēka, kuras apbūves laukums nav lielāks par 25 m².

Mazstāvu daudzdzīvokļu nams - dzīvojamā māja kas nepārsniedz trīs stāvus (neskaitot pagrabu), un ir plānota, izmantota vai nodomāta dzīvokļiem ar kopīgu ieeju no zemes līmeņa, un, kur iedzīvotājiem ir tiesības kopīgi lietot priekštelpas, kāpnes, palīgtelpas, kas neatrodas dzīvoklī, un pagalmus.

Meliorācijas būves nozīmē izmantošanu, kas ietver pasākumu sistēmu ūdens režīma regulēšanai un augsnes erozijas novēršanai.

Meža zeme - zeme, uz kuras ir mežs, zeme zem meža infrastruktūras objektiem, kā arī mežā ietilpstošie un tam piegulošie pārplūstošie klajumi, purvi un lauces.

Mežaparks – cilvēku izmainīta un daļēji apbūvēta meža teritorija, kas tiek intensīvi izmantota dažādiem atpūtas veidiem, un kur nepieciešams augstāka labiekārtojuma līmenis un mākslīga vides uzturēšana, lai tiktu saglabāts meža vizuālais dabiskums.

Mežs – ekosistēma visās tā attīstības stadijās, un tajā dominē koki, kuru augstums sasniedz vismaz septiņus metrus un kuru pašreizējā vai potenciālā vainagu projekcija ir vismaz 20 procenti no mežaudzes aizņemtās platības. Par mežu neuzskata atsevišķi no mežiem esošas platības, kuras apaugušas ar kokiem un kuru lielums nepārsniedz 0,1 hektāru, koku rindas, kuru platums ir mazāks par 20 metriem, augļu dārzus, parkus, kapsētas un meža koku sēklu ieguves plantācijas.

Mežsaimnieciska izmantošana - izmantošana, kas ietver ar mežsaimniecību, mežizstrādi, kokmateriālu sagatavošanu saistītos pakalpojumus, un var ietvert arī Ziemassvētku eglīšu un citu meža produktu audzēšanu un izstrādi.

Neatbilstoša izmantojuma statuss – zemesgabala izmantošana, kas likumīgi iesākta, pirms teritorijas plānojumā tam noteikts cits izmantojums.

Nebūtisks piesārņojums – piesārņojuma līmenis nepārsniedz gaisa, ūdens un augsnes spēju to absorbēt un pārstrādāt.

Noliktava – zeme, ēka un būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai paredzēta materiālu, vielu, lietu un preču uzkrāšanai, glabāšanai vai saglabāšanai (saldēšanai).

Paaugstināta riska objekts – objekts, kur ir paaugstināta iespējamība radīt draudus videi, cilvēka dzīvībai, veselībai, vai īpašumam.

Pagaidu būve – ēka vai cita būve.

Pagalms – ēku, būvju vai stādījumu ierobežots laukums. Apbūves teritorijās, šo saistošo noteikumu nozīmē, termins izmantots arī zemesgabala daļu apzīmēšanai, piemēram, priekšpagalms, iekšējais vai ārējais sānpagalms, aizmugures pagalms.

Pagasta ceļš – zemes izmantošana, kas nodrošina transporta un gājēju sakarus starp pagasta teritorijas daļām un apdzīvotām vietām un pieslēgumus valsts autoceļiem. Pagasta ceļš ietver teritoriju ceļa zemes nodalījuma joslas platumā, bet neietver krustojumus ar valsts autoceļiem.

Pagrabs – brīvstāvoša, zemē iedziļināta būve, vai arī telpas, kas izvietotas zem ēkas vai būves pirmā stāva.

Pagrabstāvs – telpa vai telpu kopums, kas izvietoti zem ēkas vai būves pirmā stāva, un kur griesti atrodas ne augstāk kā 1 m virs zemes līmeņa.

Palīgizmantošana (papildizmantošana) – atļautā izmantošana, kas papildina, uzlabo vai veicina atļauto izmantošanu tajā pašā zemesgabalā.

Pansija – zeme, ēka un cita būve vai tās daļa, kur īpašnieks dzīvo un apgādā citas personas ar dzīvojamo platību (ar maksu par īri maksu un maltīti), bet neietver viesnīcu, slimnīcu vai sanatoriju.

Parcele - ar detālo plānojumu vai zemes ierīcības projektu noteikta teritorijas pamatvienība līdz tās ierakstīšanai Zemesgrāmatā.

Parks – dabiskas un cilvēku veidotas teritorijas, ko veido dabas elementu, ēku un citu būvju un mazo arhitektūras formu daudzveidība ar lielu estētisko, sanitāri higiēnisko un rekreācijas nozīmi, un kuru uzturēšanai nepieciešams augsts labiekārtojuma līmenis, mākslīga audžu kopšana un atjaunošana.

Pārvaldes iestāde – zeme, ēka un cita būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta nekomerciāliem nolūkiem un ietver valsts, pašvaldības un tās dienestu pārvaldes, militāro un sabiedrisko organizāciju, biedrību, vēstniecību, prokuratūras, tiesu, policijas, ugunsdzēsības un pasta iestādes.

Patvaļīga būvniecība – būvdarbi, kas tiek veikti bez akceptēta būvprojekta un būvatļaujas, vai neatbilst būvprojektam.

Piebraucamais ceļš – jebkādas izbūves teritorijas daļa piekļūšanai pie zemesgabala vai atsevišķiem objektiem, arī servitūts vai apgrūtinājums.

Pilns stāvu skaits – ēkas un citas būves visu virszemes stāvu skaits, kur ieskaitīts:

Pirmsskolas bērnu iestāde – zeme, ēka, būve, vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta mazbērnu novietnei, bērnu dārzam vai citai specializētai bērnu iestādei, bet neietver privātu mājas bērnudārzu.

Pirts – zeme, ēka vai būve, vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta ķermeņa mazgāšanai un citai sanitārai apkopei.

Ļava – zeme, uz kuras aug ļaujama zāle.

Priekšdārzs - zemesgabala daļa visā tā platumā no zemesgabala frontes (sarkanās līnijas) līdz jebkurai galvenās ēkas galvenās fasādes sienai pret ielu vai ceļu.

Privāts mājas bērnudārzs – īslaicīgas bērnu aprūpes un uzraudzības nodrošināšana dzīvoklī vai dzīvojamā mājā ar pašvaldības piekrišanu, par atalgojumu vai atlīdzību uz laika periodu ne ilgāku par 24 stundām, ne vairāk par pieciem bērniem (neskaitot aprūpētāja bērnus) vecumā līdz 10 gadiem.

Puķkopība – augkopības nozare, lai nodrošinātu apgādi ar ziediem, telpaugiem, stādāmo materiālu apzaļumošanai.

Putnkopība – lopkopības nozare mājputnu (vistu, pīļu, zosu, tītaru, fazānu, paipalu) audzēšanai, lai apgādātu iedzīvotājus ar pārtikas produktiem (olas, gaļa), kā arī vieglo rūpniecību ar izejvielām (dūnām, spalvām).

Reliģiska iestāde - zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta jebkuras reliģiskas kopienas nolūkiem un var ietvert kulta celtni, reliģiskas izglītības iestādi vai draudzes bērnudārzu. Ja šāda ēka piebūvēta vai iebūvēta galvenajā būvē, tā jāuzskata par daļu no galvenās būves, nevis par saimniecības ēku.

Rindu māja – vertikāli sadalīta dzīvojamā māja, kas ietver vertikāli trīs un vairākos dzīvokļos sadalītu ēku uz kopīga, vai katru uz sava zemesgabala ar neatkarīgām izejām uz priekšpagalmu un aizmugures pagalmu, kas cieši piekļaujas katra dzīvokļa priekšējai un aizmugures sienai.

Saimniecības ēka – ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta kādai saimnieciskai vajadzībai (šķūnis, klēts, kūts u.t.t.). Ja šāda ēka piebūvēta vai iebūvēta galvenajā būvē, tā jāuzskata par daļu no galvenās būves, nevis par saimniecības ēku.

Saimniecības ēka laukstrādniekiem – ēka, būve vai tās daļa, kur pagaidu lietošanā uz līgumā noteiktu termiņu ir saimniecības ēka vai tās daļa laukstrādniekiem.

Sakņkopība – augkopības nozare un ietver sakņu audzēšanu pārtikai, lopbarībai un rūpnieciskām izejvielām.

Sanitārā aizsargjosla – teritorija, kas noteikta kā josla ap objektiem ar paaugstinātām sanitārajām prasībām. Tās galvenais uzdevums ir sanitāro prasību nodrošināšana.

Sarkanā līnija – pašvaldības apstiprinātajā teritorijas plānojumā noteiktā līnija, kas norobežo ceļa, ielas vai piebrauktuves (arī inženiertehnisko komunikāciju koridoru) izbūvei nepieciešamo teritoriju no apbūvējamās vai citādā veidā izmantojamās teritorijas (parasti no zemesgabala).

Savrupmāja – brīvstāvoša vienas vai divu ģimeņu dzīvojamā māja.

Siltumnīca – segta virszemes būve vai tās daļa no stikla, polietilēna vai cita caurspīdīga materiāla ar dabīgu vai mākslīgu mikroklimatu, kas plānota, izmantota vai nodomāta dārzu, puķu, to stādu un sēklas materiālu audzēšanai.

Sociālās aprūpes iestāde – zeme, ēka un cita būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta sociālās aprūpes nolūkiem, un var ietvert sociālās aprūpes centru, internātu, pansionātu, invalīdu namu vai citu iestādi līdzīgiem nolūkiem.

Specializēta lopkopības ferma – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta atsevišķai specializētai rūpnieciska tipa lopkopības (govju, cūku, zirgu, putnu u.c.) saimniecībai, neietverot ganības, bet tikai pastaigu laukumus.

Sporta būve – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta sporta spēļu vai fizisko nodarbībām, ietverot sēdvietas skatītājiem, kā arī sporta būves dzīvojamās un citās teritorijās, kur tās kalpo kā palīgizmantošana.

Šķūnis – ēka vai būve, kas plānota, izmantota vai nodomāta lopbarības, darbarīku un citu saimniecības materiālu novietošanai.

Tauvas josla – sauszemes josla gar visu ūdeņu, (upju, ezeru, kanālu) krastiem, kas paredzēta zvejas, rekreācijas vajadzībām un nodrošina piekļūšanu ūdenim, neatkarīgi no zemes piederības.

Tehniskās apkopes stacija – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas izmantota vai nodomāta transporta līdzekļu apkopei un labošanai, ietverot remontu, krāsošanu, mazgāšanu un tīrīšanu, kā arī eļļu, smērvielu, antifīzīvu, riepu, aizdedzes sveču, akumulatoru un rezerves daļu pārdošanu.

Telpas individuālā darba vajadzībām – savrupmājas vai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa daļa, kurā nodarbojas ar individuālo darbu un kura platība nepārsniedz 25% no savrupmājas vai dzīvokļa platības.

Tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta preču mazumtirdzniecībai (tirdzniecības centrs, universālveikals, veikals, salons, aptieka u.c.) vai banku, viesnīcu, restorānu, bāru, kafējnīcu, izstāžu un konferenču, kā arī sadzīves un citu pakalpojumu nodrošināšanai, bet neietver nekādu ražošanu vai vairumtirdzniecību.

Tūrisms - jebkura veida darbība un aktivitātes, kas ir saistīta ar cilvēku pagaidu ceļojumu (ne īsāku par 24 stundām un ne ilgāku par 1 gadu) ārpus savas pastāvīgās dzīvesvietas brīvā laika pavadīšanas vai lietišķo darījumu nolūkā, ja tas nav saistīts ar algotu darbu apmeklējuma vietā.

Turpmākas izpētes un plānošanas teritorijas - teritorijas, kurās jāveic izpēte, un par kuru izmantošanu jāpieņem atsevišķi pašvaldības lēmumi.

Ūdenssporta būve – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kā arī ūdens akvatorija daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta vienam vai vairākiem ūdenssporta veidiem (airēšanai, vindsērfingam, ūdenslēpošanai u.c.).

Ūdenstece – dabīga vai mākslīga gultne ar plūstošu ūdens straumi, kas veidojas kādā apvidū zemes virsmas slīpuma dēļ (upe, kanāls, strauts).

Ūdenstilpe – dabīgs vai mākslīgs zemes virsmas pazeminājums – ieplaka, kur uzkrājas ūdens (jūra, ezers, dīķis).

Vairumtirdzniecības iestāde – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta materiālu, vielu, lietu un citu preču komplektēšanai, iesaiņošanai, pārdošanai, uzkrāšanai un/vai glabāšanai vairumā, izslēdzot jebkādu preču ražošanu, montēšanu vai pārstrādāšanu.

Veterinārā iestāde - izmantošana, kas ietver veterinārās prakses nolūkiem domātu iestādi lauksaimniecībai, rekreācijai vai hobijs turētu mājdzīvnieku (mājlopu, suņu, kaķu, putnu u.c.) aprūpei un var ietvert veterināro slimnīcu, konsultāciju, ķirurģisko kabinetu un citu stacionāru iestādi līdzīgiem nolūkiem.

Vides un dabas resursu aizsargjosla – teritorija, kas noteikta kā aizsargjosla ap objektiem, kas nozīmīgi no vides un dabas resursu aizsardzības un racionālas izmantošanas viedokļa. Tās galvenais uzdevums ir samazināt vai novērst negatīvās antropogēnās iedarbības ietekmi uz šiem objektiem.

Vieglās ražošanas uzņēmums – zeme, ēka, un cita būve vai tās daļa, kas izmantota vai nodomāta produkcijas ražošanai, montēšanai, lai iegūtu mazumtirdzniecības, vairumtirdzniecības vai pakalpojumu galaproduktus, kā arī preču, vielu vai lietu komplektēšanai, iesaiņošanai montāžai, izņemot tādas darbības, kas rada būtisku piesārņojumu, kā rezultātā ķīmiskie, fizikālie, radioloģiskie un bakterioloģiskie faktori pārsniedz pieļaujamās higiēnas normatīvus.

Vietējās nozīmes iela nozīmē izmantošanu, kas ietver dzīvojamo ielu, kravas transporta ielu, gājēju ielu un ceļu (gatvi), parka ceļu, piebrauktuvi un veloceliņu un nodrošina transporta pieslēgumu maģistrālajām ielām. Vietējās nozīmes iela ietver teritoriju ielas sarkanajās līnijās, bet neietver krustojumus ar maģistrālajām ielām.

Virvas (šķidro kūtsmēslu krātuve) – iedziļinātas, ūdensnecaurlaidīgas betona vai dzelzsbetona tvertnes, kur novada šķidros kūtsmēslus ar pneimatiskām iekārtām, sūkņiem vai paštesces ceļā no savākšanas kolektoriem.

Vispārīgās ražošanas uzņēmums – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta ražošanas, montēšanas, pārstrādāšanas, remontēšanas, materiālu un iekārtu, kā arī jebkādu citu preču, vielu vai lietu glabāšanas, uzkrāšanas, komplektēšanas un iesaiņošanas nolūkos.

Zemes izmantošanas veidi – pašvaldības teritorijas iedalījums pēc zemes izmantošanas, kas noteikta attīstības plānā.

Zemesgabala fronte – horizontālais attālums starp zemesgabala, vai parces sānu robežām pa ielas vai ceļa sarkano līniju.

Zemesgabals – juridiski noteikta, teritorijas pamatvienība, kas zemesgrāmatā ierakstīta kā īpašums.

Zemnieku sēta – zeme, ēkas vai būves, kas plānotas, izmantotas vai nodomātas zemnieku saimniecībai un ietver ģimenes dzīvojamo māju ar saimniecības ēkām.

Zinātniskās iestādes – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta zinātniskās pētniecības vai līdzīgai iestādei.

2. nodaļa

PAMATNOSTĀDNES UN SKAIDROJUMI

Šo Skrīveru pagasta saistošo noteikumu virsraksts ir “Skrīveru pagasta apbūves noteikumi”. Turpmāk tekstā lietots saīsinājums “Apbūves noteikumi”.

2.1. Darbības lauks

Apbūves noteikumi attiecas uz visu pagasta teritoriju, t.i., uz visām zemēm Skrīveru pagasta administratīvajās robežās. Tie ir saistoši visām fiziskajām un juridiskajām personām – zemes īpašniekiem, lietotājiem un nomniekiem, uzsākot jebkuru zemesgabalu sadalīšanu, ēku un citu būvju un zemes ierīcības projektēšanu, būvdarbus, ēku rekonstrukciju, modernizāciju vai nojaukšanu. Apbūves noteikumi neatbrīvo fiziskās un juridiskās personas no nepieciešamības ievērot spēkā esošo valsts likumu un citu likumdošanas aktu prasības.

Apbūves noteikumi ietver arī valsts likumu un normatīvo aktu noteiktos noteikumus, uzrādot iekavās saīsinātu attiecīgā noteikuma avotu.

Stājoties spēkā šo likumdošanas aktu grozījumiem, apbūves noteikumi ir jāpapildina. Šie papildinājumi nav uzskatāmi par apbūves noteikumu grozījumiem.

2.2. Nolūks

Apbūves noteikumi ir līdzeklis Skrīveru pagasta pašvaldības attīstības mērķu sasniegšanai, lai nodrošinātu iedzīvotāju vispārēju labklājību, drošību, ērtības, nosakot zemes īpašnieku, lietotāju un nomnieku būvtiesības un pienākumus saskaņā ar spēkā esošo pašvaldības teritorijas plānojumu.

2.3. Pamatprincipi

Ceļot jaunas ēkas un būves, vai rekonstruējot un pārbūvējot jau esošās, ir jāievēro attiecīgie būvnoteikumi (apbūves noteikumi). [*Civillikums 1085 p.*]

Nav pieļaujama nekādu pašvaldības institūciju atļauju vai licenšu izsniegšana nodomātai un ieplānotai zemes izmantošanai, vai nodomātai ēkas vai būves būvēšanai, pārbūvēšanai ierīkošanai, paplašināšanai vai izmantošanai, ja ar to tiek pārkāpti jebkādi šo apbūves noteikumu punkti.

2.4. Pārkāpumi un sodi

Apbūves noteikumi ir izstrādāti kā pagasta saistošie noteikumi, pamatojoties uz likuma „Par pašvaldībām” 43.pantu, kas nosaka, ka pagasta padome ir tiesīga izdot saistošus noteikumus par pagasta teritorijas apbūvi, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos (*PL, 43.p.*).

Jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas pārkāpj apbūves noteikumus, ir vainīga un sodāma saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu:

pirmajā reizē fizikai vai juridiskai personai var uzlikt naudas sodu vai izteikt brīdinājumu;

vainīgajai personai ir pienākums pārkāpumu novērst;

ja fiziskā vai juridiskā persona nenovērs pārkāpumu, tad nākamajā reizē var uzlikt atkārtotu naudas sodu;

ja pārkāpums vēl netiek novērsts, iestājas kriminālatbildība.

Atkarībā no pārkāpuma veida, balstoties uz pagasta padomes Administratīvās komisijas priekšlikumu, Skrīveru pagasta padome pieņem lēmumu par soda apjomu Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa noteiktajā kārtībā.

Pārsūdzība par pagasta pašvaldības lēmuma atbilstību apbūves noteikumiem, kā arī pārsūdzība būvprojekta akceptēšanas lietā, ir iesniedzama LR Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministram.

Ja LR Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija pārsūdzību noraida, jebkurai fiziskajai vai juridiskajai personai ir tiesības griezties tiesā.

2.5. Apbūves noteikumu stāšanās spēkā

Apbūves noteikumi stājas spēkā reizē ar pagasta teritorijas plānojuma vai tā grozījumu stāšanos spēkā, pēc to pieņemšanas atklātā pagasta padomes sēdē.

Ja tiesa atzīst kādu apbūves noteikumu nodaļu, punktu vai noteikumu par spēkā neesošu, pārējā apbūves noteikumu daļa saglabā spēku.

2.6. Zemesgabala neatbilstoša izmantojuma statuss

Ja kāda zemesgabala izmantošana ir likumīgi iesākta, pirms pašvaldība pieņemusi teritorijas plānojumu, kurā šim zemesgabalam tiek noteikts cits izmantošanas veids, tad uz šo zemesgabalu ir attiecināms neatbilstoša izmantojuma statuss.

Neatbilstoša izmantojuma statusa zemesgabala īpašnieks ir tiesīgs turpināt likumīgi iesākto izmantošanu, bet jebkura jauna būvniecība, esošo ēku pārbūve, restaurācija vai nojaukšana jāveic atbilstoši apbūves noteikumu prasībām.

Ja zemesgabala īpašniekam ir līdz teritorijas plānojuma vai tā grozījumu pieņemšanai akceptēts (saskaņots) būvprojekts, vai izsniegta būvatļauja, un to derīguma termiņi nav beigušies, tad zemesgabalam ir neatbilstoša izmantojuma statuss un īpašnieks ir tiesīgs turpināt iesākto darbību, ja pašvaldība nekompensē īpašniekiem zaudējumus.

Visos gadījumos kad mainās zemesgabala īpašnieks, zemesgabals zaudē neatbilstoša izmantojuma statusu un jaunajam zemesgabala īpašniekam ir jāievēro apbūves noteikumu prasības.

Ja saskaņā ar šiem apbūves noteikumiem ir jāgroza nekustamā īpašuma lietošanas mērķis, tad to veic ar brīdi, kad tiek uzsākta jebkura jauna būvniecība vai cita saimnieciskā darbība, kā arī ja nekustamais īpašums tiek pārdots vai atdāvināts.

2.7. Esošie neatbilstoša izmantojuma zemesgabali

Esošus zemesgabalus, kuru platība, ielas fronte vai dziļums ir mazāki par noteikto, vai arī to platība ir mazāka par apbūves noteikumos noteikto minimālo zemesgabala platību, drīkst izmantot un uz tiem drīkst būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un citas būves atbilstoši attiecīgās apbūves teritorijas noteikumiem, ar šādiem nosacījumiem:

- ja šādiem zemesgabaliem tiek nodrošināta būvnormatīvos noteiktā inženiertehniskā apgāde;
- ja visi citi nosacījumi un apbūves noteikumi ir ievēroti.

2.8. Esošās ēkas un būves, uzsāktā projektēšana un būvniecība

Ja šo apbūves noteikumu spēkā stāšanās brīdī esošās ēkas un būves ir likumīgi uzbūvētas vai arī tiek likumīgi projektētas, būvētas, pārbūvētas vai ierīkotas, taču daži to raksturlielumi neatbilst šiem apbūves noteikumiem, bet esošais zemesgabala zemes izmantošanas veids atbilst apbūves noteikumiem, tad:

1) Esošās ēkas un citas būves drīkst rekonstruēt, pārbūvēt vai atjaunot, ievērojot nosacījumus, ka:

- pārbūvētas vai atjaunotas šīs ēkas vai citas būves atbildīs visiem šo apbūves noteikumu nosacījumiem;
- nekādas pārbūves nedrīkst palielināt neatbilstību apbūves noteikumiem;

2) Esošās ēkas un citas būves drīkst paplašināt, ievērojot nosacījumu, ka:

- jebkura ēkas vai citas būves paplašināšana atbilst šiem apbūves noteikumiem;
- paplašināšana, ievērojot citu būvju un zemesgabala izmantošanu, nepalielina neatbilstību apbūves noteikumiem;

Likumīgi uzsāktos projektēšanas, būvēšanas, pārbūvēšanas vai ierīkošanas darbus drīkst turpināt, ja pašvaldība nekompensē zaudējumus.

2.9. Apbūves noteikumu grozīšana

Apbūves noteikumu grozīšanu var pamatot un veikt ar teritorijas plānojuma grozījumiem. Skrīveru pagasta apbūves noteikumu grozījumi ir veicami vienlaikus ar teritorijas plānojuma grozījumu sagatavošanu.

Īpašos gadījumos ir pieļaujama apbūves noteikumu grozīšana ar pagasta padomes lēmumu, neveicot izmaiņas teritorijas plānojumā, taču pirms tam obligāti veicot teritorijas plānojumam noteikto sabiedriskās apspriešanas procedūru.

Grozījumi apbūves noteikumos nedrīkst grozīt valsts likumu un citu likumdošanas aktu noteiktos noteikumus un radīt attiecīgo likumu vai aktu pārkāpumus.

2.10. Izņēmumi un papildinājumi

Izņēmumi un papildinājumi attiecas uz zemes gabaliem, kas atrodas īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un turpmākās izpētes teritorijās. Ja izstrādājot šo teritoriju dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plānus tajos tiek noteiktas stingrākas prasības, kā teritorijas plānojumā noteiktajā atļautajā zemes izmantošanas veidā, tad šiem zemes gabaliem tiek piemērotas stingrākas prasības. Tas attiecināms uz zemes gabalu sadalīšanu, apsaimniekošanu, apbūvi un visa veida darbību. Izņēmumus var noteikt ar šo teritoriju dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plāniem, kā arī ar detālplānojumiem.

Izbūves teritorijas daļā, kas noteikta kā izņēmums, turpina darboties apbūves noteikumi pēc šādiem nosacījumiem:

- ja izņēmuma noteikums ir pretrunā ar kādu saistošo noteikumu, tad tā vietā stājas izņēmuma noteikums;
- ja izņēmuma noteikums nosaka vienu vai vairākas speciāli atļautas izmantošanas, tad tās ir vienīgās izmantošanas, kādās zemi un ēku vai citu būvi drīkst izmantot;
- ja izņēmuma noteikums speciāli atļauj vienu vai vairākas izmantošanas papildus atļautajām izmantošanām, tad visi citi izņēmuma noteikumi attiecas arī uz papildus atļautajām izmantošanām.

Apbūves noteikumus papildina, precizē un detalizē, izstrādājot detālplānojumus.

2.11. Detālplānojumu izstrādāšana

Detālplānojumi tiek izstrādāti pamatojoties uz pagasta padomes lēmumu un saskaņā ar teritorijas plānojumu. Detālplānojumi tiek izstrādāti visos likumdošanā noteiktajos gadījumos, kā arī veicot zemes gabalu sadalīšanu, zemes izmantošanas veida maiņu, vai citos gadījumos, ko nosaka pašvaldība. Skrīveru pagasta teritorijas plānojums nosaka tās teritorijas kurās obligāti izstrādājami detālplānojumi, kompleksi aptverot teritorijas, kas sastāv no vairākiem īpašumiem. Tās parādītas Apbūves noteikumu 4.kartē un aprakstītas *1.sējuma sadaļā 19.16.Turpmākās izpētes un plānošanas teritorijas.*

Izstrādājot detālplānojumus, kā arī veicot zemes gabalu sadalīšanu vai apvienošanu, ir jāparedz zeme ielu, ceļu un inženiertīklu ierīkošanai. Lai ierīkotu piebraucamos ceļus, ielas, izbūvētu inženiertīklus, uzturētu meliorācijas sistēmas, tādā gadījumā pašvaldības vajadzībām bez maksas var tikt atsavināti līdz 20% no zemesgabala. (*skat. punktu 4.5. Teritoriju izmantošanas veidu maiņa*)

Izstrādājot detālplānojumus konkrētai pagasta teritorijai, ir jānosaka un jāprecizē:

- zemesgabalu robežas (proporcijas un izmēri);
- piekļūšana, izplānojot ielu un ceļu tīklu;
- zemesgabala apbūves blīvums un brīvās (zaļās) teritorijas;
- zemesgabala minimālā ielas vai ceļa fronte;
- minimālie attālumi no zemesgabalu robežām līdz ēkām un citām būvēm;
- ēku un citu būvju skaits, to stāvu skaits, apjoms un augstums;
- inženiertehniskā apgāde;
- automašīnu novietošana un piebrauktuves;
- visa veida aizsargjoslas;
- konkrētas prasības katrai parcelei – atļautā izmantošana, ierobežojumi utt.;
- detālplānojumu realizācijas kārtība.

3) Izstrādājot detālplānojumu, konkrētai teritorijai var papildus noteikt arī citas prasības. Līdz ar izstrādātā detālplānojuma stāšanos spēkā, Apbūves noteikumi ir regulāri jāpapildina:

- uzrādot tajos detālplānojumu nosaukumu, pieņemšanas un spēkā stāšanās datumus, kā arī precīzi aprakstot detālplānojumos risinātās teritorijas robežas un norādot šajās robežās ietvertās izbūves teritorijas;
- atspoguļojot 6. nodaļas attiecīgo apbūves teritoriju apakšnodaļās punktā “Izņēmumi un papildinājumi” detālplānojumu prasības, kas precizē šos apbūves noteikumus, kā arī citus noteikumus, kas izriet detālplānojumiem.

Minētie papildinājumi nav uzskatāmi par apbūves noteikumu grozījumiem.

2.12. Publiskums

Apbūves noteikumi ir brīvi pieejami visiem interesentiem. Skrīveru pagasta padome regulāri informē par pieņemtajiem apbūves noteikumu grozījumiem, kā arī tajos izdarītajiem izņēmumiem un papildinājumiem.

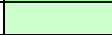

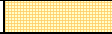

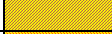

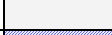

3. nodaļa

SKRĪVERU PAGASTA TERITORIJAS ZONĒJUMS

3.1. Teritoriju izmantošanas veidi un to apzīmējumi

Kartē “Skrīveru pagasta teritorijas plānotā atļautā izmantošana” (M 1:10 000, Skrīveru ciems M 1:5 000) ir attēlots spēkā esošā teritorijas plānojuma noteiktais teritorijas zonējums.

3.1.tabula Skrīveru pagasta teritorijas izmantošanas veidi

	Izbūves teritorijas	Apzīmējums	Krāsa
1.	Dabas pamatnes teritorijas	Z	
1.1.	Ūdeņi	ZŪ	
1.2.	Meži	ZM	
1.3.	Augļu dārzi	ZA	
1.4.	Parki un apstādījumi	ZPa	
1.5.	Pļavas un palienes	ZPl	
2.	Lauksaimniecības teritorijas	L	
2.1.	Nacionālas nozīmes lauksaimniecības zemes	L1	
3.	Lauku apbūves teritorijas	La	
4.	Mazdārziņu teritorijas	MD	
5.	Mazstāvu dzīvojamās teritorijas	DzM	
6.	Daudzdzīvokļu dzīvojamās teritorijas	DzD	
7.	Sabiedrisko iestāžu teritorijas	S	
8.	Darījuma iestāžu teritorijas	D	
9.	Jauktas dzīvojamās un darījuma iestāžu teritorijas	JDzD	
10.	Jauktas dzīvojamās un sabiedrisko iestāžu teritorijas	JSDz	
11.	Ražošanas teritorijas	R	
12.	Jauktas ražošanas un darījumu iestāžu teritorijas	JRD	
13.	Komunālās un tehniskās apbūves teritorijas	T	
13.1.	Kapsētas	Tk	
14.	Līnijbūvju teritorijas	TL	
15.	Rekreācijas teritorijas	A	
16.	Turpmākās izpētes un plānošanas teritorijas	I	

3.2. Apzīmējumu lietošana

Punktā 3.1. noteiktie burtu, ciparu un krāsu apzīmējumi lietoti, lai tekstā un plānos attēlotu apbūves noteikumos atļauto zemes, ēku un būvju izmantošanu.

Šie apbūves teritoriju apzīmējumi (ar burtiem un krāsām) ir obligāti ievērojami un pielietojami izstrādājot detālplānojumus un veicot apbūves noteikumu un teritorijas plānojuma grozījumus.

3.3. Robežas

Ja rodas neskaidrības par plānos attēloto apbūves teritoriju vai to daļu robežām, tad jāievēro, ka apbūves teritoriju vai to daļu robežas ir lielceļu, ceļu un ielu sarkanās līnijas, zemesgabalu robežas vai citas dabiskās robežas, ja plānojumā tas nav noteikts citādi.

4. nodaļa.

NOTEIKUMI VISĀM TERITORIJĀM

4.1. Pielietojums

Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz visām apbūves un izbūves teritorijām Skrīveru pagastā, izņemot gadījumus, kad apbūves noteikumos noteikts citādi.

4.2. Visās teritorijās atļautās izmantošanas

Jebkuru apbūves teritoriju, ievērojot apbūves noteikumus, atļauts izmantot ēku un citu būvju izvietošanai saskaņā ar attiecīgajā teritorijā atļautajām izmantošanām, kā arī:

- 1) apstādījumu ierīkošanai;
- 2) inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietošanai, ja to paredz teritorijas plānojums, detālplānojums vai būvprojekts;
- 3) automašīnu (līdz 3,5t) novietošanai, ja tas nenonāk pretrunā ar vides aizsardzības prasībām;
- 4) palīgizmantošanai, kas ir:
 - pakārtota galvenajai izmantošanai un papildina to,
 - izvietota tajā pašā zemesgabālā, kur galvenā izmantošana, ēka vai būve.

4.3. Visās teritorijās aizliegtās izmantošanas

Nevienā izbūves teritorijā netiek atļauta tāda zemes, ēku, būvju vai kādas to daļas izmantošana, kas rada būtisku piesārņojumu un neatbilst vides aizsardzības un sabiedrības veselības vides kvalitātes prasībām, kas pamatotas ar normatīvo aktu prasībām.

Nevienā apbūves teritorijā, nedrīkst:

- 1) izvietot ēkas un būves aizsargjoslās, ja tas ir pretrunā ar "Aizsargjoslu likumu";
- 2) novietot, savākt un glabāt pamestus, nelietojamus motorizētus satiksmes līdzekļus, ja vien šim nolūkam izmantotā teritorija nav noteiktā kārtībā projektēta un ierīkota metāllūžņu savākтуvei vai iekļauta ēkā;
- 3) vākt, uzkrāt vai glabāt atkritumus, krāmus, lupatas, metāllūžņus un būvgružus, ja vien šim nolūkam izmantotā teritorija nav noteiktā kārtībā projektēta, ierīkota vai iekļauta ēkā;
- 4) pielietot šajos apbūves noteikumos atļautām izmantošanām (arī palīgizmantošanām) kuģu, kravas mašīnu, autobusu, vagonu korpusus vai to daļas;
- 5) izmantot jebkādu ceļojumu treilerus un vagoniņus kā dzīvojamās telpas (arī ēdamtelpas un guļamtelpas), izņemot gadījumus, ja zemesgabalam ir būvlaukuma statuss vai tas paredzēts detālplānojumā;
- 6) veidot karjerus būvmateriālu un melnzemes iegūšanai, ja apbūves noteikumos nav noteikts citādi;
- 7) izmantot zemi, ēkas un būves, pirms nav novērsts esošais vides piesārņojums;
- 8) veikt būvniecību piesārņotā teritorijā.

4.4. Piekļūšanas noteikumi

Nevienā izbūves teritorijā nedrīkst izmantot jebkādu būvi vai zemesgabalu, kā arī ierīkot kādu ēku vai būvi, ja šim zemesgabalam nav nodrošināta piebraukšana, tas ir, ja zemesgabals nerobežojas ar lielceļu, ceļu, ielu, piebraucamo ceļu vai piekļūšanu nenodrošina servitūts.

Ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai apbūves teritorijās ēkām un būvēm ir jāparedz piebrauktuves, bet perimetrālās apbūves gadījumā caurbrauktuves. To parametri ir jāpieņem atbilstoši attiecīgo ēku un citu būvju projektēšanas būvnormatīviem.

1) Piebrauktuves apbūves teritorijās un caurbrauktuves ēkās ir jāizvieto ne tālāk par 300 m vienai no otras, bet perimetrālās apbūves gadījumā – ne tālāk par 180 m.

2) Piebrauktuvi un caurbrauktuvi pieslēgumus pie maģistrālo ielu brauktuvē pieļaujams ne tuvāk par 50 m no krustojuma. Dzīvojamo ēku grupām, iestādēm, tirdzniecības un apkopes centriem piebrauktuves jāparedz ar divām kustības joslām un ietvi, bet savrup izvietotām ēkām – ar vienu kustības joslu un ietvi.

Jebkuram dzīvoklim, (arī dzīvoklim kā palīgizmantošanai), tirdzniecības vai pakalpojumu objektam ir jānodrošina piekļūšana atsevišķi no citām palīgizmantošanām.

4.5. Teritoriju izmantošanas veidu maiņa

Lai mainītu atļauto teritorijas izmantošanas veidu uz kādu citu, ir nepieciešams likumdošanā noteiktajā kārtībā izstrādāt teritorijas plānojuma grozījumus.

Mainot teritoriju izmantošanas veidu no neapbūvēta uz apbūvētu, ir obligāti izstrādājams detālplānojums. Jaunbūvējamo infrastruktūras objektu izbūvei (ceļiem, inženiertehniskiem tīkliem, būvēm u.c.) to izbūves teritorija jāparedz kā atsevišķs zemes gabals, nepieciešamības gadījumā nododot pašvaldībai bez maksas līdz 20 % no neapbūvēto teritoriju platības.

Katrā atsevišķā gadījumā bez maksas atsavināmo teritoriju lielums ir jāpamato detālplānojumā. Ja izstrādājot detālplānojumus, jaunās teritorijas inženierapgādes infrastruktūrai ir nepieciešams vairāk par 20% no neapbūvēto teritoriju platības, tad papildus nepieciešamā platība no zemes īpašnieka ir jāizpērk likumā paredzētajā kārtībā. Plānojot atsevišķu nelielu lauksaimniecības zemju platību apmežošanu nav jāizstrādā detālplānojums, bet nepieciešams pagasta padomes lēmums un jāveic lauksaimniecības zemes transformācija uz meža zemi, likumdošanā noteiktajā kārtībā.

4.6. Jaunu zemesgabalu veidošana

Jebkurš zemes ierīcības projekts – zemes gabalu sadalīšana, apvienošana vai robežu pārkārtošana, ir apstiprināms Skrīveru pagasta padomē.

Jaunu zemesgabalu veidošana tos sadalot vai apvienojot, katrā konkrētā teritorijā ir veicama izstrādājot detālplānojumu saskaņā ar likumdošanas prasībām un Skrīveru pagasta teritorijas plānojumu, kā arī šo apbūves noteikumu prasībām.

Atsevišķos gadījumos ar pagasta padomes piekrišanu zemesgabalus var atdalīt, apvienot, pārkārtot to robežas, neizstrādājot jaunu detālplānojumu, ja vien tas nav pretrunā esošo likumdošanu un šiem apbūves noteikumiem.

Atļauts veidot tikai tādu jaunu zemesgabalu:

1) kam ir nodrošināta tieša piekļūšana no ceļa vai ielas, kā arī ceļa vai ielas fronte nav mazāka par **25 m**;

2) kas ir pieejams pa ne mazāk kā 3,5 m platu piebraucamo servitūta ceļu (piebrauktuvi), ja zemesgabals tieši nerobežojas ar ceļu, ielu vai laukumu;

3) kura platība nav mazāka par attiecīgajā teritorijā šajos apbūves noteikumos noteikto minimālo platību;

4) kura minimālais platums atļauj izvietot apbūvi, ievērojot sānpagalma prasības, bet nav mazāks par 25 m.

Nav pieļaujama zemesgabala dalīšana:

1) ja to neakceptē visi zemes vai ēku kopīpašnieki;

2) ja sadalīšanas rezultātā zemesgabals būs mazāks par attiecīgajā teritorijā noteikto minimālo pieļaujamo;

3) ja reāli nav iespējams sadalīt kopīpašumā esošās būves atbilstoši būvnormatīvu prasībām;

4) ja zemesgabala esošais apbūves blīvums pārsniedz attiecīgajā teritorijā pieļaujamo;

4.7. Prasības ēkas, būves vai to daļu funkcionalitātes maiņai.

Jebkuru ēku, būvju vai to daļu funkcionalitātes maiņu ir nepieciešams saskaņot būvvaldē. Ieplānotajai jaunajai funkcijai ir jāatbilst šo apbūves noteikumu atļautās izmantošanas prasībām konkrētajā teritorijā un jāatbilst teritorijas plānojumam.

Nav pieļaujama tādu funkciju paredzēšana, kas pasliktina apstākļus blakus zemes gabalos, apgrūtina tur piekļūšanu likumīgi uzsāktu zemes izmantošanu un ēku ekspluatāciju, vai pasliktina vides stāvokli. No jauna plānotā funkcija nedrīkst būt pretrunā ar šiem apbūves noteikumiem vai pārkāpt kādu tās punktu.

4.8. Prasības teritorijas, ēku un būvju uzturēšanai

Nekustamā īpašuma īpašniekam vai lietotājam ir pienākums uzturēt kārtībā sava īpašuma teritoriju, kā arī visas uz tā atrodošās ēkas un būves. Nav pieļaujama teritorijas piesārņošana, piegružošana, aizaudzēšana ar nezālēm, kā arī apstākļu pasliktināšana blakus esošajos zemes gabalos. Pagalmi jāuztur kārtībā, tīri un sausi, no teritorijas ir jānodrošina lietus ūdens novadīšana.

Ēkas īpašniekam vai lietotājam ir jānodrošina nekustamā īpašuma estētiskā kvalitāte un jāuztur kārtībā ēkas fasādes, sienas, logi, durvis, jumts, ūdens notekcaurules, renes un citi elementi. Fasādes krāsošana jāveic saskaņā ar Būvvaldes izdoto krāsu pasi vai būvprojektā akceptēto krāsojumu.

Jumti jāizbūvē tā, lai ūdens no tiem netecētu uz kaimiņu zemesgabaliem. Jānovērš iespēja ledus un sniega kupenu krišanai no jumta uz ietves un kaimiņu zemesgabalos. Katram namam ielas pusē ir jābūt ierīkotai lietus ūdens renei un notekcaurulei vai citai lietus ūdens novadīšanas sistēmai. Notekcaurules un to gali jāierīko tā, lai netraucētu kustību pa ietvi.

4.9. Prasības ēku un būvju rekonstrukcijai, restaurācijai un remontam

REKONSTRUKCIJA (PĀRBŪVE)

Ēkas pārbūve ir pieļaujama, lai uzlabotu plānojuma kvalitāti, paaugstinātu labiekārtojuma tehnisko līmeni, veiktu konstruktīvos uzlabojumus, vai arī pielāgotu tās citai atļautai izmantošanai.

Pārbūvējot vēsturiski nozīmīgas ēkas, nav atļauta to fasāžu arhitektūras vienkāršošana un redzamo arhitektonisko veidojumu (ailu aizpildījums, rustojums, portāli, vitrīnas, logu apmales, sandriki, lizēnas, pilastri, dzegas, jumta logi u.c.) daļēja vai pilnīga likvidēšana vai pārveidošana. Nav atļauts izmainīt vēsturisko ēku logu un iestikloto ieejas durvju vērtnu dalījumu.

Jebkāda ēku rekonstrukcija, arī paplašināšana, nedrīkst pasliktināt esošo ēku izsauļojumu. Gatavojoties jebkādas ēkas rekonstrukcijai vai pārbūvei ir būvatļauja.

RESTAURĀCIJA

Kultūras pieminekļu restaurācija veicama saskaņā ar būvvaldē apstiprinātu restaurācijas projektu, kas izstrādāts saskaņā ar Kultūras pieminekļu uzskaites, aizsardzības, izmantošanas un restaurācijas noteikumiem, citu ēku restaurācija veicama saskaņā ar būvvaldē apstiprinātu būvprojektu.

KĀRTĒJAIS REMONTS

Ja ēkas vai būves tehniskais stāvoklis ir pasliktinājies, tad īpašnieka vai lietotāja pienākums ir veikt ēkas vai būves kārtējo remontu. Veicot kārtējo remontu arhitektūras pieminekļos, nedrīkst pārveidot to plānojumu un būves vēsturisko apjomu, kā arī ārējo un iekšējo arhitektonisko apdari.

KAPITĀLAIS REMONTS

Pirms kapitālā remonta uzsākšanas ir jāizstrādā projekts. Veicot kapitālo remontu ir Gatavojoties arhitektūras pieminekļa kapitālajam remontam, jāsaņem pilsētas (rajona) valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektora noteikumi, kas ietver prasības maksimāli tuvināt esošo situāciju spēkā esošajām normām un standartiem.

4.10. Pagalma noteikumi

Nevienu pagalmu vai citu brīvas telpas daļu, kas nepieciešama jebkurai ēkai vai būvei, nedrīkst uzskatīt par kādai citai ēkai vai būvei līdzīgi piederīgu pagalma vai brīvās telpas daļu.

Nekādu daļu no jebkura nepieciešamā pagalma nedrīkst aizņemt kāda ēka, būve, vai tās daļa, izņemot:

- 1) palīgēkas un būves, ja tās atļautas attiecīgajā teritorijā;
- 2) arhitektoniskās detaļas, vai veidojumus, tai skaitā sliekšņus, skursteņus, karnīzes, dzegas, renes, pilastus, jumta balstus, kas projicējas nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 0,6 m;
- 3) funkcionālas un dekoratīvas būves, ieskaitot saulesargus, strūklakas, piemiņas plāksnes un žogus;
- 4) atklātas ugunsdzēsības vai āra kāpnēs, kas aprīkotas ar margām, un kas projicējas pagalmā ne vairāk par 1,5 m;
- 5) saulesargus, erkerus, kas projicējas nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 1 m;
- 6) balkonus, segtas un nesegtas terases, kas projicējas nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 2,5 m.

Gar piebraucamajiem ceļiem un vietējas nozīmes ielām, tad priekšpagalma platums nedrīkst būt mazāks par 3 m, izņemot esošos apbūves gadījumus.

Gar galvenajām ielām un 2.šķiras autoceļiem priekšpagalma platums nedrīkst būt mazāks par 6 m, izņemot jau esošos apbūves gadījumus.

Attālums no zemesgabalu aizmugures un sānu robežas līdz ēkas vai un būves tuvākai sienai nedrīkst būt mazāks par 3 m. Šo attālumu drīkst samazināt tikai ar kaimiņu zemes gabala īpašnieka rakstisku piekrišanu, ko tas apliecina uz zemesgabala plānojuma lapas. Ja ēka tiek būvēta uz zemes gabala robežas, jāveido ugunsdrošs mūris.

Daudzdzīvokļu māju koplietošanas pagalmus drīkst apbūvēt tikai ar pagasta padomes un ēkas apsaimniekotāju vai īpašnieku piekrišanu. Koplietošanas pagalmos jā saglabā un jāizveido bērnu rotaļu laukumi, pieaugušo atpūtas vietas, saimnieciskie laukumi atkritumu konteineru izvietojumam, kā arī īslaicīgas autostāvvietas iedzīvotājiem.

4.11. Apbūvi raksturojošie rādītāji

Apbūvi raksturojošie rādītāji ir apbūves blīvums un intensitāte. Katram zemes izmantošanas veidam apbūvi šie rādītāji ir noteikti apbūves noteikumu 6. nodaļā "Atsevišķu teritoriju izmantošanas noteikumi", atbilstoši konkrētās teritorijas izmantošanai. Katrā apbūves teritorijā ir noteikti arī augstuma ierobežojumi.

Apbūves rādītāji, kas apbūves noteikumos ir noteikti attiecīgās apbūves teritorijas zemesgabaliem, neattiecas uz tiem zemesgabaliem, kam atļautā izmantošana ir tikai automašīnu novietošana, tehniskās apkopes stacija vai tehniskās apbūves objekts.

4.12. Apbūves atbilstība zemesgabala robežām

Jebkurai ēkai, būvei un to daļām ir jāatrodas attiecīgā zemesgabala robežās. Nevienas ēkas vai citas būves neviena daļa ne uz viena zemesgabala nedrīkst projicēties ārpus zemesgabala robežas, izņemot:

- ja būve ir žogs starp zemesgabaliem;
- ja saņemta kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstiska piekrišana.

4.13. Redzamības trīsstūri

Lai nodrošinātu ceļu krustojumu un pieslēgumu pārredzamību, uz stūra zemesgabala ir jāievēro sekojoši nosacījumi:

- nevienā izbūves teritorijā nedrīkst būvēt, pārbūvēt vai izvietot nekādu ēku vai būvi tajā teritorijā, ko veido apstāšanās redzamības attālumi uz abām pusēm no krustojuma vai pieslēguma ass uz galvenās ielas un redzamības attālums uz krustojošās ielas vai pieslēguma. Šie attālumi nosakāmi un precizējami detālplānojumos.
- redzamības trīsstūra robežās nedrīkst atrasties ēkas, būves, mobili objekti (kioski, furgoni, reklāmas stendi un citi vidi veidojoši elementi), koki un krūmi augstāki par 0,5 m;
- ja esošā kapitālā apbūve neļauj izveidot nepieciešamos redzamības trīsstūrus, gājēju un transporta kustības drošību jānodrošina ar kustības regulēšanas vai speciālām tehniskām ierīcēm.

4.14. Speciāli pasākumi cilvēkiem ar kustību traucējumiem

Projektējot pagasta teritoriju izbūvi, izstrādājot detālplānojumus un būvprojektus, ir jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu netraucētu un drošu pārvietošanos cilvēkiem ar kustību traucējumiem, nodrošinot brīvu pieeju un pārvietošanos gan sabiedriskos un apkalpes objektos, gan mājokļos, kā arī publiskajā ārtelpā – ielās, laukumos, parkos.

4.15. Attālumi starp ēkām un būvēm

Minimālie attālumi starp dzīvojamām ēkām, dzīvojamām un sabiedriskām, kā arī ražošanas ēkām ir jāpieņem saskaņā ar izsauļojuma, apgaismojuma un ugunsdrošības prasībām

4.15.1. Insolācijas prasības

Izsauļojuma prasības jāpieņem saskaņā ar spēkā esošo būvnormatīvu prasībām.

4.15.2. Apgaismojuma prasības

Apgaismojuma prasības jāpieņem saskaņā ar CnuN II-4-79 "Dabiskais un mākslīgais apgaismojums".

4.15.3. Ugunsdrošības attālumu prasības

Ugunsdrošības attālumi starp dzīvojamām, sabiedriskām un rūpniecības uzņēmumu palīgēkām jāparedz atbilstoši ugunsdrošības prasībām, bet starp rūpnīcu un lauksaimniecības nozīmes ražošanas ēkām – atbilstoši šo ēku projektēšanas normatīviem.

4.15.4. Attālumi no bērnu pirmsskolas iestādēm un vispārizglītojošām skolām:

- līdz ielu sarkanajām līnijām 25 m;
- līdz dzīvojamo ēku sienām pēc insolācijas un apgaismojuma prasībām;

- nosakot ugunsdrošības attālumus, jāievēro “Valsts ugunsdrošības noteikumi” un LBN 201 – 96 “Ugunsdrošības normu” prasības.

4.15.5. Attālumi no lopkopības fermām

- līdz dzelzceļa līnijām - 300m;
- līdz valsts galvenajiem autoceļiem - 300m;
- līdz 1. un 2. šķiras autoceļiem - 150m;
- līdz pagasta ceļiem - 50 m;
- līdz dzīvojamai apbūvei atkarībā no attiecīgās fermas sanitārajām aizsargjoslām, bet ne mazāk par - 300m;.
- attālumus starp lopkopības fermām skatīt 4.23.p.

4.15.6. Attālumi no ceļiem un dzelzceļiem

1) Dzīvojamās ēkas un citas būves, ja vien tās nav sasaistītas ar ceļu apkalpes infrastruktūru, ne tuvāk no ceļa ass:

- I tehniskās kategorijas autoceļiem – 100 m
- II tehniskās kategorijas autoceļiem – 60 m
- III tehniskās kategorijas autoceļiem – 60 m
- IV tehniskās kategorijas autoceļiem – 30 m
- V tehniskās kategorijas autoceļiem - 30 m

2) Jebkura jauna saimnieciska darbība valsts autoceļu aizsargjoslās ir jāsaskaņo ar VAS Latvijas Valsts ceļi.

3) Dzīvojamā apbūve jāatdala no dzelzceļa ar vismaz 100m platu sanitāro aizsargzonu.

4.16. Ēku un būvju augstums, stāvu skaits

Ēkas un citas būves augstumu mēra ielas vai piebraucamā ceļa pusē no līmeņa pie ēkas vidus līdz tai ēkas daļai, kas aiztur gaismas iekļūšanu zem 45° leņķa (dzegai, jumta malai, jumta korei, kas stāvāka par 45°).

Ja dažādās fasādēs ir atšķirīgs stāvu skaits, tad ēkas vai būves stāvu skaitu un augstumu aprēķina no augstākās fasādes puses.

Apbūves noteikumos noteiktie ēku un citu būvju augstumi nav attiecināmi uz arhitektoniskām izbūvēm, virsgaismu, skursteni, torni, karoga mastu, radio vai televīziju uztverošu vai pārraidošu iekārtu, vējrādītāju, zibens novadītāju, baznīcas torni vai kupolu.

Jumta stāva izbūvi ieskaita ēkas stāvu skaitā, ja tās platība 2,5 m augstumā pārsniedz 66% no ēkas pirmā stāva platības.

Pagrabstāvu ieskaita ēkas stāvu skaitā, ja pagrabstāva griestu augstums virs zemes līmeņa pārsniedz 1,25 m un pagrabstāva augstums ir 2,5 m.

4.17. Žogi un prettrokšņa sienas

Žogiem ir jābūt ne augstākiem par 1,6 m un 50% caurredzamiem. Tiem jābūt stilistiski saskaņotiem ar ēku un blakus zemesgabalu žogu arhitektūru.

Zemesgabalus drīkst iežogot atbilstoši šiem apbūves noteikumiem:

- ielas pusē pa sarkano līniju;
- stūra zemesgabalos pa redzamības trīsstūriem;
- gar ūdenstilpnēm un ūdenstecēm pa tauvas joslām;
- pārējos gadījumos pa zemesgabala robežām.

Prettrokšņu sienu izbūves nepieciešamību un citas prasības nosaka detālplānojumā.

4.18. Fasādes, jumti, notekcaurules

Katra zemesgabala īpašniekam ir jāuztur kārtībā ēkas fasādes, ūdens notekcaurules, renes un jumts. Jumti un notekcaurules ir jāizbūvē tā, lai ūdens netecētu uz kaimiņu zemesgabaliem. Jānovērš iespēja ledus un sniega krišanai uz ietves.

Katra daudzdzīvokļu nama ielas pusē, cik tālu tas saskaras ar ietvi, ir jābūt ierīkotai lietus ūdens renei un notekcaurulei, vai citai lietus ūdens novadīšanas sistēmai. Notekcaurules un to gali jāierīko tā, lai netraucētu kustību pa ietvi, ūdens notekcaurules jāizbeidz ne augstāk par 15 cm virs ietves.

Ja kaut viens no jumta vai savietotā jumta elementiem (izņemot jumta segumu) būvēts no degošiem materiāliem, ugunsdrošajām sienām jābūt augstākām par jumta segumu vismaz par 60 cm, un vismaz par 30 cm, ja jumta vai savietotā jumta elementi (izņemot jumta segumu) būvēti no grūti degošiem materiāliem. Ugunsdrošās sienas var nebūt augstākas par jumta segumu, ja visi jumta vai savietotā jumta elementi (izņemot jumta segumu) būvēti no nedegošiem materiāliem. [LBN 201-96, 3.2.5.p.]

Nav atļauta patvaļīga satelītantenu novietošana uz jumtiem un balkoniem, virs erkeriem vai to piestiprināšana pie ēku fasādēm.

Nav atļauta patvaļīga lodžiju un balkonu pārbūvēšana.

4.19. Skatlogi, reklāmas, markīzes

Nav atļauta patvaļīga jaunu skatlogu un durvju ierīkošana esošajās ēkās.

Izvietojot reklāmu, ir jāievēro Skrīveru pagasta saistošie noteikumi.

Virš skatlogiem – vitrīnām atļauts izbūvēt markīzes, kas neprojecējas brauktuvei tuvāk kā 0,5 m un kuru apakšējā mala ir vismaz 2,2 m virs ietves.

4.20. Apgaismes ķermeņi

Ielu apgaismošanai atļauts izmantot virs ielām iekārtus vai arī pie stabiem piestiprinātus apgaismes ķermeņus. Katra vizuāli vienlaicīgi uztverama ielas posma vai kvartāla garumā, kā arī katra laukuma vai skvēra robežās apgaismes ķermeņiem jābūt arhitektoniski saskanīgiem.

10 m platās un šaurākās ielās vai piebrauktuvēs atļauts izmantot arī pie būvju fasādēm piestiprinātus apgaismes ķermeņus.

Laukumu un skvēru apgaismošanai atļauts izmantot apgaismes ķermeņus uz stabiem. Atļauts dažāds stabu augstums un apgaismes ķermeņu veids, bet tam jābūt saskanīgam katra laukuma vai skvēra robežās. Apgaismes ķermeņi jāpieslēdz pazemes kabeliem vai kabeliem būvju sienās. Kabeļi nedrīkst būt redzami būvju fasādēs.

4.21. Kioski, nojumes, paviljoni u.c. mazās arhitektūras formas

Stacionārus un sezonas rakstura tirdzniecības punktus (kioskus, nojumes, standus, paviljonus un citus), neatkarīgi no to piederības, ir atļauts būvēt vai novietot tikai ar būvvaldes akceptu. Ja minētie objekti robežojas ar ielas sarkano līniju, ceļa zemes nodalījuma joslu, atrodas ielas sarkanajās līnijās vai ceļa zemes nodalījuma joslā, ir nepieciešams arī saskaņojums ar VAS „Latvijas Valsts ceļi”.

Teritorijās, kur paredzēta māju numerācija, zemesgabala īpašniekam ir jānodrošina, lai pie katras galvenās būves galvenās ieejas uz sienas būtu piestiprināta mājas numura zīme, kas izgatavota pēc pagasta padomes noteiktās formas. To piestiprina pie būves fasādes 2,5 līdz 3,0 m augstumā. Numura zīmei jābūt arī pie žoga pie ieejas vārtiņiem zemesgabalā, ja tā nav skaidri saskatāma no ielas. Zīmei ar mājas numuru jābūt arī pie citām ieejām ielas pusē.

Teritorijās, kur nav māju numerācijas, zemesgabala īpašniekam jānodrošina, lai uz ceļa pie iebrauktuves zemesgabalā būtu uzstādīts mājas nosaukums, kas izgatavotas pēc pagasta padomes noteiktās formas.

Teritorijās, kur ielām ir nosaukumi, stūra zemesgabala īpašniekam jānodrošina, lai uz žoga vai būves stūra būtu piestiprināta plāksnīte ar ielas (laukuma) nosaukumu valsts valodā, kas izgatavota pēc pagasta padomes noteiktās formas. Plāksnītes attālumam no žoga vai būves stūra jābūt 0,1 līdz 1,0 m. Pie būves fasādes plāksnīti piestiprina 2,5 līdz 3,0 m augstumā no zemes līmeņa.

Zemes lietotājiem – uzņēmumiem, iestādēm, organizācijām un iedzīvotājiem ir jānovieto atkritumu tvertnes šim nolūkam speciāli iekārtotās vietās, jāuztur kārtībā piebraucamie ceļi uz atkritumu tvertnēm un jānodrošina pie tām brīva pieeja.

Tiem zemesgabalu īpašniekiem, uz kuru zemesgabala ir izvietots kāds mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekts (darījumu iestāde, pārvaldes iestāde, ārstniecības iestāde, sociālās aprūpes iestāde, kultūras iestāde, zinātnes iestāde, nevalstiskas organizācijas iestāde, reliģiska iestāde, autoosta, sporta un atpūtas objekts) vai daudzstāvu daudzdzīvokļu nams, ir jānodrošina, lai pie katras ieejas šādā iestādē būtu uzstādīta atkritumu urna, un jāseko, lai tā būtu tīra, savlaicīgi nokrāsota un salabota. Atbilstoši noteikumiem sadzīves atkritumi regulāri jāizved.

Zemesgabala īpašnieka pienākums ir pie būves galvenās fasādes piestiprināt karoga turētāju vai uzstādīt brīvi stāvošu, balti krāsotu karoga mastu valsts karoga uzvilkšanai.

4.22. Aizsargjoslas

Skrīveru pagasta teritorijas plānojums nosaka visa veida aizsargjoslas saskaņā ar Aizsargjoslu likumu. Tā kā kartogrāfiskajā materiālā ar mēroga noteiktību M1:10 000 daudzas aizsargjoslas nav iespējams grafiski parādīt, tās jāprecizē un jāuzrāda detaļplānojumos un arī būvprojektos.

1) Visu veidu aizsargjoslu konkrētās robežas nosaka teritoriju plānojumos, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās prasības. [AL, 33.p.(1)]

2) Aizsargjoslu robežas jāatzīmē zemes gabalu plānos un jāieraksta zemesgrāmatā likuma 60. un 62.pantā noteiktajā kārtībā. [AL, 33.p.(2)]

3) Gadījumos, kad pārklājas vairāku veidu aizsargjoslas, spēkā ir stingrākās prasības un lielākais minimālais platums. Visu veidu rīcība šajās vietās jāaskaņo ar ieinteresētajām institūcijām. [AL, 34.p.]

4) Vispārīgos aprobežojumus aizsargjoslās nosaka likumi un Ministru kabineta noteikumi, tos var noteikt arī ar pašvaldību saistošajiem noteikumiem, kas izdoti to kompetences ietvaros. [AL, 35.p.(1)]

5) Ja objektam ir noteikta aizsargjosla, tā īpašniekam ir atļauts aizsargjoslā veikt darbus, kas nepieciešami attiecīgā objekta ekspluatācijai, remontam, renovācijai un rekonstrukcijai. Par to rakstveidā jābrīdina zemes īpašnieks vai tiesiskais valdītājs vismaz divas nedēļas pirms darbu uzsākšanas, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidācijas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā. [AL, 35.p.(2)]

6) Aizsargjoslās, kas ir lauksaimniecības zemēs, plānotie ekspluatācijas, remonta, renovācijas un rekonstrukcijas darbi veicami laikposmā, kad šīs platības neaizņem

lauksaimniecības kultūras vai kad it iespējama lauksaimniecības kultūru saglabāšana, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidācijas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā. [AL, 35.p.(3)]

7) Pēc minēto darbu veikšanas objekta īpašniekam jāsakārto zemes platības tādā stāvoklī, lai tās būtu derīgas izmantošanai paredzētajām vajadzībām, kā arī jāatlīdzina zemes īpašniekam vai lietotājam nodarītie zaudējumi. To noteikšanu un atlīdzību veic likumos noteiktajā kārtībā vai pēc savstarpējas vienošanās. [AL, 35.p.(4)]

8) Ja aizsargjoslas sakrīt vai krustojas, ar attiecīgo objektu ekspluatāciju un remontu saistītos darbus kopīgajos aizsargjoslu iecirkņos veic ieinteresētās juridiskās vai fiziskās personas pēc savstarpējas vienošanās. [AL, 35.p.(5)]

9) Juridiskajām un fiziskajām personām, veicot aizsargjoslās darbus, kuru dēļ ir nepieciešams pārbūvēt objektus vai aizsargāt tos no bojājumiem, pārbūves vai aizsardzības darbi jāveic par saviem līdzekļiem pēc saskaņošanas ar attiecīgā objekta īpašnieku vai pēc savstarpējas vienošanās jāsamaksā par šiem darbiem. [AL, 35.p.(6)]

10) Juridiskajām vai fiziskajām personām aizsargjoslās jāizpilda attiecīgā objekta īpašnieka likumīgās prasības. [AL, 35.p.(7)]

11) Pašvaldību, atbildīgo valsts institūciju un objektu īpašnieku dienestiem kontroles un uzraudzības nolūkos atļauts apmeklēt aizsargjoslu teritorijas jebkurā laikā, iepriekš brīdinot zemes īpašnieku, bet, ja tiesības lietot zemi nodotas citai personai - zemes lietotāju. [AL, 35.p.(8)]

12) Aizsargjoslu noteikšanas metodikas projektus izstrādā "Aizsargjoslu likumā" noteiktās ministrijas vai valsts dienesti un LR Ministru kabinets apstiprina kā noteikumus.

13) Aizsargjoslu likums nosaka šādus aizsargjoslu veidus:

a) vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

- ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas,
- aizsargjoslas ap purviem,
- aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem,
- aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām,
- mežu aizsargjoslas ap pilsētām;

b) ekspluatācijas aizsargjoslas:

- aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem,
- aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem,
- aizsargjoslas ap valsts meteoroloģisko, hidroloģisko novērojumu stacijām un posteņiem, ap citiem stacionāriem valsts nozīmes monitoringa punktiem un posteņiem,
- aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem,
- aizsargjoslas gar siltumtīkliem,
- aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm,
- aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem,
- aizsargjoslas ap ģeodēziskajiem punktiem,
- aizsargjoslas ap navigācijas tehniskajiem līdzekļiem,
- aizsargjoslas ap gāzes vadiem, gāzes noliktavām un krātuvēm,
- aizsargjoslas ap pazemes ūdeņu valsts nozīmes monitoringa posteņiem un dziļurbumiem,
- aizsargjoslas ap seismoloģiskā monitoringa posteņiem,
- aizsargjoslas ap aizsprostu drošuma noteikšanas kontrolmērietaisēm;
- aizsargjoslas ap valsts aizsardzības objektiem

c) sanitārās aizsargjoslas:

- aizsargjoslas ap kapsētām,
- aizsargjoslas ap dzīvnieku kapsētām,
- aizsargjoslas ap atkritumu apglabāšanas poligoniem, atkritumu izgāztuvēm un ūdens attīrīšanas iekārtām;

d) drošības aizsargjoslas:

- aizsargjoslas ap naftas un naftas produktu, ķīmisko vielu un produktu vadiem,
- noliktavām, krātuvēm un pārstrādes uzņēmumiem,
- aizsargjoslas augšpus un lejpus aizsprostiem;

4.22.1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

1) Ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas

Ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas tiek noteiktas, lai samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz ūdens ekosistēmām, novērstu erozijas procesu attīstību, ierobežotu saimniecisko darbību applūdināmajās zonās, kā arī saglabātu apvidum raksturīgo ainavu.

Aizsargjoslas platumu nosaka, ņemot vērā gada vidējo ūdens līmeni, bet, ja ir skaidri izteikts stāvs pamatkrasts, – no tā augšējās krants. [AL, 7.p.(3)].

Ja krastu veido vienlaidu dambis, aizsargjosla tiek noteikta līdz dambja ārējās nogāzes pakāpei, ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi. [AL, 7.p.(4)].

Visi aizsargjoslas noteikumi attiecināmi arī uz teritoriju starp ūdens līmeni un vietu, no kuras mēra aizsargjoslas platumu. [AL, 7.p.(5)].

Ūdenstilpei vai ūdenstecei ar izteiktu periodiski applūstošu palienu – aizsargjosla tiek noteikta ne mazāk kā visā palienes platumā līdz ūdens līmenim, neatkarīgi no iepriekšējos apakšpunktos noteiktā minimālā aizsargjoslas platuma;

Cienu teritorijās minimālos ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslu platumus nosaka teritoriju plānojumos, bet ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams esošās apbūves dēļ. [AL, 7.p.(2) 2)].

Skrīveru pagasta lauku teritorijā ir noteikti šādi minimālie ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslu platumi:

- Daugavai - 500 m plata josla,
- Dīvajai - 100 m plata josla katrā krastā,
- Braslai - 100 m plata josla katrā krastā,
- Maizītei - 50 m plata josla katrā krastā,
- Pulksteņupītei - 10 m plata josla katrā krastā,
- Ķīsumam, Ašķerei, Karikstei - 10 m plata josla katrā krastā,
- Līču ūdenskrātuvei - 50 m plata josla,
- pārējām ūdenstilpēm (dīkiem un ūdenskrātuvēm) – ne mazāk kā 10 m plata josla.

Skrīveru ciemā visām upēm ir noteikta 10 m aizsargjosla.

Zemkopības institūta administratīvajā teritorijā Daugavai tiek noteikta 500 m aizsargjosla.

2) Aizsargjoslas ap purviem [AL, 7.1 p.]

Aizsargjoslas ap purviem tiek noteiktas, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību un stabilizētu mitruma režīmu meža un purvu saskares (pārejas zonā). Minimālie aizsargjoslu platumi ap purviem tiek noteikti:

- no 10 līdz 100 hektārus lielām platībām – 20 m josla,
- par 100 hektāriem lielākām platībām – 50 m josla, meža augšanas apstākļu tipos uz sausām, nosusinātām, slapjām minerālaugsnēm un nosusinātām kūdras augsnēm un vismaz 100 m josla meža augšanas apstākļu tipos uz slapjām kūdras augsnēm.

Skrīveru pagastā nav konstatēti purvi, kas lielāki par 10ha.

3) Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem [AL, 8. p.]

Aizsardzības zonas ap kultūras pieminekļiem tiek noteiktas, lai nodrošinātu kultūras pieminekļu aizsardzību un saglabāšanu, kā arī samazinātu dažāda veida negatīvu ietekmi uz nekustamiem kultūras pieminekļiem.

Ja aizsardzības zona ap kultūras pieminekli nav noteikta īpaši, tās minimālais platums lauku apvidos ir 500 m.

Skriķveru pagastā aizsardzības zonas ir noteiktas ap 4 kultūras pieminekļiem:

- **500 m** aizsardzības zona valsts nozīmes arheoloģijas piemineklim - Kraukļu akmens;
- **500 m** aizsardzības zona valsts nozīmes arheoloģijas piemineklim - Aizkraukles pilskalns (Augstie kalni);
- **500 m** aizsardzības zona valsts nozīmes arheoloģijas piemineklim - Aizkraukles viduslaiku kapsēta ar baznīcas vietu;
- **500 m** aizsardzības zona vietējas nozīmes vēstures piemineklim - Hardeļa dzirnavas.

Sīkāk skat. 7. nodaļā 7.3 un 7.2.tabulā

4) Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām [AL, 9. p.]

Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām nosaka, lai nodrošinātu ūdens resursu saglabāšanos un atjaunošanos, kā arī samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz iegūstamo ūdens resursu kvalitāti visā ūdensgūtnes ekspluatācijas laikā (ne mazāk kā uz 25 gadiem).

Ap ūdens ņemšanas vietām nosaka stingra režīma, bakterioloģisko un ķīmisko aizsargjoslu. Urbumiem, akām un avotiem, kurus saimniecībā vai dzeramā ūdens ieguvei izmanto savām vajadzībām individuālie ūdens lietotāji (fiziskas personas), aizsargjoslu nenosaka, ja ir veikta labiekārtošana un novērsta notekūdeņu infiltrācija un ūdens piesārņošana.

Aizsargjoslas ap centralizētās ūdens ņemšanas vietām aprēķina, ņemot vērā ūdens ņemšanas vietas dabiskos apstākļus un prognozējamo ūdens patēriņu. To noteikšanu regulē 2004.01.20. MK noteikumi Nr.43 „Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika”.

Ja centralizētai ūdensapgādei tiek izmantots gruntsūdeņu (neaizsargāts) ūdens horizonts vai pazemes ūdens krājumu mākslīgas papildināšanas metode, stingrā režīma aizsargjoslu aprēķina tā, lai nodrošinātu ūdens filtrācijas laiku no aizsargjoslas robežas līdz ūdens ieguves urbumiem ne mazāk par gadu.

Stingra režīma aizsargjosla domāta pazemes ūdeņu aizsardzībai no tiešas piesārņojuma iekļūšanas urbumā. Ņemot vērā ūdens horizonta dabiskās aizsargātības pakāpi, to nosaka:

- 50 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu neaizsargātam ūdens horizontam, kur nav mazcaurlaidīgu nogulumu,
- 30-50 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu relatīvi aizsargātam ūdens horizontam, kur mazcaurlaidīgo nogulumu biezums ir 1,0-10 m,
- 10-30 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu labi aizsargātam ūdens horizontam, kur mazcaurlaidīgo nogulumu biezums ir 10-20 m,
- 10 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu ļoti labi aizsargātam ūdens horizontam, kur mazcaurlaidīgo nogulumu biezums ir lielāks par 20 m;

Skrīveru pagastā stingrā režīma aizsargjoslas ir aprēķinātas šādiem urbumiem:

4.1.tabula

Nr	DB Nr	Adrese	Stingra režīma josla
1	6915	Dzelzceļnieku iela	10 m
2	7115	Dzelzceļnieku iela	10 m
3	4803	Zemkopības institūts	10 m
5	13255	"Sprūdas"	10 m
8	13197	Dīvajas ielā	10 m
10	16679	Kalna iela 4	10 m
11	16258	Kalna iela 2	10 m
14	13060	-	10 m
15	16650	Rīgas ielā2	10 m

Bakterioloģiskā aizsargjosla paredzēta pazemes ūdeņu aizsardzībai no bakterioloģiskā piesārņojuma. Šajā joslā aizliegts izdarīt sanitārās labiekārtošanas pasākumus - ierīkot kanalizācijas ūdeņu nosēdlaukus vai filtrācijas laukus, iekārtot kapus, lopu kapsētas, apūdeņojamos laukus, skābsiena bedres, lopkopības fermas u. c. objektus, kas veicina pazemes ūdeņu bioloģisko piesārņošanu, kā arī lietot mēslojumus un ķīmiskās indes un veikt rūpniecisku meža izcīršanu un citus darbus.

To aprēķina tā, lai nodrošinātu mikroorganismu dzīvotspējas izbeigšanos ūdens dabiskās plūsmas laikā līdz ūdens ņemšanas vietai, kur mikroorganismu izdzīvošanas laiks ir noteikts 400 diennaktis, ja nav dabiski aizsargāts ūdens horizonts, un 200 diennaktis, ja ir dabiski aizsargāts ūdens horizonts.

Ķīmiskā aizsargjosla paredzēta pazemes ūdeņu aizsardzībai no ķīmiskā piesārņojuma. To aprēķina tā, lai nodrošinātu, ka ūdens ņemšanas vietā ekspluatācijas laikā ķīmiskais piesārņojums nav iespējams.

Pazemes ūdens ņemšanas vietu bakterioloģiskajā un ķīmiskajā aizsargjoslā papildus iekļauj virszemes ūdenstilpes un ūdensteces, ja tās ir ūdens horizonta infiltratīvās barošanās avots. Katram artēziskajam urbumam, atkarībā no patērēta ūdens daudzuma (m^3 /diennaktī) tiek aprēķinātas un noteiktas aizsargjoslas. To veic Ģeoloģijas dienests un Sabiedrības veselības aģentūra.

Skrīveru ciemā ir noteikta ķīmiskā aizsargjosla (skat. Aizsargjoslu kartē). Tā aprēķināta Skrīveru ciema ūdenssaimniecības projekta tehniski ekonomiskā pamatojuma ietvaros, ko pēc Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pasūtījuma 2002.g.maijā izstrādājis Halcrow Group Limited sadarbībā ar Carl Bro Latvija un LaKalme.

4.22.2. Ekspluatācijas aizsargjoslas

1) Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem

Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem tiek noteiktas, lai samazinātu ielu, autoceļu un dzelzceļu negatīvo ietekmi uz vidi, nodrošinātu transporta maģistrāļu ekspluatāciju un drošību, kā arī izveidotu no apbūves brīvu joslu, kas nepieciešama ielu un autoceļu rekonstrukcijai. [AL, 13.p.]

Būvlaidi gar valsts autoceļu nosaka ar detālpilnojumu, vai atbilstoši VAS „Latvijas Valsts ceļi” prasībām.

Skrīveru pagastā gar autoceļiem un ielām ir noteiktas sekojošas aizsargjoslas:

a) Skrīveru ciemā gar ielām un ceļiem aizsargjosla noteikta kā sarkanā līnija (esoša vai projektēta ielas robeža) un būvlaide (līnija, kas nosaka attālumu no sarkanās līnijas līdz apbūvei);

b) Pagasta lauku teritorijā gar autoceļiem no ceļa ass uz katru pusi ir noteikti šādi aizsargjoslu platumi no ceļa ass uz katru pusi:

- valsts galvenajam autoceļam A 6 Rīga- Daugavpils - **100m**,
- valsts 1.šķiras autoceļam P 37 - **60m**,
- valsts 2.šķiras autoceļam V918 „Zemkopības institūts – Skrīveri” un pašvaldības ceļiem - **30m**.

Skrīveru pagastā gar dzelzceļu ir noteiktas sekojošas aizsargjoslas:

- Skrīveru ciemā pa dzelzceļa nodalījuma joslu, bet ne mazāk par 50 m;
- lauku teritorijā **100 m** aizsargjoslu uz katru pusi no malējās sliedes.

2) Aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem

Aizsargjoslas gar visu veidu un piederības sakaru līnijām un to iekārtām tiek noteiktas, lai nodrošinātu to maksimālu aizsardzību no cilvēku, dabas vai citu faktoru nevēlamas ietekmes, kuras rezultātā var tikt traucēta sakaru līniju normāla darbība, radīti zaudējumi tautsaimniecībai un valstij.

a) gar apakšzemes kabeļu, gaisvadu un radiofikācijas sakaru līnijām – zemes gabals un gaisa telpa sakaru līnijas augstumā, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes sakaru līnijas katrā pusē 2,5 metru attālumā no apakšzemes kabeļu līnijas vai no gaisvadu līnijas ass; [AL, 14.p.2.1.]

c) ap virszemes un apakšzemes sakaru kabeļu līniju neapkalpojamiem pastiprināšanas punktiem – zemes gabals un gaisa telpa sakaru līnijas augstumā, ko norobežo nosacīta plakne, kas atrodas 3 metru attālumā no pastiprināšanas punkta vai no tā apvaļņojuma robežas; [AL, 14.p.2.3.]

d) stigām mežu masīvos un stādījumos, kur koku augstums nav lielāks par 4 metriem, - 2,5 metri katrā pusē no līnijas ass līdz koku zariem; [AL, 14.p.2.4.]

e) stigām mežu masīvos un stādījumos, kur koku augstums ir lielāks par 4 metriem – 3,5 metri katrā pusē no līnijas ass līdz koku zariem; [AL, 14.p.2.5.]

f) vietās, kur iespējami bieži koku krišanas gadījumi, stigas platums nedrīkst būt mazāks par stādījumu vidējo augstumu katrā elektronisko sakaru tīkla līnijas pusē. Atsevišķi koki vai koku grupas, kas aug stigas malās, nocērtamas, ja to augstums ir lielāks nekā koku vidējais augstums. Ja elektronisko sakaru tīkla gaisvadu līnija šķērso parkus, dārzus, dabas rezervātus, dabas liegumus vai citu īpaši aizsargājamo dabas teritoriju dabas rezervāta, stingrā režīma, dabas lieguma vai regulējamā režīma zonas vai mikroliegumus, pēc savstarpējas vienošanās ar attiecīgajiem uzņēmumiem, organizācijām vai institūcijām atļauts noteikt mazāku stigas platumu.

g) ja gaisvadu sakaru līnija šķērso parkus, dārzus vai rezervātus, pēc savstarpējas vienošanās ar attiecīgajiem uzņēmumiem, organizācijām vai institūcijām atļauts noteikt mazāku stigas platumu. [AL, 14.p.2.6.]

h) ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņiem un antenu mastiem — zemes gabals un gaisa telpa torņa vai masta augstumā, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 metra attālumā ārpusē no to nožogojuma vai 5 metru

attālumā no to vistālāk izvīrītā daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas, ja tornis vai masts nav nožogots;

i) ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņu un antenu mastu atsaitēm — zemes gabals un gaisa telpa torņa vai masta augstumā, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 2,5metru attālumā no atsaites projekcijas uz zemes virsmas un atsaites nostiprinājuma vietas zemē vai citā virsmā.”;

Skrīveru pagasta teritorijas plānojumā aizsargjoslas gar sakaru līnijām, antenu mastiem un mobilo sakaru torņiem nav grafiski parādītas, jo to neļauj plānojuma mērogs 1:10 000. Tādēļ aizsargjoslas gar visa veida sakaru līnijām un objektiem un ir jānorāda un jāprecizē detālplānojumos un būvprojektos.

3) Aizsargjoslas ap valsts meteoroloģisko novērojumu stacijām un posteņiem un ap citiem stacionāriem valsts nozīmes monitoringa punktiem un posteņiem

Aizsargjoslas ap valsts meteoroloģisko un hidroloģisko novērojumu stacijām un posteņiem un ap citiem stacionāriem valsts nozīmes monitoringa punktiem un posteņiem tiek noteiktas, lai nodrošinātu novērojumu precizitāti un nepārtrauktību. Joslas platumu nosaka Valsts hidrometeoroloģijas pārvalde, un tā nedrīkst pārsniegt:

- ap meteoroloģisko novērojumu staciju un posteņu novērojumu laukumiem – 200m no laukuma ārējās robežas;
- ap meteoroloģisko novērojumu posteņiem, arī ap stacionāriem valsts nozīmes monitoringa punktiem un posteņiem – 20 m rādiusā no to centra;
- ap meteoroloģiskajām radiolokācijas iekārtām – 300m rādiusā no antenas masta centra;
- ap sauszemes hidrometriskajiem (hidroloģiskajiem) novērojumu posteņiem- 5m no iekārtas ārējās robežas uz sauszemes, bet ūdenstilpē – 10m uz abām pusēm no nosacītās līnijas, kas novilkta no iekārtas centra perpendikulāri ūdenstilpes krastam līdz īpašai zīmei vai ne vairāk par 50m no krasta līnijas.

Aizsargjoslas platumu ap pazemes ūdeņu valsts monitoringa un ap seismoloģiskā monitoringa posteņiem nosaka Valsts Ģeoloģijas dienests, un tas nedrīkst pārsniegt 10m no posteņa robežas vai konstrukcijas ārējās malas. [AL, 15.p.]

Skrīveru pagastā ir noteikta 20 m aizsargjosla ap meteoroloģisko novērojumu posteni Skrīveru ciemā.

4) Aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem

Aizsargjoslas gar visu veidu un jebkuras piederības elektriskajiem tīkliem, to iekārtām un būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu elektrisko tīklu, to iekārtu un būvju ekspluatāciju un drošību.

a) Lauku teritorijās aizsargjoslu minimālais platums gar elektrisko tīklu gaisvadu līnijām – zemes gabals un gaisa telpa šīs līnijas augstumā, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes katrā pusē no malējā vada elektrisko tīklu gaisvadu līnijām ar nominālo spriegumu ir noteikts: [AL, 16.p.2.1.]:

- līdz 20 kilovoltiem – 6,5 metru;
- no 20 līdz 110 kilovoltiem - 20 metru;
- no 110 līdz 330 kilovoltiem - 30 metru.

b) Apdzīvotās vietās aizsargjoslu minimālais platums gar elektrisko tīklu gaisvadu līnijām– zemes gabals un gaisa telpa šīs līnijas augstumā, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes katrā pusē no malējā vada elektrisko tīklu gaisvadu līnijām ar nominālo spriegumu ir noteikts:

- līdz 20 kilovoltiem – 2,5 metri;
- no 20 līdz 110 kilovoltiem - 4 metri;
- no 110 līdz 330 kilovoltiem - 8 metri.

c) Gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām – zemes gabals vai gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes kabeļu līnijas katrā pusē 1 metra attālumā no kabeļu līnijas ass; [AL, 16.p.2.3.]

d) Gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām, kuras zem ūdens līmeņa šķērso kuģojamas vai plostojamas upes, ezerus, ūdenskrātuves un kanālus, - ūdens platība, ko visā tās dziļumā no ūdens virsas līdz gultnei ietver paralēlas plaknes, kas atrodas 100 metru attālumā katrā pusē no kabeļu līnijas ass; [AL, 16.p.2.4.]

e) Ap elektrisko tīklu sadales iekārtām, fideru punktiem, transformatoru apakštaciņām – zemes gabals un gaisa telpa 1 metra attālumā katrā pusē no šo iekārtu nožogojuma vai to visvairāk izvirzīto daļu projekcijas uz zemes vai grīdas virsmas. [AL, 16.p.2.5.]

f) Prasības elektrisko tīklu īpašniekiem un lietotājiem jāuztur elektrolīniju trases ugunsdrošā stāvoklī un jāuztur gaisvadu elektrolīniju trases mežos šādā platumā:

- līdz 0,4 kilovoltu elektrolīnijām – 5 m,
- 6 līdz 20 kilovoltu elektrolīnijām – 13 m,
- 110 kilovoltu elektrolīnijām – 26 m,
- 330 kilovoltu elektrolīnijām – 48 m;

- jāuztur kabeļlīniju trases mežos 4,0 m platumā;
- jāizcērt krūmi un koki elektrolīniju trasēs, kā arī koki, kas aug ārpus trasēm un var krist uz vadiem vai balstiem.

g) Neatkarīgi no noteiktā aizsargjoslu platuma saskaņā ar spēkā esošo tiesību aktu prasībām 30 m platā joslā no gaisvadu elektrolīnijas malējā vada darbs ar celšanas mehānismiem pirms tā sākšanas ir jāsaņā ar attiecīgo elektrisko tīklu lietotāju. Ja elektrisko tīklu gaisvadu līnija iet caur mežu, aizsargjoslas platumu nosaka uz abām pusēm no elektrisko tīklu gaisvadu līnijas malējiem vadiem attālumā, kas vienāds ar koku garumu, bet nav mazāks par 1) apakšpunktā noteiktajiem.

h) Aizsargjoslas robežu zemes robežu plānos atzīmē neatkarīgi no tā, vai aizsargjoslas nosacītā robeža šķērso būves vai aizskar citu īpašumu.

i) Detālplānojumos ir jāparedz uzstādīt aizsargjoslu īpašās informatīvās zīmes:

- līdz 20 kilovoltu gaisvadu elektrolīnijās – trases taisnajos posmos redzamības robežās, bet ne tālāk par 500 m un trases pagriezienu punktos,
- 110 un 330 kilovoltu gaisvadu elektrolīnijās – uz visiem balstiem,
- 6 līdz 20 kilovoltu kabeļlīnijās – trases taisnajos posmos ik pēc 200 m un trases pagriezienu punktos,
- taisnajos posmos ik pēc 200 m un trases pagriezienu punktos.

Skrīveru pagastā lauku teritorijā elektropārvades gaisvadu līnijām tiek noteiktas sekojošas aizsargjoslas:

- līdz 20 kV EPL – **6,5 metri**;
- 110 kV EPL - **20 metri**;
- 330 kV EPL - **30 metri**.

Apdzīvotajās vietās elektropārvades gaisvadu līnijām ir noteiktas šādas aizsargjoslas:

- līdz 1 kV – **2,5 metri**;
- 20 kV - **4 metri**.

Gar elektropārvades kabeļu līnijām ir noteikta **1m** aizsargjosla.

Aizsargjoslas grafiski parādītas ap 20 kV, 110kV un 330 kV gaisvadu līnijām. Pārējās aizsargjoslas, arī gar transformatoru punktiem ir precizējamas un parādāmas detālplānojumos un būvprojektos.

5) Aizsargjoslas gar siltumtīkliem.

Aizsargjoslas gar visu veidu un jebkuras piederības siltumtīkliem, to iekārtām un būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu siltumtīklu, to iekārtu un būvju ekspluatāciju un drošību. [AL, 17.p.2.1.]

Skrīveru pagastā tiek noteikts šāds aizsargjoslu minimālais platums:

- gar siltumtrasēm kanālos vai tuneļos – **2 metri** katrā pusē no kanāla vai tuneļa ārmas; gar bezkanālu siltumtrasēm zemē – **5 metru** attālumā katrā pusē no apvalka ārmas;
- ap siltumvadiem gaisā, sadales iekārtām un siltuma punktiem – 1 metrs katrā pusē no šo iekārtu nožogojuma vai to visvairāk izvirzīto daļu projekcijas uz zemes virsmas.

6) Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm

Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu meliorācijas būvju un ierīču ekspluatāciju un drošību. Noteikšanas metodiku nosaka MK noteikumi Nr.236.

Skrīveru pagastā tiek noteiktas aizsargjoslas gar meliorācijas ūdensnotekām (grāvjiem):

- Ap valsts un koplietošanas ūdensnotekām: Pulksteņupīte N13, Maizīte N-21, N-25 un Brasla N-28 – **10 m** no krotes uz katru pusi;
- Ap liela diametra (30 cm un vairāk) kolektoriem – **8 m** uz katru pusi no ass.

Braslai un Maizītei meliorācijas ūdensnoteku aizsargjoslas kartē nav grafiski parādītas. Pulksteņupītei tā sakrīt ar upes aizsargjoslu. Visas meliorācijas noteku aizsargjoslas ir jāuzrāda un jāprecizē detaļplānojumos un būvprojektos.

7) Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem. [AL, 19.p.2.]

Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem, lai nodrošinātu ūdensvadu un kanalizācijas tīklu ekspluatāciju un drošību. To noteikšanas metodiku nosaka MK noteikumi Nr.198.

Skrīveru pagastā noteikts šāds aizsargjoslu minimālais platums:

- gar ūdensvadiem un kanalizācijas spiedvadiem līdz 2 m dziļumam – **3 metri** katrā pusē no cauruļvada malas, dziļāk par 2m – **5 metri**;
- gar pašteses kanalizācijas vadiem – **3 metri** katrā pusē no cauruļvada malas.

Šīs aizsargjoslas kartē nav grafiski parādītas. Tās ir jāuzrāda un jāprecizē detaļplānojumos un būvprojektos.

8) Aizsargjoslas ap ģeodēziskajiem punktiem [AL, 20.p.]

Aizsargjoslas ap ģeodēziskajiem punktiem nosaka, lai nodrošinātu ģeodēzisko punktu ilgstošu saglabāšanos un stabilitāti.

a) Aizsargjoslā ap ģeodēzisko punktu ir vienu metru plata zemes josla no ģeodēziskā punkta konstrukcijas ārējās malas.

b) Aizsargjoslā ap ģeodēziskajiem punktiem iekļaujami tie zemes gabali, kuros atrodas ģeodēziskie punkti, kā arī vismaz vienu metru plata zemes josla ap to robežām.

c) Ar aizsargjoslām aizsargājami visā LR teritorijā atrodošies ģeodēziskie punkti, kas nostiprināti ar pastāvīgām ģeodēziskām zīmēm. Pie ģeodēziskajiem punktiem pieder:

- globālās pozicionēšanas tīkla punkti,
- triangulācijas tīkla punkti,
- poligonometrijas tīkla punkti,
- nivelēšanas tīkla punkti,
- gravimetriskā tīkla punkti,
- astronomisko novērojumu punkti.

- d) Informācija par ģeodēziskajiem punktiem, to atrašanās vietām un zīmju konstrukciju glabājas Valsts zemes dienesta Nacionālās mērniecības centra datu bāzē un rajona nodaļā.
- f) Aizsargjoslas veids un lielums atkarīgs no ģeodēziskās zīmes konstrukcijas, ārējā noformējuma un atrašanās vietas. Aizsargjoslā ietilpst punkta centrs un visi ārējā noformējuma elementi. Ģeodēzisko punktu aizsargjoslas apvidū nenorobežo.
- g) Grunts ģeodēziskā punkta aizsargjoslas robeža atrodas 1,0 m attālumā no aprakumgrāvīša ārējās malas, nožogojuma vai virsbūves pamatiem. Ja šo ārējā noformējuma elementu nav, tad aizsargjoslas robeža atrodas 1,0 m rādiusā ap punkta centru vietās ar cietu zemes virsmas segumu (asfalts, bruģis u.c.) vai 3,0 m rādiusā pārējās vietās.
- h) Sienas ģeodēziskā punkta aizsargjoslas robeža atrodas vertikālā plaknē gar būves sienu 0,5 m attālumā pa horizontāli uz abām pusēm no punkta un 3,1 m uz augšu no sienas repera, 1,0 m uz augšu un leju no nivelēšanas markas, 0,5 m uz augšu un leju no poligonometrijas sienas zīmes un gravimetriskā punkta markas.
- i) Ģeodēziskos punktus un to aizsargjoslas kā apgrūtinājumu ietver zemes īpašuma (lietojuma) dokumentos. Ģeodēziskos punktus parāda zemes robežu un situācijas plānos, bet ēkās ierīkotos – arī ēku inventarizācijas plānos.

Skrīveru pagastā ģeodēziskie punkti un to aizsargjoslas ir jāparāda un jāprecizē detaļplānojumos, kā arī visa veida būvprojektos.

9) Aizsargjoslas ap navigācijas tehniskajiem līdzekļiem

Aizsargjoslas ap navigācijas tehniskajiem līdzekļiem tiek noteiktas, lai nodrošinātu navigācijas tehnisko līdzekļu nepārtrauktu un efektīvu darbību LR jurisdikcijā esošajos ūdeņos un gaisa telpā.

Skrīveru pagastā šāda veida aizsargjoslas nav noteiktas.

10) Aizsargjoslas ap gāzes vadiem, gāzes noliktavām un krātuvēm [AL, 22.p.]

Aizsargjoslas ap visu veidu un jebkuras piederības gāzes vadiem, to iekārtām un būvēm, gāzes noliktavām un krātuvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu gāzes vadu, to iekārtu un būvju, gāzes noliktavu un krātuvju ekspluatāciju un drošību. Noteikšanas metodiku nosaka MK 1998.gada 20.oktobra noteikumi Nr.413.

a) Aizsargjoslu minimālais platums: gar gāzes vadiem – zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes katrā pusē no gāzes vada ass gāzes vadam ar spiedienu:

- līdz 0,4 megapaskāliem - 1metra attālumā,
- vairāk par 0,4 megapaskāliem līdz 1,6 megapaskāliem -5metru attālumā,
- vairāk par 1,6 megapaskāliem -15 metru attālumā;

b) Aizsargjoslu minimālais platums ap gāzes vadu iekārtām un būvēm, gāzes noliktavām un krātuvēm – zemes gabals un telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes katrā pusē no to iežogojuma vai norobežojošām konstrukcijām.

- ap kondensāta uzglabāšanas tvertnēm – 25 metru attālumā,
- ap gāzes regulēšanas stacijām – 6 metru attālumā,
- ap dabasgāzes kompresoru stacijām un dabasgāzes savākšanas punktiem – 30 metru attālumā,
- ap skapjveida gāzes regulēšanas punktiem un mājas regulatoriem ar gāzes ieejas spiedienu līdz 0,4 megapaskāliem - 1metra attālumā,
- ap skapjveida gāzes regulēšanas punktiem un mājas regulatoriem ar gāzes ieejas spiedienu vairāk par 0,4 megapaskāliem līdz 0,6 megapaskāliem -5 metru attālumā,
- ap atsevišķās būvēs novietotiem gāzes regulēšanas punktiem ar gāzes ieejas spiedienu līdz 0,6megapaskāliem – 5 metru attālumā,

- ap skapjveida gāzes regulēšanas punktiem un atsevišķās būvēs novietotiem gāzes regulēšanas punktiem ar gāzes ieejas spiedienu vairāk par 0,6 megapaskāliem -6 metru attālumā,
- ap automobiļu dabasgāzes uzpildes kompresoru stacijām (AGUKS)-25metru attālumā,
- ap pretkorozijas elektroķīmiskās aizsardzības iekārtām un to anodu zemējumiem - 4 metru attālumā no iekārtas vai zemējuma kontūras;

c) Maģistrālā gāzes vada trase 3,0 m platā joslā uz katru pusi no malējā gāzes vada jāattīra no krūmiem un kokiem, uzturot to ugunsdrošā stāvoklī.

d) Aizsargjoslas robežu atzīmē zemes robežu plānos neatkarīgi no tā, vai aizsargjoslas nosacītā robeža šķērso būves vai aizskar citu īpašumu.

e) Detālos plānojumos ir jāparedz maģistrālo gāzes vadu aizsargjoslu īpašās informatīvās zīmes:

- trases taisnajos posmos – redzamības robežās, bet ne tālāk par 500 m,
- trases pagrieziena punktos,
- vietās, kur gāzes vadus šķērso visu kategoriju ceļi,
- lauksaimnieciski izmantojamās platībās – uz apstrādājamās zemes un meža stādījuma robežas.

Skrīveru pagastā tiek noteikta 15 m aizsargjosla maģistrālajam augstspiediena gāzes vadam.

11) Aizsargjoslas ap pazemes ūdeņu valsts nozīmes monitoringa posteņiem un dziļurbumiem, aizsargjoslas ap seismoloģiskā monitoringa posteņiem. Šīs aizsargjoslas Aizsargjoslu likums tikai iedibina, bet nereglamentē.
Skrīveru pagastā šāda veida aizsargjoslas nav noteiktas.

12) Aizsargjoslas ap aizsprostu drošuma noteikšanas kontrolmērietaisēm

Skrīveru pagastā nav šādu objektu, tāpēc šāda veida aizsargjoslas nav noteiktas.

13) Aizsargjoslas ap valsts drošības objektiem.

Skrīveru pagastā nav šādu objektu, tāpēc šāda veida aizsargjoslas nav noteiktas.

4.22.3. Sanitārās aizsargjoslas

Sanitārās aizsargjoslas tiek noteiktas ap objektiem, kuriem ir noteiktas paaugstinātas sanitārās prasības. To galvenais uzdevums ir sanitāro prasību nodrošināšana.

Ir šādi sanitāro aizsargjoslu veidi:

- aizsargjoslas ap kapsētām;
- aizsargjoslas ap dzīvnieku kapsētām;
- aizsargjoslas ap atkritumu apglabāšanas poligoniem, atkritumu izgāztuvēm un notekūdeņu attīrīšanas iekārtām.

Sanitārajās aizsargjoslās aizliegts izvietot dažādas noliktavas, aizsprostot pievedceļus, pieejas, ierīkot atkritumu izgāztuves, kā arī izvietot lopbarības, minerālmēsļu, pesticīdu, degvielas, kokmateriālu u.c. materiālu glabātuves, kā arī nedrīkst veikt darbus, kas var radīt gruntsūdens līmeņa paaugstināšanos.

1) Aizsargjoslas ap kapsētām

Aizsargjoslas platums ir 300 m no kapsētas teritorijas robežas ārējās malas. Ja kapsētā ir tikai pēc kremācijas veiktie apbedījumi, aizsargjoslas platums ir 100 m (MK Nr. 502, p.2).

Lai nodrošinātu vides un cilvēka sanitāro aizsardzību, kapsētas aizsargjoslas teritorijā aizliegts ierīkot jaunas dzeramā ūdens ņemšanas vietas, izņemot gadījumus, ja ir veikti iespējamās dzeramā ūdens ņemšanas vietas bakterioloģiskās aizsargjoslas aprēķini un konstatēts, ka iespējams nodrošināt kvalitatīvu dzeramo ūdeni ievērojot MK 05.01.1999. Nr 8. "Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika" 8.2.apakšpunktā noteiktās prasības.

Ja kapsēta vai atsevišķa apbedījuma vieta ir kultūras piemineklis, aizsargjosla nosakāma saskaņā ar likumu „Par kultūras pieminekļu aizsardzību”, bet ne šaurāka, kā noteikts šajos noteikumos (MK Nr. 502, p.4).

Kapsētām, kurās apbedīšana ir pārtraukta vismaz 25 gadus, aizsargjosla nav nepieciešama, izņemot kapsētas, kurās apbedīti mēra upuri, un kapsētas vai apbedījuma vietas, kuras ir kultūras pieminekļi (MK Nr. 502, p.5).

Aizsargjoslu likvidē pašvaldība pēc saskaņošanas ar teritoriālo vides veselības centru un Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju (MK Nr. 502, p.6).

Skrīveru pagastā ir noteikta 300 metru aizsargjosla gar kapsētu (kopīga visām trim kapsētām).

2) Aizsargjoslas ap dzīvnieku kapsētām.

Aizsargjoslas ap dzīvnieku kapsētām tiek noteiktas, lai nepieļautu tām piegulošo teritoriju sanitāro apstākļu pasliktināšanos.

Sanitāro aizsargjoslu konkrētās robežas nosaka atkarībā no vietas ģeogrāfiskā reljefa: dzīvnieku kapsētu attālumam no dzīvojamām būvēm, dzīvnieku ganībām, ūdens baseiniem, ceļiem, dzīvnieku novietnēm jābūt 500-1000 m.

Dzīvnieku kapsētu teritorijai jābūt iežogotai, bet pēc kapsētas aizpildes zemes platību aizliegts izmantot citiem mērķiem.

Skrīveru pagastā šāds objekts netiek plānots un aizsargjosla nav noteikta.

3) Aizsargjoslas ap atkritumu apglabāšanas poligoniem, atkritumu izgāztuvēm un ūdens attīrīšanas iekārtām.

Aizsargjoslas ap atkritumu apglabāšanas poligoniem, atkritumu izgāztuvēm un ūdens attīrīšanas iekārtām nosaka, lai nodrošinātu tām piegulošo teritoriju aizsardzību no iespējamās vai esošās negatīvās ietekmes.

Aizsargjoslas platumu ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm nosaka atkarībā no izmantotās tehnoloģijas un iekārtas tehniskā raksturojuma:

- attīrīšanas ietaisēm ar slēgtu apstrādi visā ciklā (bez vaļējām virsmām notekūdeņu un dūņu uzglabāšanai) ar jaudu virs 5 m³/diennaktī – 50 m;
- atklātām notekūdeņu apstrādei un slēgtai dūņu apstrādei vai slēgtai to uzglabāšanai –100 m;
- atklātai notekūdeņu apstrādei un atklātiem dūņu laukiem –300m;
- filtrācijas laukiem –50 m.
- Slēgta tipa bioloģiskajām attīrīšanas ietaisēm un to filtrācijas laukiem, kur ietek attīrīts ūdens, ja to jauda nepārsniedz 15 m³/diennaktī – 2 metri.

Aizsargjoslas nosaka no objekta ārējās robežas vai ārējās malas.

Skrīveru pagastā ir noteikta sekojošas aizsargjoslas:

Ap centra NAI un Saimniecības NAI -**100m** aizsargjosla;

Ap Institūta NAI - **200 m** aizsargjosla;

Ap atkritumu izgāztuvi - **100m** metru aizsargjosla.

4.22.4. Drošības aizsargjoslas

Drošības aizsargjoslu galvenais uzdevums ir nodrošināt naftas, naftas produktu un ķīmisko vielu un produktu vadu, noliktavu un krātuvju aizsprostu un to tuvumā esošo objektu drošību to ekspluatācijas laikā un iespējamo avāriju gadījumā, kā arī vides un cilvēku drošību.

Skrīveru pagastā pašlaik ir šādi drošības aizsargjoslu veidi:

- Aizsargjosla ap gāzes vadu ar spiedienu virs 1,6 megapaskāliem – 150 m no ass uz katru pusi
 - Aizsargjosla gar dzelzceļu, pa kuru pārvadā naftu, naftas produktus, bīstamās ķīmiskās vielas un produktus – sakrīt ar dzelzceļa ekspluatācijas aizsargjoslu, kas ir noteikta Skrīveru ciemā pa dzelzceļa nodalījuma joslu, bet ne mazāk par 50 m un lauku teritorijā 100 m aizsargjoslu uz katru pusi no malējās sliedes.

Plānojot citus objektus, kam saskaņā ar aizsargjoslu likumu ir nepieciešamas drošības aizsargjoslas, tās jānosaka un jāparāda detālplānojumos un būvprojektos.

4.22.5. Aprobežojumi aizsargjoslās

Aprobežojumus aizsargjoslās nosaka "Aizsargjoslu likums" no 36. panta līdz 59. pantam.

4.22.6. Tauvas josla

Tauvas josla tiek noteikta zvejas, kuģošanas un ar tām saistīto darbību nodrošināšanai gar ūdeņu krastiem neatkarīgi no īpašuma veida saskaņā ar Zvejniecības likumu, bet ne platāka par 40 metriem.

Tauvas josla nav jānosaka, ja privātie ūdeņi un tiem pieguļošās sauszemes daļa pieder vienam un tam pašam īpašniekam un zvejas tiesības nepieder valstij. [ZL, 9p.1.]

Gar upēm un ezeriem tauvas josla nav jānorobežo ar speciālām zīmēm. Zemes īpašumu plānos tā apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums. Tauvas josla gar mākslīgi izbūvētiem kanāliem, hidrotehniskām būvēm un citām būvēm uz ūdens (mākslīgi izbūvēta tauvas josla) nosakāma saskaņā ar šo būvju plāniem. To uztur un apsaimnieko attiecīgie īpašnieki (lietotāji). [ZL, 9.4.]

Piekrastes zemes īpašniekiem ir tiesības lietot tauvas joslu, ciktāl šīs tiesības neierobežo šis likums, citi likumi un normatīvie akti. [ZL, 9.5.] Tauvas joslas bezmaksas lietošana ir paredzēta kājāmgājējiem, zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai, robežapsardzībai, vides aizsardzībai un ugunsdrošības pasākumu veikšanai.

Tikai vides aizsardzības institūciju speciāli norādītās vietās un pēc saskaņošanas ar zemes īpašnieku tauvas joslā ir atļauta:

- laivu un kuģu piestāšana, to kravu izkraušana un pagaidu uzglabāšana;
- laivu un kuģu pārziemošana, būve un remonts;
- zvejnieku apmetņu ierīkošana, atpūta, zvejas rīku žāvēšana un citas ar zveju saistītas darbības. [ZL, 9.7.]

Dabiskās tauvas joslas platums ir:

- gar privāto ūdeņu krastiem - 4 m;
- gar pārējo ūdeņu krastiem - 10 m.

Tauvas joslas platumu šaurāku vai platāku var noteikt arī Zivsaimniecības pārvalde un kuģošanas vajadzībām Satiksmes ministrijas Jūrniecības departaments, tomēr tas nedrīkst pārsniegt 40 metrus. [ZL, 9.10.]

Mākslīgi noteiktas tauvas joslas platums tiek noteikts attiecīgās būves plānā.

Tauvas joslas platums tiek skaitīts:

- gar upju un ezeru lēzeniem krastiem – no normālās ūdenslīnijas;

- gar upju un ezeru kraujiem krastiem – no krasta nogāžu augšmalas, turklāt tauvas joslas platumā ietilpst arī zeme no ūdenslīmeņa līdz krasta nogāzei un pati nogāze. [ZL, 9.12.]

Ja dabiski mainās ūdenslīnija, atbilstoši jaunajai ūdenslīnijai mainās arī tauvas josla. Gadījumos, kad upes gultni groza ar mākslīgiem regulēšanas darbiem, ja nepieciešams, zemes gabali jaunām gultnēm un tauvas joslai atsavināmi uz vispārēja pamata saskaņā ar nekustamās mantas piespiedu atsavināšanas normām. [ZL, 9.15.]

Kam pieder zvejas tiesības, tas var lietot tauvas joslu zvejas vajadzībām. Kur tās platums nav noteikts, tas ir jāpieņem 4,0 m. Zemesgabala īpašnieks nekādā gadījumā nezaudē īpašuma tiesības uz tauvas joslu, tikai viņš nedrīkst pēdējo apsēt, apbūvēt un vispār izmantot tādā veidā, kas traucētu kuģniecību vai pludināšanu (CL, 1118.p.)

Skrīveru pagastā Daugavai ir noteikta **10 m** tauvas josla, pārējām upēm **4 m**.

4.23. Aizsardzība pret trokšņiem

Pieļaujamo trokšņa līmeni dzīvojamām mājām un sabiedriskiem objektiem un to teritorijām nosaka 2001.gada 22.maija LR MK noteikumi Nr.214 "Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās un teritorijā".

4.24. Inženiertehniskās apgādes nodrošinājums

1) Visās apbūves teritorijās jānodrošina atļauto apbūves objektu inženiertehniskā apgāde saskaņā ar tehniskajiem noteikumiem, kas izriet no attīstības plāna, detālplānojuma vai inženiertehnisko komunikāciju attīstības shēmām.

2) Inženiertehniskās komunikācijas jāizvieto galvenokārt ielu šķērsprofilu robežās un joslā starp sarkano līniju un būvlaidi (apbūves līniju) .

3) Blīvi apdzīvotās vietās savrupmāju zemesgabali ar platību līdz 1200 m² jānodrošina ar centralizētas ūdensvada vai centralizētas kanalizācijas inženierkomunikācijām.

4.25. Inženiertehniskās komunikācijas un objekti

4.25.1. Ūdensapgāde

1) Centralizētas ūdens apgādes komunikāciju un objektu izvietojums jāparedz atbilstoši attiecīgo projektēšanas normatīvu prasībām.

2) Grodu aku augšējai malai jāatrodas ne mazāk kā 0,8m virs zemes. Apkārt grodu un cauruļveida akām 1-2 metru platā joslā jāparedz betona vai bruģējuma apmale, ar slīpumu 0,1m no akas. Ap akām jāizveido māla aizsargkārtā 0,5m platumā un 1,5 līdz 2 metru dziļumā no zemes virsmas. Grodu un cauruļveida akas maksimāli jāattālina no iespējamās ūdens piesārņojuma avotiem (izsmeļamām tualetes bedrēm, komposta kaudzēm u.c.), tajā skaitā no kaimiņu zemesgabalos novietotajiem, bet ne tuvāk par 10 m.

4.25.2. Kanalizācija

1) Centralizētas kanalizācijas komunikāciju un objektu izvietojums jāparedz atbilstoši attiecīgo projektēšanas normatīvu prasībām.

2) Atsevišķi novietotām ēkām ar notekūdeņu daudzumu līdz 1m³/dnn ir pieļaujamas izsmeļamās tualetes bedres un sausās tualetes. Tualetes bedru sienām un grīdai jābūt no ūdensnecaurlaidīgiem materiāliem.

3) Attālums no dzīvojamām un sabiedriskā rakstura ēkām līdz notekūdeņu pazemes filtrācijas laukiem ar caurlaidi 15 m³ diennaktī nedrīkst būt mazāks par 15 m, ja notekūdeņu filtrācijas lauki ir atļauti.

4) Notekūdeņu filtrācijas laukus drīkst ierīkot ja dziļums no filtrācijas drenām līdz gruntsūdens līmenim ir vismaz 1 m.

5) Pie mazākas dziļuma starpības par 1 metru starp filtrācijas drenām un gruntsūdens līmeni, virs zemes jāierīko vajadzīgajā augstumā uzbērti smilts – grunts filtri. Uzbēruma malas attālums līdz dzīvojamām un sabiedriskā rakstura ēkām nedrīkst būt mazāks par 25 m, ja notekūdeņu filtrācijas lauki ir atļauti.

4.25.3. Elektroapgāde,

Apdzīvotā teritorijā izvietojamās apakšstacijas ar 16 MVA un lielākas jaudas transformatoriem un gaisvadu – kabeļu līniju pārejas punkti ir jāparedz slēgtā tipa.

Izvietojot atsevišķus 0,4 / 20 KV sprieguma sadales punktus un apakšstacijas ne vairāk kā diviem 1000 KVA un lielākas jaudas transformatoriem pie nosacījuma, ka izpildītas prasības aizsardzībai pret troksni, attālums no tiem līdz dzīvojamo un sabiedrisko ēku logiem jāpieņem ne mazāks par 10 m, bet ārstnieciskās profilakses iestāžu teritorijās pēc nozaru normatīviem.

4.25.4. Sakari, radiotranslācija un televīzija

Sakaru, radiotranslācijas un televīzijas, ugunsdrošības un apsardzes signalizācijas, inženieriekārtu dispečeru sistēmas uzņēmumu, ēku un būvju izvietojums ir jāparedz atbilstoši attiecīgo projektēšanas normatīvu prasībām.

4.25.5. Siltumapgāde un gāzes apgāde

Siltumapgādes un gāzes apgādes komunikāciju un objektu izvietojums ir jāparedz atbilstoši attiecīgo projektēšanas normatīvu prasībām.

4.25.6. Attālumi no inženierkomunikācijām līdz ēkām un būvēm

1) Horizontālais attālums no pazemes komunikācijām līdz ēku un būvju pamatiem jāpieņem ne mazāks, kā 4.2.tabulā.

4.2.tabula

Ūdensvads, kanalizācijas spiedvads	5 metri
Saimniecisko, fekālo un lietus notekūdeņu pašteses kanalizācija	3 metri
Drenāža	3 metri
Līdztekus drenāža	0.4 metri

Piezīme: no siltuma vadiem, kuru ielikšanai izmantots bezkanāla paņēmiens, attālums līdz ēkām un būvēm jāpieņem kā no ūdensvada.

2) Tabulā norādītos attālumus drīkst samazināt, ja tas tehniski pamatots.

3) Dzīvojamo ēku fasādēm, logiem, balkoniem un lodžijām jāatrodas ne tuvāk kā 1,5 m attālumā no gaisvadu elektrisko līniju vadiem vistuvākā pievirzījumā.

4) Attālums no būvēm un koku vainagiem līdz vadam nosakāms, nomērot tabulā norādītos attālumus no šiem objektiem līdz vertikālai plaknei, ko veido tuvākais vads pret zemi.

5) No gaisvadu elektrisko tīklu vadiem līdz būvēm, zemes un ūdens virsmai pieļaujami šādi minimālie attālumi (metros), ņemot vērā vada pieļaujamās novirzes no normāla stāvokļa (izņemot vadu nokares palielināšanos no slodzes strāvas):

4.3.tabula

Attālumi (m)	Spriegums, kV			
	līdz1	6-20	110	330
Attālums no vada līdz zemes vai ūdenstilpes virsmai	6,0	6,0	6,0	7,5
Avārijas režīmā pie trūkstoša vada blakus pārlaidumā		4,5	4,5	6,0
Attālums no vada līdz būvei	1,0	2,0	4,0	6,0
Attālums no elektrolīnijas pārvades ass līdz koka vainagam	1,0	4,5	11,0	22,0
Attālums no vada līdz atsevišķiem koka zariem	1,0	2,0	3,0	5,0

4.25.7. Attālumi starp inženierkomunikācijām

Horizontālie attālumi starp paralēlām blakus izvietotām pazemes inženierkomunikācijām jāpieņem pēc spēkā esošajiem būvnormatīviem. Ja blakus izvietotu cauruļvadu dziļuma starpība ir lielāka par 0,4 m, tad attālumi jāpalielina, ņemot vērā tranšeju nogāžu stāvumu, bet tiem jābūt ne mazākiem par tranšejas dziļumu.

4.3.tabulā norādītos attālumus var samazināt, ja tas ir tehniski pamatots.

4.26. Ēkas un būves mājlopiem

Mājlopiem paredzētās saimniecības ēkas un citas būves drīkst izvietot tikai tajās teritorijās, kur mājlopu turēšana atļauta, ievērojot veterinārās prasības.

Blīvi apdzīvotās vietās mājlopiem paredzētu saimniecības ēku nedrīkst ierīkot:

- priekšpagalmā un ārējā sānu pagalmā;
- tuvāk par 50 m no tādas apbūves teritorijas, kurā mājlopu turēšana aizliegta;
- tuvāk par 15 m no kaimiņu dzīvojamo telpu logiem, apbūves teritorijās, kur mājlopu turēšana atļauta.

Kūtsmēslu krātuvēm jābūt ar betonētiem pamatiem ar 0,8 – 1,0 m augstām malām, apkārt jābūt nobetonētam grāvītim uz virscas bedres pusi. Kūtsmēslu krātuvēm jābūt valdošo vēju virzienā no fermas, kūts un dzīvojamām ēkām un zemākā reljefa vietā. Nokrišņu ūdens un virscas uztveršanai apkārt krātuvei jāizveido 0,3 – 0,4 m plats un 0,3 m dziļš grāvītis. Mēslu krātuves abos galos jāizveido cieta seguma iebrauktuves. Virs kūtsmēslu krātuvēm jāierīko nojumes.

Virscas bedrēm jābūt betonētām un tās jānosedz.

Minimālos sanitāros attālumus starp dažādiem objektiem reglamentē Latvijas būvnormatīvi.

Uzņēmumiem, iestādēm un organizācijām, kurām noteiktas sanitārās vai citas aizsargjoslas, tās nedrīkst pārsniegt ražošanas zemesgabala robežas.

Sanitārajās aizsargjoslās nav pieļaujams izvietot dzīvojamās ēkas, bērnu pirmsskolas iestādes, izglītības iestādes, ārstniecības iestādes un atpūtas iestādes, sporta būves, sabiedriskos zaļumus, augļu un sakņu dārzus.

Ja ražošanas objektu kaitīgā ietekme izplatās ārpus to teritorijas, sanitārās aizsargjoslas ietvaros jāveido funkcionālā aizsargjosla, kurā veicami pasākumi šīs ietekmes novēršanai. Šī funkcionālā aizsargjosla pieskaitāma pie attiecīgā ražošanas objekta teritorijas, nosakot izmantošanas ierobežojumus.

To objektu izvietošana, kuriem nepieciešamas sanitārās aizsargjoslas, katrā konkrētā gadījumā ir jāpamato un jāsagatavo ietekmes uz vidi novērtējums, atbilstoši projektēšanas uzdevumam un tehniskajiem noteikumiem..

No mājlopu fermām līdz dzīvojamai apbūvei jāievēro šādi minimālie attālumi:

4.4.tabula

Cūku fermām: - ar gada apgrozību līdz 12 tūkst.cūku gadā	1000 m
govju fermām –	300 m
aitu fermām –	300 m
kažokzvēru, trušu fermām –	300 m
putnu fermām –	300 m
zirgu fermām –	100 m
līdz mājlopu kūtīm zemnieku saimniecībās –	50 m
līdz virscas bedrēm, kas atrodas pie mājlopu kūtīm –	50 m
līdz kūtsmēslu kompostēšanas laukumam –	100 m
līdz dzīvnieku barības pārstrādes uzņēmumiem –	1000 m

No karantīnas telpām jāievēro šādi minimālie attālumi:

- līdz mājdzīvnieku novietnēm – 200 m,
- līdz putnu novietnēm – 500 m.

No dzīvnieku fermām jāievēro šādi minimālie attālumi:

- līdz automaģistrālēm – 300 m,
- līdz valsts nozīmes autoceļiem – 150 m,
- līdz vietējās nozīmes ceļiem – 50 m,
- līdz dzīvojamiem kvartāliem ciematā – 300 m.

Atsevišķu, nesabloķētu dzīvnieku mītņu sanitārā aizsargjosla nedrīkst būt mazāka par 30 m. Veterināro objektu sanitārās aizsargjoslas identiskas fermu attālumu normām, bet ne mazākas par ugunsdzēsībā pieļautajiem 30 m. Nav pieļaujams, ka ganu ceļi un saimnieciskie ceļi šķērso ciematu.

Sanitārās aizsargjoslas starp dažādu sugu dzīvnieku novietnēm:

no govju fermas:

- līdz putnu fermai - 200 m,
- līdz cūku, zirgu fermai - 150 m,
- līdz kažokzvēru, trušu fermai - 1500 m;

no cūku fermas:

- līdz putnu fermai - 200 m,
- līdz govju, zirgu fermai - 150 m,
- līdz kažokzvēru, trušu fermai - 1500 m;

no aitu fermas:

- līdz putnu fermai – 200 m,
- līdz govju, cūku, zirgu fermai – 150 m,
- līdz kažokzvēru, trušu fermai – 1500 m;

no zirgu fermas:

- līdz putnu fermai – 200 m,
- līdz govju, cūku fermai – 150 m,
- līdz kažokzvēru, trušu fermai – 1500 m;

no putnu fermas:

- līdz putnu fermai – 200 m,
- līdz govju, cūku, zirgu fermai – 200 m,
- līdz kažokzvēru, trušu fermai – 1500 m;

no kažokzvēru fermas un trušu fermas:

- līdz putnu fermai – 1500 m,
- līdz govju, zirgu fermai – 1500 m,
- līdz kažokzvēru, trušu fermai – 100 m.

Jāievēro šādi minimālie attālumi no lauksaimniecības produktu (piena, gaļas, zivju) pārstrādes uzņēmumiem, kas nav tieši saistīti ar fermām:

- līdz putnu fermai – 1500 m,
- līdz govju, cūku, zirgu fermai – 1500 m,
- līdz kažokzvēru fermai un trušu fermai – 1500 m.

Jāievēro šādi minimālie attālumi no lopkopības produktu pārstrādes uzņēmumiem:

- līdz dzīvojamajai apbūvei – 1000 m,
- līdz dzīvnieku novietnēm – 1500 m,
- līdz autoceļiem – 500 m.

4.27. Saimniecības ēkas vai būves

Saimniecības ēku vai būvi nedrīkst ierīkot priekšpagalmā, vai stūra zemesgabala gadījumā, ārējā sānu priekšpagalmā, kā arī uzskatīt par saimniecības ēku vai būvi, ja tā piebūvēta dzīvojamajai mājai vai iebūvēta tajā.

Saimniecības ēku nedrīkst ierīkot tuvāk kā 2.0 m no zemesgabala sānu vai aizmugures robežas. Šo minimālo attālumu var samazināt vai būvēt uz robežas, ar noteikumu ka minimālais attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus zemesgabalos nedrīkst būt mazāks par 6 m, ja saņemta kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstiska piekrišana, ko viņš apliecina ar parakstu uz zemesgabala plānojuma lapas.

4.28. Atklāta āra (ārpustelņu) uzglabāšana

Atklāta āra (ārpustelņu) uzglabāšana kā palīgizmantošana nav atļauta:

- priekšpagalmā vai, stūra zemesgabala gadījumā, ārējā sānpagalmā;
- tuvāk par 3 m no zemesgabala robežas;
- nevienā autostāvvietā.

Lauksaimniecības tehnikas un transportlīdzekļu virs 3,5 t uzglabāšana atļauta tikai lauksaimniecības un mazaizsaimniecību apbūves teritorijās.

4.29. Pazemes telpas

Vietās, kur vietējo apstākļu un ekonomisko apsvērumu dēļ ir lietderīgi izmantot pazemes telpu (pazemi), var paredzēt tās kompleksu izmantošanu, izvietojot pazemes būves.

4.30. Meži, apstādījumi, atsevišķi koki un augi

4.30.1. Meži

Meži aizņem 4262,4 ha, jeb 40% no pagasta teritorijas. No tiem 3448,2 ha jeb 81% ir valsts meži un 814,2 ha jeb 19% citu īpašnieku meži.

No mežu kopējās platības pagastā 483 ha (15,9%) ir aizsargājamas teritorijas, tai skaitā: īpaši aizsargājamās dabas teritorijas- dabas parki- 18,2 ha, aizsargājamie dendroloģiskie stādījumi- 371,6 ha; citas aizsargājamās teritorijas- aizsargājamās zonas gar ūdeņiem- 16 ha, īpaši aizsargājamie meža iecirkņi- 77,2 ha.

Vides aizsardzības nolūkos tiek noteikti mežsaimnieciskās darbības aprobežojumi - aizliegta mežsaimnieciskā darbība, galvenā cirte un kailcirte. 483 ha jeb 11,23% no pagasta meža platības ir ar saimnieciskās darbības aprobežojumiem, tai skaitā mežsaimnieciskā darbība aizliegta 55 ha (1,3%), galvenā cirte aizliegta 393,8 ha (9,2%) un kailcirte- 34,2 ha (0,8%).

Mežu zemju transformācija jebkurā gadījumā var tikt veikta tikai likumdošanā noteiktajā kārtībā. Privāto, juridisko personu, pašvaldības un valsts mežu izmantošanas un apsaimniekošanas juridiskais pamats ir meža apsaimniekošanas plāns.

Meža nogabali nav nožogojami. Meža īpašniekiem vai lietotājiem jānodrošina brīva mežniecības pārstāvju piekļūšana tiem.

4.30.2. Apstādījumi

1) Skrīveru pagasta apstādījumu apsaimniekošanu (ierīkošanu, kopšanu un uzraudzību) var veikt pašvaldības vai privāti uzņēmumi, pamatojoties uz līgumu ar pagasta pašvaldību. Apsaimniekojamās platības tiek nodotas šiem uzņēmumiem ar aktu, saskaņā ar topogrāfiskiem plāniem.

2) Par apstādījumu platībām, kuras nav nodotas apstādījumu uzņēmumiem apsaimniekošanā, noslēdzot ar tiem līgumus par apstādījumu kopšanu, uzraudzību un apsaimniekošanu savās platībās, ir atbildīgi:

- Namu īpašnieks vai pārvaldnieks – par pagalmu, iekškvartālu teritorijām;
- Uzņēmuma, iestādes un organizācijas vadītājs – par apstādījumiem slēgtajās teritorijās un platībās ārpus tām, par apstādījumiem gar ielu un piestiprinātiem pievedceļiem;
- Zemes īpašnieks vai lietotājs – par apstādījumiem viņa zemes īpašumā, vai lietojumā;
- Būvētājs – par apstādījumiem teritorijā, kur rit būvdarbi.

4.30.3. Koku un to sakņu sistēmas aizsardzība

1) Izbūvējot inženiertīklus un veicot būvdarbus koku tiešā tuvumā, ir jāievēro koku un to sakņu sistēmas aizsardzības noteikumi.

2) Apdzīvotās vietās ir saglabājama kokiem raksturīgā zemsedze lapotnes rādiusa attālumā no koka stumbra.

4.30.4. Aizsargājami koki

1) Par aizsargājamiem kokiem uzskatāmi ar Vides aizsardzības institūciju lēmumu apstiprināti dižkoki, kā arī savdabīgie un introducētie koki ar ainavisku, ekoloģisku, kultūrvēsturisku nozīmi.

2) Lai nodrošinātu aizsargājamo koku saglabāšanu un to augšanas apstākļus, ap aizsargājamiem kokiem **10m** rādiusā aizliegta jebkura saimnieciskā darbība.

4.30.5. Aizsargājami augi

Visi aizsargājami augi Skrīveru pagasta teritorijā ir aizsargājams pagasta augu fonds.

4.30.6. Attālums no ēkām, būvēm, inženiertīkliem līdz kokiem un krūmiem

Minimālie attālumi no ēkām, būvēm, inženiertīkliem un labiekārtojuma elementiem līdz kokiem un krūmiem jāpieņem saskaņā ar 4.5.tabulu.

4.5. tabula

Ēkas būves, inženiertīkli, labiekārtojuma elementi	attālums metros līdz	
	koka stumbram	krūmam
Ēkas un būves ārsiena	5,0	1,5
Ietves un gājēju celiņa mala	0,7	3,0
Ielas brauktuves, ceļa nostiprinātās apmales mala, vai grāvja augšmala	2,0	1,0
Tilta, estakādes, apgaismojuma balsts vai stabs	4,0	-
Nogāzes vai terases pamata pēda	1,0	0,5
Atbalsta pamata pēda vai iekšējā mala	3,0	1,0
Pazemes inženierkomunikācijas :		
- gāzes vads, kanalizācija,	1,5	-
- siltumtrase (no ārējā trases gabarīta)	2,0	1,0
- ūdensvads, drenāža,	2,0	-
- strāvas un sakaru kabelis	2,0	0,7
Žogi	2,0	0,7

Piezīmes:

- Norādītie normatīvie attālumi attiecināmi uz kokiem ar lapotnes (kroņa) diametru līdz 5 metriem.
- Ēku tuvumā stādāmie koki nedrīkst traucēt dzīvojamo un sabiedrisko telpu insolāciju un izgaismošanu.

4.30.7. Koku ciršana

- 1) Koku izciršana meža zemēs saskaņojama ar Aizkraukles virsmežniecību, kas izdod apliecinājumu. Apliecinājums ir Valsts meža dienesta izsniegts dokuments, kas apliecina konkrētās plānotās darbības likumību un ir uzskatāms par šīs darbības atļauju.
- 2) Apliecinājums nav nepieciešams, kad mežaudžu kopšanā tiek cirsti koki, kuru diametrs mazāks par 12 cm, kā arī sausie un vēja izgāztie koki, taču tas nedrīkst pārsniegt 10m³ gadā esošajā īpašumā vai tiesiskajā valdījumā. (*Meža likums, 24.02.2000*)
- 3) Gadījumus, kad būvprojekti vai labiekārtojuma projekti paredz koku izciršanu uz meža zemēm, nepieciešama meža zemju transformācija (*Meža transformācijas noteikumi Nr.806. 10.02.2004.*).

4.31. Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība

- 1) Izvietojot jebkādu atļauto izmantošanu zemesgabalā un veicot būvdarbus, maksimāli jā saglabā augsnes virskārta un dabiskais reljefs.
- 2) Augsnes virskārta pēc būvniecības pabeigšanas jāatjauno.

4.32. Grāvju un dabīgo noteču saglabāšana

- 1) Lai novērstu pārpurvošanos un gruntsūdeņa līmeņa celšanos, jā saglabā esošie grāvji un dabīgās noteces, izņemot gadījumus, kad ar detālplānojumu ir noteikts citādi.
- 2) Zemesgabalu nedrīkst apbūvēt tuvāk par 5 m no pagasta grāvju augšmalas, ja tie atrodas zemesgabala robežās mazstāvu dzīvojamās teritorijās.
- 3) Pārējās teritorijās ēkas un citas būves nedrīkst būvēt tuvāk par 10 m no pagasta grāvju augšmalas.
- 4) Ierīkojot vietējas nozīmes grāvjus, to augšmala nedrīkst atrasties tuvāk kaimiņu zemes gabala robežai par 1,5 m, ja nav saņemta kaimiņu zemes gabala īpašnieka rakstiska piekrišana.

4.33. Stihiju postījumu atjaunošana

Neskatoties uz jebkādiem citiem apbūves noteikumiem, īpašnieks ir tiesīgs atjaunot ugunsgrēkā vai dabas stihiju rezultātā nopostītas vai daļēji nopostītas ēkas vai citas būves tajās pašās pamatdimensijās un tajā pašā novietnē, atbilstoši būvprojektam, pēc kura šī ēka vai būve būvēta, vai arī ja būvprojekts nav saglabājies, atbilstoši ēkas vai citas būves jaunākajai inventarizācijas lietai .

4.34. Ēku un citu būvju nojaukšana

Ēku un būvju nojaukšanai ir nepieciešama būvvaldes atļauja. Nojaukto ēku un citu būvju vietas jānotīra un jānolīdzina. Ja nojauktās ēkas vietā 6 mēnešu laikā netiek uzsākta jauna būvniecība, teritorija jārekultivē un jāapzaļumo.

Ja ēka vai būve atrodas avārijas stāvoklī, apdraud cilvēkus vai būtiski degradē ainavu un vidi, pašvaldība var uzdot tās īpašniekam ēku nojaukt, un ja īpašnieks neņem vērā atkārtotus brīdinājumus, pašvaldība ir tiesīga tādu būvi nojaukt, piedzenot no īpašnieka darbu izmaksas.

5. nodaļa

PRASĪBAS DEGVIELAS UZPILDES STACIJU UN TRANSPORTA LĪDZEKĻU NOVIETOŠANAI

5.1. Noteikumi degvielas uzpildes staciju (DUS) izvietojumam.

1) Degvielas uzpildes staciju izvietošana (projektēšana, būvniecība, ekspluatācija) nav pieļaujama:

- a) bez Reģionālās vides pārvaldes tehnisko noteikumu saņemšanas un ekspertu atzinuma par grunts, gruntsūdeņu un gaisa piesārņojuma līmeni;
- b) kultūras pieminekļu aizsargjoslās;
- c) memoriālu piemiņas vietu, pieminekļu un kulta celtņu tuvumā vai vizuālā saistībā ar tiem;
- d) īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un objektos;
- e) ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās - 10m platā joslā; [AL, 37.p.4.]
- f) ūdens ņemšanas vietu aizsargjoslās; [AL. 39.p.3.]
- g) gāzes vada, gāzes noliktavu un krātuvju aizsargjoslās; [AL. 56.p.3.]
- h) naftas un naftas produktu vada, noliktavu un krātuvju aizsargjoslās; [AL. 57.p.2.]
- i) īpaši aizsargājama dabas teritoriju, augu un dzīvnieku sugu atradņu teritorijās;
- j) valsts hidrometeoroloģisko novērojumu staciju, posteņu un stacionāro valsts nozīmes monitoringa punktu aizsargjoslās;
- k) elektrisko tīklu, siltumtīklu, ūdensvadu, kanalizācijas tīklu aizsargjoslās;
- l) valsts ģeodēzisko atbalsta punktu aizsargjoslās;
- m) karjeru aizsargjoslās;

2) degvielas uzpildes vietām jābūt segtām.

3) jāparedz lietus notekūdeņu un izlijušās degvielas savākšana un attīrīšana.

4) jāparedz novērojumu tīkla izveide pazemes ūdeņu un grunts kvalitātes kontrolei.

5) jāparedz atgāzu savākšanas sistēma.

6) Jebkuros tehnoloģiskos procesos kaitīgo vielu izmešu koncentrācija DUS teritorijā, uz robežas un ārpus tās nedrīkst pārsniegt šo vielu maksimāli pieļaujamās koncentrācijas apdzīvotās vietās.

7) Attālums no degvielas uzpildes stacijām ar pazemes rezervuāriem šķidrās degvielas glabāšanai līdz pirmsskolas bērnu iestāžu, vispārizglītojošu skolu, internātskolu, ārstniecības iestāžu ar stacionāru zemesgabalu robežām vai līdz dzīvojamo un sabiedrisko ēku un būvju sienām jāpieņem ne mazāk par **50m**. Šis attālums jānosaka no degvielas pildnēm un degvielas pazemes rezervuāriem.

8) Degvielas uzpildes stacijas tvertnes un pildnes jāizvieto speciālos laukumos ne tuvāk par **50 m** no dzīvojamām, sabiedriskām un administratīvām ēkām, **30 m** no skuju koku mežu masīviem, **25 m** no lapu koku masīviem, **40 m** no dzelzceļa malējās sliedes un no gaisa elektropārvades līnijām attālumā, kas vienlīdzīgs 1,5 balsta augstumam.

Degvielas tvertnes jāizvieto ne tuvāk par **15 m** no kopējās lietošanas ceļiem, **10 m** no vadības pults būves un **9 m** no pildnēm. Ja tvertnes ir apakšzemes, tad šos attālumus var samazināt par 50 procentiem. [VUN-001-94,p.11.16]

9) Degvielas uzpildes staciju būvniecībā ir pieļaujami tikai plastificēti apakšzemes degvielas rezervuāri. Rezervuāru atrašanās daļēji vai pilnīgi virs zemes pieļaujama tikai atsevišķos

gadījumos, ja nav iespējami citi risinājumi. Šādos gadījumos nepieciešams veikt īpašus drošību pastiprinošus pasākumus, kas projektēšanas paredzami projektā.

10) Lai novērstu iespējamo degvielas noplūdi, degvielas uzpildes staciju rezervuāru pārbaudi periodiski jāveic licencētai firmai.

11) Pie degvielas uzpildes stacijām jāierīko sabiedriskās tualetes un sabiedrībai pieejami taksofoni.

5.2. Noteikumi garāžām un slēgtām autostāvvietām

Atkarībā no stāvu skaita jāpieņem šādi zemesgabalu izmēri (m^2 uz vienu mašīnas vietu).

- viestāvu garāžām un autostāvvietām $30 m^2$;
- divstāvu $20 m^2$;
- trīsstāvu $14 m^2$;

5.3. Noteikumi autostāvvietām, velosipēdu novietnēm

1) Ēka vai cita būve ar autostāvvietām jānodrošina jau pirms nodošanas ekspluatācijā.

2) Autostāvvietas jāizvieto uz tā paša zemesgabala, vai tajā pašā būvē, kuras izmantošanai stāvvietas nepieciešamas, izņemot gadījumus, kad apbūves noteikumos vai detālplānojumā ir noteikts citādi.

3) Ja ēka un cita būve vai zemesgabals ietver vairāk kā vienu izmantošanas veidu un katram izmantošanas veidam noteikts savs autostāvvietu normatīvs, tad nepieciešamo autostāvvietu skaitu nosaka katram izmantošanas veidam atsevišķi un summē.

4) Autostāvvietas vienai izmantošanai nevar uzskatīt par stāvvietu jebkādi citai izmantošanai, izņemot, ja šai citai izmantošanai nepieciešams liels skaits īslaicīgas lietošanas stāvvietu un lietošanas laiku iespējams savietot.

5) Zemesgabala lielums vienai vieglās automašīnas izvietošanai virszemes atklātā autostāvvietā jāpieņem **$25 m^2$** . [

6) Zemesgabala lielums viena pasažieru tūristu autobusa izvietošanai virszemes autostāvvietā jāpieņem **$75 m^2$** .

7) Zemesgabala lielums viena velosipēda novietošanai virszemes stāvvietā jāpieņem **$0,5 m^2$** .

8) Iežogotām autostāvvietām ar ietilpību līdz 100 vietām pirms vārtiem jānodrošina **$6,0 m$** plats priekšlaukums, bet ar lielāku ietilpību – **$12 m$** plats priekšlaukums.

5.4. Noteikumi automašīnu novietņu piebraucamajiem ceļiem

1) Automašīnu novietņu piebraucamo ceļu katrai braukšanas joslai jābūt vismaz $3 m$ platai, izņemot gadījumus, kad ar detālplānojumu ir noteikts citādi.

- 2) Attālums no iebrauktuves garāžā ir jāpieņem ne mazāks par:
- $50 m$ no krustojuma ar valsts autoceļu,
 - $20 m$ no krustojuma ar vietējas nozīmes ielu,
 - $30 m$ no sabiedriskā pasažieru transporta pieturvietas.

5.5. Vispārīgas prasības velosipēdu, automašīnu novietošanai

Apbūves noteikumu prasības velosipēdu, automašīnu novietošanai neattiecas uz esošu ēku vai citu būvi līdz brīdim, kad tās platība tiek palielināta, vai mainīta izmantošana, vai pieaug nodarbināto skaits, dzīvokļu skaits, vietu skaits, vai kāds cits raksturojošs lielums, kas prasītu palielināt velosipēdu, automašīnu novietošanai nepieciešamo laukumu. Tad šāds laukums ir jānodrošina līdz atbilstošam lielumam.

Minimālo autostāvvietu skaitu sabiedriskajām iestādēm un ražošanas objektiem nosaka, ievērojot šādus autostāvvietu vietējos normatīvus.

5.1.tabula

Ēkas un būves	Aprēķinu vienība	Automašīnu vietas uz aprēķina vienību
Pārvaldes, darījumu un zinātnes iestādes	1 strādājošais	0,3
Ražošanas uzņēmumi	1 strādājošais	0,1
Tirdzniecības centri un veikali ar tirdzniecības zāles platību lielāku par 200m ²	10m ² tirdzniec. platības.	1
Tirgi	1 tirdzniec. vieta	0,5
Restorāni un kafējnīcas	10 vietas	1,5
Teātri, kinoteātri, koncertzāles, muzeji, izstādes	10 vietas vai vienlaicīgi apmeklētāji	1,5
Viesnīcas	10 vietas	2
Pludmales (apmeklētas), sporta un tūrisma bāzes	10 vienlaicīgo apmeklētāju vietas	0,5

Nepieciešamo velosipēdu novietņu, autostāvvietu un garāžu skaitu un to izvietojumu nosaka attiecīgie LR būvnormatīvi un apbūves noteikumi. Ja tie paredz mazāku automašīnu novietņu skaitu kā šajos apbūves noteikumos, t.i., rēķinot vienu autostāvvietu uz katrām 100 m² stāvu platības, tad jāpieņem lielākais nodrošinājums.

Attālumi no virszemes un daļēji ieraktām (iegremdētām) garāžām, atklātām autostāvvietām pastāvīgai un īslaicīgai glabāšanai līdz dzīvojamām un sabiedriskām ēkām, kā arī līdz skolu, pirmsskolas bērnu iestāžu, stacionāru ārstniecības iestāžu zemesgabaliem ir jāpieņem ne mazāk, kā 5.2.tabulā.

5.2.tabula

Attālumi	no garāžām un autostāvvietām ar automobiļu skaitu				
	<10	10-50	50-100	100-300	>300
līdz dzīvojamām mājām	12 m	15 m	25 m	35 m	50 m
līdz sabiedriskajām ēkām	12 m	12 m	15 m	25 m	35 m
līdz skolām un bērnu dārziem	15 m	25 m	25 m	50 m	*
līdz ārstniecības iestādēm	25 m	50 m	*	*	*

* attālumi jānosaka saskaņā ar VA Sabiedrības veselības aģentūras prasībām.

6. nodaļa

ATSEVIŠĶU TERITORIJU IZMANTOŠANAS NOTEIKUMI

6.1. “Dabas pamatnes” teritorijas (Z)

6.1.1. Definīcija

Apbūves noteikumos “Dabas pamatnes” (zaļās) teritorijas (Z) nozīmē zemesgabalus, vai to daļas, kas ietver dabas teritorijas (arī dabas liegumus): ūdeņus - ūdenstilpnes un ūdenstece, mežus, purvus un pārmitrās teritorijas, palienes un dabīgās pļavas, parkus, skvērus, alejas, apstādījumus, pludmales, upju un ezeru piekrastes joslas, atmatas.

Skrīveru pagasta teritorijas plānojumā ir šāds dabas pamatnes teritoriju iedalījums:

- Ūdeņi (ZŪ)
- Meži (ZM)
- Augļu dārzi (ZA)
- Parki un apstādījumi (ZPa)
- Pļavas un palienes (ZPl)

6.1.2. Atļautā izmantošana

1) Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, kas noteikta kā “Dabas pamatne” (Z) izriet no šo teritoriju specifikas un saistīta ar dabas resursu aizsardzību un ilgtspējīgu izmantošanu, galvenokārt rekreāciju, izņemot atmatu teritorijas, kas paredzētas apbūvei.

2) “Dabas pamatnes” teritoriju atļauto izmantošanu un konkrētus noteikumus nosaka konkrētās teritorijas detālplānojumā, izejot no ekoloģiskajiem apstākļiem, vides aizsardzības prasībām un teritorijas apsaimniekošanas noteikumiem.

3) Apbūve šajās teritorijās pieļaujama tikai tad, ja tā nepieciešama atļautās izmantošanas nodrošināšanai:

- būves teritorijas labiekārtojuma nodrošināšanai, laivu piestātnes, glābšanas stacijas un citas ar rekreāciju saistītās būves;
- organizētas peldvietas;
- ar tūrismu un rekreāciju saistītas sezonas rakstura būves;
- ar mežu apsaimniekošanu vai pārraudzību saistītās ēkas un būves.

Īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, teritoriju izmantošanu un aizsardzību regulē vispārējie un individuālie aizsargājamās teritorijas aizsardzības un izmantošanas noteikumi un aizsargājamās teritorijas dabas aizsardzības plāni.

6.1.3. Minimālā zemes gabala platība

No jauna veidojamu zemesgabalu minimālā platība dabas pamatnes teritorijās ir **2 ha**.

6.1.4. Izņēmumi un papildinājumi

1) Dabas parks „Daugavas ieleja”

Dabas parkā „Daugavas ieleja” nav atļauts sadalīt zemes īpašumus zemes vienībās, kas mazākas par **10 hektāriem**. Šajā teritorijā atļauto izmantošanu reglamentē MK noteikumi Nr. 415 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” un dabas parka „Daugavas ieleja” dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plāns (apstiprināts Vides ministrijā 16.03.2005. ar Nr. 84).

2) Augļu dārzi

Teritorijas plānojums paredz saglabāt šīs teritorijas kā dārzus, lai attīstītu augļkopību, pieļaujot šajās teritorijās to uzturēšanai nepieciešamās ēkas un būves.

3) Meža zemes drīkst transformēt tikai zem ēkām un būvēm likumdošanā noteiktajā kārtībā.

6.2. Lauksaimniecības teritorijas (L)

6.2.1. Definīcija

Apbūves noteikumos lauksaimniecības teritorija (L) nozīmē zemesgabalu ar vai bez apbūves, kur primārais ir zemes izmantošana, lai ražotu laukkopības un lopkopības produktus savam patēriņam vai pārdošanai, tos uzglabātu, daļēji apstrādātu. Sekundārais zemes izmantošanas veids ir citas tāda veida zemes izmantošanas, kas saistītas ar lauksaimnieciskās darbības alternatīvām un to dažādošanu.

6.2.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un būves uz zemes, kas paredzēta lauksaimniecības teritorijai (L) ir :

- lauksaimnieciskā darbība,
- dārzenkopība (ar siltumnīcām un lecektīm),
- dārzkopība,
- lopkopības ferma (liellopu ferma līdz 500 dzīvniekiem, cūku ferma līdz 300 dzīvniekiem),
- zivju audzētava, dīķsaimniecība,
- kokaudzētava,
- komposta sagatavošana,
- zemnieku sēta,
- savrupmāja,
- saimniecības ēkas, tajā skaitā:
 - kūts, klēts, šķūnis, tehnikas nojume, pirts, siltumnīca, lecektis, pagrabs, suņu aploks vai būda, pagalms, aka, dzīvojamā māja vai tās daļa laukstrādniekiem, saimniecības ēka vai tās daļa laukstrādniekiem,
- pansija, viesnīca, viesu māja,
- telpas individuālam darbam,
- privāts mājas bērnudārzs,
- jāšanas skola.
- neliels lauksaimniecības produkcijas pārstrādes uzņēmums vai kokapstrādes darbnīca

Ja to paredz detaļplānojums, zemesgabalos pie valsts ceļiem un pašvaldības ceļiem, var tikt izvietots:

- tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts,
- kempings un/vai motelis
- ceļa apkalpes objekts (DUS, autoremonta darbnīca u.t.t).

6.2.3. Zemesgabala platība

Jaunveidojamā zemesgabala minimālā platība - 2 ha.

6.2.4. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums nosakāms katrā atsevišķā gadījumā, bet ne vairāk par 10%, izejot no sekojošiem nosacījumiem:

- 1) Apbūves laukums ne vairāk par 0,2 ha,
- 2) Siltumnīcas, lecektis un piebraucamie ceļi netiek ieskaitīti zemesgabala maksimālajā apbūves laukumā.

6.2.5. Stāvu skaits

Maksimālais stāvu skaits - 2 stāvi un bēniņu izbūve.

6.2.6. Dzīvojamo ēku skaits

Dzīvojamo ēku skaits uz zemesgabala - 2.

6.2.7. Ēku un būvju attālums no zemesgabala robežas

Nevienu ēku vai būvi nedrīkst ierīkot tuvāk par pieļauto attālumu no dzelzceļa, autoceļiem un tuvāk par 4 m no zemesgabala robežas.

6.2.8. Attālumi starp ēkām un būvēm

Attālums no dzīvojamās mājas līdz citai ēkai vai būvei nedrīkst būt mazāks par :

- kūtij - 50 m,
- kūtsmēslu glabātuvei - 50 m,
- vircas bedrei - 50 m,
- lopkopības fermai - pēc sanitārajām normām,
- klētij, šķūnim, nojumei - pēc ugunsdrošības normām,
- akai - 10 m,

6.2.9. Lopkopības fermas un kūtis

1) Lopkopības fermām un kūtīm jābūt noteiktajā attālumā no citām fermām, apdzīvotām vietām, ceļiem un citiem objektiem. Lopkopības fermu sanitāros aizsargjoslu attālumus skat. 4.23. apakšnodaļā.

2) Lopkopības ferma un kūts jāizvieto tā, lai tās sanitārā aizsargjosla nepārsniegtu tā zemesgabala robežas, uz kura šī ferma vai kūts atrodas. Ar blakus zemesgabala īpašnieka rakstisku piekrišanu, ko viņš apliecina uz zemesgabala plānojuma lapas, šo sanitārās aizsargjoslas lielumu drīkst samazināt līdz attālumam, kuru akceptē blakus zemesgabala īpašnieks.

3) Ierīkojot lopkopības fermas, to teritorijai ir jābūt brīvai no lipīgo slimību ierosinātājiem. Teritorijā nedrīkst atrasties purvāji un plūstoša smilts, gruntsūdens līmenim jābūt vismaz 1 m zem ceļamo ēku pamatiem, ēku celtniecībā jāizvēlas līdzena teritorija ar nelielu līdz 5 % kritumu uz dienvidiem vai DA.

4) Fermas teritorijā jāparedz ceļi, vieta dzīvnieku pastaigu aplokiem, palīgēkām, veterinārajiem objektiem un barības noliktavām.

5) Skrīveru pagastā nav atļauts ierīkot lielfermas ar dzīvnieku skaitu liellopiem virs 500, un cūku fermas ar dzīvnieku skaitu virs 300.

6) Maksimāli vienlaikus atļautais mājdzīvnieku skaits lopkopības fermā vai zemnieku saimniecības kūtī, ja tiek izmantotas savas ganības, nedrīkst pārsniegt pieļaujamo mājdzīvnieku skaitu uz lauksaimniecības teritorijas platību:

- 1 govs (ar teļu) - 1,5ha,
- 1 bullis - 1,5ha,
- 1 zirgs - 1,5ha,
- 1 nobarojams liellops - 0,5ha,
- 10 aitas (ar jēriem) - 1ha,
- 40 aitas (ar jēriem) - 1ha kultivētas ganības,
- uz 20 cnt. cūku kopējās dzīvmasas - 1ha.

7) Ierīkojot vircas bedres un kūtsmēslu krātuves, ievērot 4.23. p. prasības

6.2.10. Citi noteikumi

Pansijas telpu platība pieļaujama ne vairāk par 50% no dzīvojamās ēkas platības.

6.2.11. Izņēmumi un papildinājumi

1) **L1** - īpaši vērtīgās lauksaimniecībā izmantojamās zemes – nogabali ar zemes kadastrālā vērtība virs 50 ballēm, kas lielāki par 50 ha un VBZU „Skrīveru zinātnes centrs”. Tās ir nacionālas nozīmes lauksaimniecības zemes, kurās nav atļauta zemes gabalu sadalīšana un lauksaimniecības zemes transformācija.

2) Dabas parks „Daugavas ieleja”

Dabas parkā „Daugavas ieleja” nav atļauts sadalīt zemes īpašumus zemes vienībās, kas mazākas par **10 hektāriem**. Šajā teritorijā atļauto izmantošanu reglamentē MK noteikumi Nr. 415 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” un dabas parka „Daugavas ieleja” dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plāns (apstiprināts Vides ministrijā 16.03.2005. ar Nr. 84).

3) Lauksaimniecības zemju transformācija zem ēkām un būvēm ir jāveic saskaņā ar MK noteikumiem Nr.619.

6.3. Lauku apbūves teritorijas (La)

6.3.1. Definīcija

Apbūves noteikumos lauku apbūves teritorija (**La**) nozīmē zemesgabalu, kur primārais zemes izmantošanas veids ir ģimenes māja (savrupmāja) ar piemājas saimniecību, bet papildus atļautas vēl citas izmantošanas.

6.3.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un būves uz zemes, kas lauku apbūves teritorijās (**La**) ir:

- dārzenkopība, sakņkopība,
- augļkopība, kokaudzētava,
- lauku sēta (savrupmāja, ar saimniecības ēkām, t.sk. kūts, klēts, šķūnis, pirts, siltumnīca, leceks, pagrabs)
- pansija,
- telpas individuālam darbam,
- privāts mājas bērnudārzs,
- viesu māja, kempings.

Zemesgabalos pie lielceļiem ir atļauts izvietot tirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu, ja to paredz detālplānojums.

6.3.3. Zemesgabala platība

Jaunveidojamā zemes gabala minimālā platība 0,5 ha.

6.3.4. Zemesgabala minimālais platums

Zemesgabala minimālais platums - 30m.

6.3.5. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums 12%, taču apbūves laukums nedrīkst pārsniegt 0,06 ha.

6.3.6. Stāvu skaits

Maksimālais stāvu skaits - 2 stāvi un bēniņu izbūve.

6.3.7. Dzīvojamo ēku skaits

Dzīvojamo ēku skaits uz zemesgabala – 2.

6.3.8. Ēku un būvju attālums no zemesgabala robežas

Nevienu ēku vai būvi nedrīkst ierīkot tuvāk par pieļauto attālumu no dzelzceļa, autoceļiem un tuvāk par 4 m no zemesgabala robežas.

6.3.9. Attālumi starp ēkām un būvēm

Attālums no savrupmājas līdz citai ēkai vai būvei nedrīkst būt mazāks par:

- līdz kūtij - 50 m,
- līdz kūtsmēslu krātuvei - 50 m,
- līdz vircas bedrei - 50 m.

6.3.10. Kūtis

- 1) Kūtīm jābūt noteiktajā attālumā no dzīvojamām mājām.
- 2) Kūts jāizvieto tā, lai tās sanitārā aizsargjosla nepārsniegtu tā zemesgabala robežas, kur šī kūts atrodas. Ar blakus zemesgabala īpašnieka rakstisku piekrišanu, ko viņš apliecina uz zemesgabala plānojuma lapas, sanitārās aizsargjoslas lielumu drīkst samazināt līdz attālumam, ko akceptē blakus zemesgabala īpašnieks.
- 3) Ierīkojot vircas bedres un kūtsmēslu krātuves, ievērot 4.23. p. prasības.

6.3.11. Precizējumi un papildinājumi

- 1) Lauksaimniecības zemju transformācija zem ēkām un būvēm ir jāveic saskaņā ar MK noteikumiem Nr.619.

6.4. Mazdārziņu teritorijas (MD)

6.4.1. Definīcija

Apbūves noteikumos mazdārziņu (MD) nozīmē teritoriju, kurā galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir augļu un sakņu dārzu ierīkošana ģimenes vajadzībām bez kapitālas apbūves.

6.4.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemes, kas paredzēta mazdārziņiem (MD), ir:

- augļu dārzs vai sakņu dārzs,
- siltumnīca vai lecekti,
- dārza inventāra noliktava.

6.4.3. Zemesgabala platība

No jauna veidojamu zemesgabalu (parceļu) minimālā platība – 300 -600 m².

6.4.4. Zemesgabala minimālais platums

Zemesgabala minimālais platums - 15 m.

6.4.5. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums nedrīkst pārsniegt 10%, bet stūra zemesgabalos – 15%.

6.4.7. Būvju skaits

Uz zemes gabala atļauts novietot vienu neapkurināmu siltumnīcu (lecekti) un inventāra noliktavu.

6.4.8. Ēku un būvju attālumi no zemes gabala robežām

1) Būvēm jāatrodas ne tuvāk kā 3m no zemes gabala robežām. Šo attālumu drīkst samazināt tikai ar kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstisku piekrišanu, ko viņš apliecina ar parakstu uz zemesgabala plānojuma lapas, norādot attālumu, kādam viņš piekrīt.

2) Komposta vietu izvietošana nav atļauta tuvāk par 1,5 m no kaimiņu zemesgabala robežas.

6.4.9. Precizējumi un papildinājumi

Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.5. Mazstāvu dzīvojamās teritorijas (DzM)

6.5.1. Definīcija

Apbūves noteikumos mazstāvu dzīvojamā teritorija (**DzM**) nozīmē zemesgabalu, kur primārais zemes izmantošanas veids ir savrupmāju, dvīņu māju, mazstāvu daudzdzīvokļu namu un rindu māju dzīvojamā apbūve ar īres vai privātiem dzīvokļiem.

6.5.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un būves uz zemes mazstāvu dzīvojamās teritorijās (**DzM**) ir:

- savrupmāja (vienas ģimenes dzīvojamā māja),
- dvīņu māja (divu ģimeņu dzīvojamā māja),
- mazstāvu daudzdzīvokļu nams,
- saimniecības ēka, palīgbūve,
- pirmsskolas bērnu iestāde - privāts mājas bērnudārzs,
- telpas individuālam darbam.

Ja to paredz detālplānojums, tad atsevišķā zemesgabalā atļauts būvēt pārvaldes iestādi, mazumtirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu, sporta būvi.

6.5.3. Būvlaide

Būvlaide nosakāma ne mazāk par 6m. Iedibinātas būvlandes gadījumā, ir jāievēro šī iedibinātā būvlaide.

6.5.4. Zemesgabala platība

Jaunveidojamā zemes gabala minimālā platība - 2000 m².

6.5.5. Zemesgabala minimālais platums:

- savrupmājām - 25 m,
- minimālā ielas vai ceļa fronte - 15 m.

6.5.6. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums nedrīkst pārsniegt:

- savrupmājām 30% no zemesgabala platības.

6.5.7. Minimālā brīvā teritorija

Zemesgabala minimālā brīvo (zaļo) teritoriju nosaka:

- savrupmāju apbūvei – 60%,
- pirmsskolas bērnu iestādei – ne mazāka par šīs iestādes stāvu platību.

6.5.8. Ēku skaits uz zemesgabala

Uz zemesgabala ir atļauts izvietot vienu dzīvojamo māju un palīgēkas, nepārsniedzot pieļaujamo apbūves blīvumu.

6.5.9. Stāvu skaits

Maksimālais stāvu skaits - 2 stāvi, ieskaitot bēniņus. Kopējais ēkas augstums nedrīkst pārsniegt 12 m. Noteiktie ēku un citu būvju augstumi nav attiecināmi uz atsevišķiem akcentiem, kas ir jāpamato ar detālplānojumu.

6.5.10. Pagalma noteikumi

Izņemot esošos apbūves gadījumus, kad jau ir iedibināta būvlaide, vai arī ar detālplānojumu noteikts citādi, ēkām un būvēm zemesgabalā ir jāatrodas:

- 1) Ne mazāk kā 6 m attālumā no ceļu un ielu sarkanajām līnijām.
- 2) Galvenajai ēkai uz zemesgabala atkarībā no apbūves veida ir viens vai vairāki pagalmi (priekšpagalms, iekšējais, sānpagalms, ārējais sānpagalms, aizmugures pagalms).

- 3) Viena zemesgabala pagalma daļu nedrīkst uzskatīt par otra zemesgabala pagalma daļu.
- 4) Nekādu daļu no nepieciešamā pagalma nedrīkst aizņemt kāda ēka, būve vai tās daļa, izņemot:
- palīgēkas vai būves, ja tās atļautas attiecīgajā apbūves teritorijā,
 - arhitektoniskas detaļas un veidojumi, arī sliekšņi, skursteņi, karnīzes, dzegas, teknes, pilastri un jumta balsti, kas projicējas jebkurā nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 0,5 m uz āru no sienas,
 - funkcionālas un dekoratīvas būves, ieskaitot nolaižamus saulesargus (markīzes), dekoratīvas strūklakas, skulptūras, piemiņas plāksnes un žogi,
 - atklātas ugunsdzēsības vai āra kāpnes, kam kāpņu pakāpieni un laukumi aprīkoti ar margām, un kas projicējas jebkurā nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 1,5 m uz āru no sienas,
 - erkeri, kas projicējas jebkurā nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 1 m uz āru no sienas,
 - balkoni, segtas un neseptas terases, kas projicējas jebkurā nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 2,5 m uz āru no sienas.
- 5) Ja būvlaide nesakrīt ar sarkano līniju, tad priekšpagalmā - zemesgabala daļā, kas izveidojas ēkas priekšā, veidojams priekšdārziņš.
- 6) Zemesgabala daļu starp būvlaidi un ielas sarkano līniju nedrīkst apbūvēt, nekādas ēkas daļas uz tās nedrīkst atrasties, izņemot 6.6.9. punktā noteiktos gadījumus.
- 7) Katra zemesgabala īpašniekam jāuztur kārtībā priekšdārziņš.

6.5.11. Žogi

- 1) Zemesgabalus drīkst iežogot atbilstoši šiem apbūves noteikumiem:
- ielas pusē pa sarkano līniju,
 - stūra zemesgabalos pa redzamības trīsstūriem, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi,
 - gar ūdenstilpnēm un ūdenstecēm pa tauvas joslām,
 - pārējos gadījumos pa zemesgabala robežām.
- 2) Žogus starp zemesgabaliem būvē īpašniekiem savstarpēji vienojoties. Zemesgabala īpašnieks būvē un uztur žogu gar ielas malu un tajā pusē, kas atrodas labajā pusē, skatoties no pagalma uz kaimiņu pusi.
- 3) Žogiem gar ielas vai ceļa fronti ir jābūt ne augstākiem par 1,6 m un 50% caurredzamiem, ja detālplānojumā nav noteikts citādi. Gar ielas fronti nav pieļaujami stiepļu pinuma žogi.
- 4) Jāizbūvē teritorijai raksturīgie žogu tipi. Tiem ir jābūt stilistiski saskaņotiem ar ēku un blakus zemesgabalu žogu arhitektūru. Žoga projekts pievienojams būvprojektam un saskaņojams būvvaldē.

6.5.12. Citi noteikumi

- 1) Ēkas un būves var izvietot ne tuvāk kā 3 m no zemesgabala robežām, vai tieši pie robežām, ja tiek ievērotas ugunsdrošības un sanitārās normas, ēku un zemesgabalu insolācijas prasības, un ir saņemta kaimiņa zemes gabala īpašnieka rakstiska piekrišana, ko tas apliecina ar personisku parakstu uz zemesgabala plānojuma lapas.
- 2) Ja ēka vai būve izvietota tieši pie kaimiņa zemesgabala robežas, tad ēkas vai būves sienai, kas atrodas uz robežas, jābūt veidotai kā pretuguns mūrim ar iespēju kaimiņam piebūvēt pie tās savu ēku vai būvi. Tādā gadījumā jumts jāveido ar kritumu uz sava zemesgabala pusi.
- 3) Maksimālais apbūves augstums nevienā mājas punktā nedrīkst pārsniegt pusi (0,5) no attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes un ielas ass līniju un pusotra (1,5) attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes un robežu ar kaimiņu zemesgabalu.

4) Minimālais attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus zemesgabalos nedrīkst būt mazāks par 6 m.

6.5.13. Precizējumi un papildinājumi

1) Paredzot jebkura veida būvniecību, rekonstrukciju, vai labiekārtošanu, Skrīveru zemkopības institūta un Klidziņas teritorijā esošajā mazstāvu dzīvojamai apbūves teritorijās, kas atrodas Daugavas ielejas ainavas aizsardzības zonā, Būvvaldei plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir jānosaka papildus prasības arhitektoniskajam risinājumam, krāsojumam un labiekārtojumam.

2) Plānojot rindu māju apbūvi, detālplānojumā jānosaka rindu māju apbūvei zemesgabala minimālā platība - 1200 m², zemesgabala minimālais platums – 15 m, apbūves blīvums - 35%, - minimālā brīvā teritorija - 40 %.

3) Citi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.6. Daudzdzīvokļu dzīvojamās teritorijas (DzD)

6.6.1. Definīcija

Apbūves noteikumos daudzdzīvokļu dzīvojamā teritorija (**DzD**) nozīmē zemesgabalu, kur primārais zemes izmantošanas veids ir dzīvojamā apbūve, galvenokārt ar vairākstāvu (no 2 stāviem un vairāk) un daudzdzīvokļu namiem, ar īres vai privātiem dzīvokļiem, bet pieļaujamas arī izmantošanas, kas pārsvarā izvietojamas dzīvojamo namu pirmajos stāvos un nerada dzīvojamai videi būtisku piesārņojumu.

6.6.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un būves uz zemes, kas paredzēta daudzstāvu dzīvojamai apbūvei (**DzD**) ir:

- daudzstāvu daudzdzīvokļu nams,
- mazstāvu daudzdzīvokļu nams,
- rindu māja,
- dvīņu māja,
- savrupmāja (vienas vai divu ģimeņu māja),
- pirmsskolas bērnu iestāde, t.sk. privāts mājas bērnudārzs,
- telpas individuālam darbam,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Atsevišķā zemesgabalā, ja to paredz detālplānojums, vai daudzdzīvokļu namu pirmajos stāvos atļauts izbūvēt vietējas nozīmes:

- pārvaldes iestādi,
- mazumtirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu,
- kultūras iestādi,
- ārstniecības iestādi,
- sporta būvi.

6.6.3. Būvlaide

Būvlaide nosakāma ne mazāk par 6m. Iedibinātas būvlaides gadījumā, ir jāievēro šī iedibinātā būvlaide.

6.6.4. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums ir 35 % līdz 45 % un to precizē detālplānojumā.

6.6.5. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija

Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija 50%-60 % un to precizē detālplānojumā.

Bērnu pirmsskolas iestādes zemesgabala brīvajai teritorijai jābūt ne mazākai par šīs iestādes stāvu platību.

6.6.6. Stāvu skaits

Maksimālais stāvu skaits - 4 stāvi (ieskaitot bēniņus, ja tos izmanto kādai atļautai izmantošanai).

6.6.7. Priekšpagalma dziļums

- 1) Dzīvojamās ēkas ar dzīvokļiem pirmajā stāvā jānovieto, atkāpjoties no ielas sarkanās līnijas ne mazāk par 6,0 m, izņemot iedibinātas būvlandes gadījumus.
- 2) Priekšpagalma minimālais dziļums pie galvenās ielas vai pašvaldības ceļa nedrīkst būt mazāks par 10,0 m.
- 3) Priekšpagalma dziļums no jauna būvējamām pirmsskolas bērnu iestādēm nedrīkst būt mazāks par 25 m.

6.6.8. Fasādes, jumti, ūdens notekcaurules

- 1) Katra zemesgabala īpašniekam jāuztur kārtībā ēkas fasādes, ūdens notekcaurules, renes un jumts.
- 2) Jumti jāizbūvē tā, lai ūdens netecētu uz kaimiņu zemesgabaliem. Jānovērš iespēja ledus un sniega krišanai uz ietves.
- 3) Katra daudzdzīvokļu nama ielas pusē, cik tālu tas saskaras ar ietvi, jābūt ierīkotai lietus ūdens renei un notekcaurulei, vai citai lietus ūdens novadīšanas sistēmai. Notekcaurules un to gali jāierīko tā, lai netraucētu kustību pa ietvi, ūdens notekcaurules jāizbeidz ne augstāk par 15 cm virs ietves.
- 4) Ugunsdrošajām sienām jābūt augstākām par jumta segumu vismaz par 60 cm, ja kaut viens no jumta vai savietotā jumta elementiem (izņemot jumta segumu) būvēts no degošiem materiāliem un vismaz par 30 cm, ja jumta vai savietotā jumta elementi (izņemot jumta segumu) būvēti no grūti degošiem materiāliem. Ugunsdrošās sienas var nebūt augstākas par jumta segumu, ja visi jumta vai savietotā jumta elementi (izņemot jumta segumu) būvēti no nedegošiem materiāliem.
- 5) Nav atļauta patvaļīga satelītantenu novietošana uz jumtiem un balkoniem, virs erkeriem vai to piestiprināšana pie ēku fasādēm.
- 6) Nav atļauta patvaļīga lodžiju un balkonu pārbūvēšana.

6.6.9. Skatlogi, reklāmas, markīzes

- 1) Nav atļauta patvaļīga jaunu skatlogu un durvju ierīkošana esošajās ēkās.
- 2) Izvietojot reklāmu, ir jāievēro Skrīveru pagasta saistošie noteikumi.
- 3) Virs skatlogiem un vitrīnām ir atļauts izbūvēt markīzes, kas neprojectējas brauktuvei tuvāk kā 0,5 m un kuru apakšējā mala ir vismaz 2,2 m virs ietves.

6.6.10. Apgaismes ķermeņi

- 1) Ielu, laukumu apgaismošanai atļauts izmantot virs ielām iekārtus vai arī pie stabiem piestiprinātus apgaismes ķermeņus. Apgaismes ķermeņiem jābūt arhitektoniski saskanīgiem katra vienlaicīgi uztverama ielas posma garumā.
- 2) Apgaismes ķermeņi pieslēdzami pazemes kabeļiem vai kabeļiem ēku sienās.

6.6.11. Kioski, nojumes, paviljoni u.c. mazās arhitektūras formas

- 1) Nav atļauts patvaļīgi būvēt vai novietot jebkādus gatavus kioskus, nojumes un paviljonus.
- 2) Ielu, ēku un dzīvokļu numerācijas norādes plāksnītes ir jāizvieto saskaņā ar Skrīveru pagasta saistošajiem noteikumiem.

6.6.12. Attālums starp dzīvojamām mājām

Attālums starp 2 - 4 stāvu dzīvojamām mājām:

- 1) Izvietojot ēkas ar garākajām fasādēm vienu pretī otrai, 2-3 stāvu apbūvē attālums jāpieņem ne mazāks par 15 m, un 4 stāvu apbūvē par 20 m.
- 2) Izvietojot pretī vienas ēkas garākajai fasādei otras ēkas gala fasādi ar dzīvojamo istabu logiem, attālums starp tām jāpieņem ne mazāks par 10 m.
- 3) Ja tiek nodrošināta istabu nepārskatāmība no ēku logiem un tiek ievērotas insolācijas un apgaismojuma normas, minētos attālumus drīkst samazināt, rakstiski saskaņojot ar blakus esošo ēku īpašniekiem.

6.6.13. Citi noteikumi

- 1) Attālums no daudzdzīvokļu dzīvojamo namu logiem līdz attiecīgajai teritorijai nedrīkst būt mazāks par:
 - bērnu rotaļu laukumiem 12 m,
 - pieaugušo iedzīvotāju atpūtai 10 m,
 - fizikultūras nodarbībām 10 - 40 m (atkarībā no trokšņu līmeņa un nodarbību veida),
 - saimnieciskiem mērķiem 20 m,
 - suņu pastaigai 40 m,
 - autostāvvietām (skat. 5.2. tabulu)
- 2) Attālums no atkritumu konteineru novietnes līdz laukumiem fizikultūras nodarbībām, bērnu rotaļām un pieaugušo iedzīvotāju atpūtai ir jāpieņem ne mazāks par 20 m, bet no saimnieciskiem mērķiem paredzētās teritorijas līdz visattālākajai ieejai dzīvojamā ēkā ne lielāks par 100 m.
- 3) Pie daudzdzīvokļu mājām jāparedz autostāvvietas ar aprēķinu uz katru dzīvokli viena automašīna.

6.6.14. Precizējumi un papildinājumi

- 1) Paredzot jebkura veida būvniecību, rekonstrukciju, vai labiekārtošanu Skrīveru zemkopības institūta teritorijā esošajā daudzdzīvokļu dzīvojamai apbūves teritorijā, Būvvaldei plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir jānosaka papildus prasības arhitektoniskajam risinājumam, krāsojumam un labiekārtojumam.
- 2) Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.7. Sabiedrisko iestāžu teritorijas (S)

6.7.1. Definīcija

Apbūves noteikumos sabiedrisko iestāžu teritorija (S) nozīmē zemesgabalu, kur primārā zemes, ēkas un būves vai tās daļas izmantošana kalpo sabiedriskiem vai sociāliem nolūkiem un ietver valsts un pašvaldības, reliģijas, izglītības, kultūras, zinātnes, ārstniecības, sociālās aprūpes vai citas līdzīgas nekomerciālas iestādes.

6.7.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas vai būves uz zemes kas paredzēta sabiedrisko iestāžu apbūvei (S) ir:

- pārvaldes iestāde,
- izglītības iestāde, reliģijas iestāde,
- kultūras iestāde,
- viesnīca, viesu māja,
- ārstniecības iestāde,
- sociālās aprūpes iestāde,
- sporta būve,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Ja to nosaka detālplānojums, tad sabiedrisko iestāžu teritorijās papildus atļauts izbūvēt:

- tirdzniecības vai pakalpojumu iestādi,
- dzīvokli, kā palīgizmantošanu,
- sabiedrisko garāžu, kā palīgizmantošanu.

6.7.3. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums nedrīkst pārsniegt 40 %.

6.7.4. Minimālā brīvā (zaļā) teritorija

Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija tiek noteikta detālplānojumā vai attiecīgā objekta ģenerālplānā, vadoties pēc paredzētās saimnieciskās darbības un atbilstošiem būvnormatīviem, bet ne mazāka par 30% no zemes gabala platības.

6.7.5. Stāvu skaits

1) Sabiedriskām iestādēm maksimālais stāvu skaits - 3 stāvi (ieskaitot bēniņus, ja tos izmanto kādai atļautai izmantošanai).

2) Maksimālais ēkas vai būves augstums līdz jumta korei 12 m.

3) Šie ierobežojumi nav attiecināmi uz kulta celtnēm.

6.7.6. Priekšpagalma dziļums

Atkāpe no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām nedrīkst būt mazāka par 4.0 m, izņemot esošās apbūves gadījumus, kad ir jau iedibināta būvlaide.

6.7.7. Citi noteikumi

Jāparedz autostāvvietas, nosakot nepieciešamo stāvvietu skaitu atbilstoši aprēķiniem.

6.7.8. Precizējumi un papildinājumi

1) Paredzot jebkura veida būvniecību, rekonstrukciju, vai labiekārtošanu Skrīveru zemkopības institūta teritorijā, Būvvaldei plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir jānosaka papildus prasības arhitektoniskajam risinājumam, krāsojumam un labiekārtojumaam.

2) Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi ar detālplānojumiem.

6.8. Darījuma iestāžu teritorijas (D)

6.8.1. Definīcija

Apbūves noteikumos darījumu iestāžu teritorijas (D) nozīmē izbūves teritoriju, kurā galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir komerciāla rakstura darījuma iestādes: bankas, viesnīcas, biroji un kantori, gadatirgi, konferenču un izstāžu iestādes, kā arī mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekti. Pieļaujama vieglās rūpniecības uzņēmumu ar nebūtisku piesārņojumu izvietošana, ja to pamato ar detālplānojumu.

6.8.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes, kas paredzēta darījumu iestāžu apbūvei (D), ir:

- darījumu iestāde,
- mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekts,
- pārvaldes iestāde,
- kultūras iestāde, zinātnes iestāde,
- viesnīca, viesu nams,
- sporta un atpūtas objekts,
- degvielas uzpildes stacija,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Ja to nosaka detālplānojums, tad papildus ir atļauts izbūvēt:

- vieglās rūpniecības uzņēmumu,
- saimniecības ēku (garāžas),
- dzīvokli, kā palīgizmantošanu.

6.8.3. Zemesgabala apbūves blīvums

Zemes gabala maksimālais apbūves blīvums - 40%

6.8.4. Minimālā brīvā (zaļā) teritorija

Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija tiek noteikta detālplānojumā vai attiecīgā objekta ģenerālplānā, bet ne mazāk par 30%.

6.8.5. Stāvu skaits

1) Maksimālais stāvu skaits - 2 stāvi, ieskaitot bēniņus.

2) Maksimālais ēkas vai būves augstums līdz jumta korei 12 m.

6.8.6. Priekšpagalma dziļums

Atkāpe no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām nedrīkst būt mazāka par 6,0 m, izņemot esošās apbūves gadījumus, kad ir jau iedibināta būvlaide.

6.8.7. Citi noteikumi

Jāparedz autostāvvietas, nosakot nepieciešamo stāvvietu skaitu atbilstoši aprēķiniem.

6.8.8. Precizējumi un papildinājumi

Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.9. Jauktas dzīvojamās un darījumu iestāžu teritorijas (JDzD)

6.9.1. Definīcija

Apbūves noteikumos **jauktas dzīvojamās un darījumu teritorijas (JDzD)** nozīmē zemesgabalu, kur primārais zemes, ēkas, būves vai tās daļas galvenais izmantošanas veids ir savrupmājas, darījumu iestādes, tirdzniecības vai pakalpojumu objekti

6.9.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas vai būves uz zemes kas paredzēta jauktas darījumu teritorija (**JDzD**) ir:

- daudzdzīvokļu māja,
- savrupmāja,
- viesnīca, viesu māja,
- darījumu iestāde,
- tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts,
- pārvaldes iestāde, kultūras iestāde,
- ārstniecības iestāde,
- sociālās aprūpes iestāde,
- zinātnes iestāde,
- speciāla izglītības iestāde,
- pirmsskolas bērnu iestāde, tai skaitā privāts mājas bērnudārzs,
- telpas individuālā darba vajadzībām,
- pansija,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Ja to nosaka detālplānojums, tad papildus atļauts izbūvēt:

- degvielas uzpildes staciju,
- vieglās ražošanas uzņēmumu,
- sabiedrisko garāžu.

6.9.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums

- 1) Darījumu, tirdzniecības un pārējām iestādēm - 40 %.
- 2) Savrupmājai un daudzdzīvokļu mājai skatīt punktu 6.5.p. un 6.6.p.

6.9.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija

- 1) Darījumu, tirdzniecības un pārējām iestādēm - 30 %.
- 2) Daudzdzīvokļu mājām - 35 %.
- 3) Bērnu iestādēm ne mazāk par šīs iestādes stāvu platību.

6.9.5. Maksimālais stāvu skaits

- 1) Darījumu, tirdzniecības un pārējām iestādēm – 2 stāvi, ieskaitot bēniņus, ja tos izmanto kādai atļautai izmantošanai.
- 2) Savrupmājai un daudzdzīvokļu mājai 2 stāvi, ieskaitot bēniņus.
- 3) Maksimālais ēkas vai būves augstums līdz jumta korei 12 m.

6.9.6. Priekšpagalma dziļums

Ēkas vai būves jānovieto atkāpjoties no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām un atkāpe nedrīkst būt mazāka par 6,0 m, izņemot esošās apbūves gadījumus, kad ir jau iedibināta būvlaidei.

6.9.7. Citi noteikumi

Jāparedz autostāvvietas, nosakot nepieciešamo stāvvietu skaitu atbilstoši aprēķiniem.

6.9.8. Precizējumi un papildinājumi

- 1) Paredzot jebkura veida jauno būvniecību, rekonstrukciju, vai labiekārtošanu Skrīveru zemkopības institūta teritorijā, vispirms ir nepieciešams izstrādāt detālplānojumu.
- 2) Būvvaldei plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir jānosaka papildus prasības arhitektoniskajam risinājumam, krāsojumam un labiekārtojumam.
- 3) Visi precizējumi un papildinājumi nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.10. Jauktas dzīvojamās un sabiedrisko iestāžu teritorijas (JSDz)

6.10.1. Definīcija

Apbūves noteikumos **jauktas dzīvojamās un sabiedrisko iestāžu teritorijas (JSDz)** nozīmē zemesgabalu, kur primārais zemes, ēkas, būves vai tās daļas galvenais izmantošanas veids ir dzīvojamā apbūve (gan savrupmājas gan daudzdzīvokļu mājas) un sabiedriskās iestādes, kā arī darījumu iestādes, tirdzniecības vai pakalpojumu objekti.

6.10.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas vai būves uz zemes kas paredzēta jauktas dzīvojamās un sabiedrisko iestāžu teritorija (**JSDz**) ir :

- daudzdzīvokļu māja,
- savrupmāja,
- pārvaldes iestāde, kultūras iestāde,
- ārstniecības iestāde, sociālās aprūpes iestāde,
- zinātnes iestāde,
- izglītības iestāde,
- pirmsskolas bērnu iestāde, tai skaitā privāts mājas bērnudārzs,
- telpas individuālā darba vajadzībām,
- pansija, viesnīca,
- darījumu iestāde,
- tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts,
- sporta būve,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Ja to nosaka detālplānojums, tad papildus atļauts izbūvēt:

- vieglās ražošanas uzņēmumu,
- sabiedrisko garāžu,
- dzīvokli, kā palīgizmantošanu.

6.10.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums

1) Dzīvojamai apbūvei 30% līdz 35%, sabiedriskajām, darījumu, tirdzniecības un pārējām iestādēm - 40 %.

6.10.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija

1) Dzīvojamai apbūvei 50%-60%, sabiedriskajām, darījumu, tirdzniecības un pārējām iestādēm - 30 %.

2) Bērnu iestādēm ne mazāk par šīs iestādes stāvu platību.

6.10.5. Maksimālais stāvu skaits

1) Sabiedriskajām iestādēm 3 stāvi, darījumu, tirdzniecības un pārējām iestādēm - 2 stāvi, ieskaitot bēniņus.

2) Maksimālais ēkas vai būves augstums jānosaka detālplānojumā vai arhitektūras plānošanas uzdevumā.

6.10.6. Priekšpagalma dziļums

Ēkas vai būves jānovieto atkāpjoties no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām un atkāpe nedrīkst būt mazāka par 6.0 m, izņemot esošās apbūves gadījumus, kad ir jau iedibināta būvlaide.

6.10.7. Citi noteikumi

Jāparedz autostāvvietas, nosakot nepieciešamo stāvvietu skaitu atbilstoši aprēķiniem.

6.10.8. Precizējumi un papildinājumi

1) Paredzot jebkura veida jauno būvniecību, rekonstrukciju, vai labiekārtošanu Skrīveru zemkopības institūta teritorijā, ir nepieciešams izstrādāt detālplānojumu.

2) Būvvaldei plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir jānosaka papildus prasības arhitektoniskajam risinājumam, krāsojumam un labiekārtojumam.

3) Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.11. Ražošanas teritorijas (R)

6.11.1. Definīcija

Apbūves noteikumos **ražošanas teritorijas (R)** nozīmē zemesgabalu, kur primārais zemes, ēkas un būves vai tās daļas izmantošanas veids ir ražošanas objekti, darbnīcas, noliktavas, vairumtirdzniecības iestādes, transporta uzņēmumi, kam ir uzstādītas īpašas prasības, vai noteiktas aizsargzonas. Citas izmantošanas šajā teritorijā nav atļautas.

6.11.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas vai būves uz zemes, kas paredzēta ražošanas apbūvei ir:

- vispārīgās ražošanas uzņēmums,
- noliktava,
- vairumtirdzniecības iestāde,
- tehniskās apkopes stacija,
- degvielas uzpildes stacija,
- sabiedriska garāža,
- specializēta lopkopības ferma – komplekss
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Ja to nosaka detālplānojums, tad papildus atļauts izbūvēt:

- darījumu iestādi,
- pārvaldes iestādi,
- tirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu.

Dzīvojamā apbūve šajās teritorijās nav pieļaujama.

6.11.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums

Zemesgabala maksimālais pieļaujamais apbūves blīvums - no 30% līdz 70%, ir jāprecizē detālplānojumā, atkarībā no paredzētās saimnieciskās darbības un atbilstošiem normatīviem.

6.11.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija

Zemesgabala minimālā brīvā teritorija tiek noteikta detālplānojumā, vai attiecīgā objekta ģenerālplānā, atkarībā no paredzētās saimnieciskās darbības, bet ne mazāka kā 20 %.

6.11.5. Maksimālais stāvu skaits

1) Maksimālais stāvu skaits - 2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi.

2) Maksimālais ēkas vai būves augstums līdz jumta korei 14 m, izņemot torņus, dūmeņus vai ar tehnoloģiju un ražošanas specifiku saistītas būves.

6.11.6. Pagalma noteikumi

1) Ēkas vai būves jānovieto atkāpjoties no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām un atkāpe nedrīkst būt mazāka par 6.0m, izņemot esošās apbūves gadījumus, kad ir jau iedibināta būvlaide.

2) Priekšpagalmā nav pieļaujama uzglabāšana

3) Ārpustelņu uzglabāšana jānorobežo ar nepārtrauktu un necaurredzamu žogu.

6.11.7. Citi noteikumi

1) Attālums līdz citiem objektiem nosakāms atbilstoši normatīvajiem aktiem.

2) Zemes gabala robežās ir veicami pasākumi, lai apkārtējās teritorijas pasargātu no trokšņa, smakām un citiem kaitīgiem faktoriem, kā arī nosegtu neestētiskus skatus.

3) Autostāvvietas un piebrauktuves jānodrošina sava zemes gabala robežās.

6.11.8. Precizējumi un papildinājumi

1) Visi precizējumi un papildinājumi nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.12. Jauktas ražošanas un darījumu teritorijas (JRD)

6.12.1. Definīcija

Apbūves noteikumos **jauktas ražošanas un darījumu teritorijas (JRD)** nozīmē zemesgabalu, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir ekoloģiski tīra ražošana, kā arī dažāda rakstura darījumu iestādes. Atsevišķos gadījumos pieļaujama dzīvojamās apbūves izvietošana, ja tā nepieciešama pamatfunkcijas nodrošināšanai un tā tiek pamatota ar detālplānojumu.

6.12.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas vai būves uz zemes kas paredzēta jauktas ražošanas apbūvei (**JRD**) ir:

- vieglās rūpniecības uzņēmums,
- vairumtirdzniecības iestāde,
- kravu stacija, noliktava,
- sabiedriskā garāža,
- tehniskās apkopes stacija,
- auto tirdzniecības iestāde,
- inženierkomunikāciju objekts,
- pārvaldes iestāde,
- zinātnes iestāde, darījumu iestāde,
- mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekts,
- degvielas uzpildes stacija,
- sporta un atpūtas objekts,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Atsevišķā zemesgabalā, ja to pamato ar detālo plānojumu, atļauts dzīvoklis kā palīgizmantošana.

6.12.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums

30% līdz 60%, konkretizējot detālplānojumā, atkarībā no paredzētās saimnieciskās darbības un tai atbilstošiem normatīviem.

6.12.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija

Tiek noteikta detālplānojumā vai attiecīgā objekta ģenerālplānā, izejot no paredzētās saimnieciskās darbības, bet ne mazāka kā 20 %.

6.12.5. Maksimālais stāvu skaits

- 1) Nedrīkst pārsniegt 2 stāvus (ieskaitot bēniņus, ja tos izmanto kādai atļautai izmantošanai).
- 2) Maksimālais ēkas vai būves augstums līdz jumta korei 12 m, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi.

6.12.6. Pagalma noteikumi

Ēkas vai būves jānovieto atkāpjoties no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām un atkāpe nedrīkst būt mazāka par 6,0 m, izņemot esošās apbūves gadījumus (iedibināta būvlaide).

6.12.7. Citi noteikumi

- 1) Attālums starp ēkām un līdz citiem objektiem nosakāms atbilstoši normatīvajiem aktiem.
- 2) Zemes gabala robežās ir veicami pasākumi, lai apkārtējās teritorijas pasargātu no trokšņa, smakām un citiem kaitīgiem faktoriem, kā arī nosegtu neestētiskus skatus.
- 3) Autostāvvietas un piebrauktuves jānodrošina sava zemes gabala robežās.

6.12.8. Precizējumi un papildinājumi

Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detālplānojumiem.

6.13. Komunālās un tehniskās apbūves teritorijas (T)

6.13.1. Definīcija

Apbūves noteikumos **komunālās un tehniskās apbūves teritorija (T)** nozīmē izbūves teritoriju, kurā galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir valsts un pagasta inženierkomunikāciju objekti, kā arī transporta un noliktavu uzņēmumi un iestādes. Dzīvojamā apbūve šajā teritorijā nav pieļaujama.

6.13.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes, kas paredzēta tehniskajai apbūvei (T), ir:

- vispārīgās ražošanas uzņēmumi, kas nerada būtisku piesārņojumu,
- darbnīcas,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti,
- vairumtirdzniecības iestāde,
- kravu stacija, noliktava,
- kolektīvās garāžas, sabiedriskā garāža,
- tehniskās apkopes stacija, degvielas uzpildes stacijas (tai skaitā gāzes uzpilde)
- saimniecības ēka,
- atklāta uzglabāšana.

Atsevišķos gadījumos, ja to pamato ar detaļplānojumu, ir atļauts:

- mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekts kā palīgizmantošana,
- dzīvoklis kā palīgizmantošana.

6.13.3. Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums

60% līdz 80%, konkretizējot detaļplānojumā, atkarībā no paredzētās saimnieciskās darbības un tai atbilstošiem normatīviem.

6.13.4. Zemesgabala minimālā brīvā (zaļā) teritorija

Tiek noteikta detaļplānojumā vai attiecīgā objekta ģenerālplānā, izejot no paredzētās saimnieciskās darbības, bet ne mazāka kā 10 %.

6.13.5. Maksimālais augstums

Maksimālais ēkas vai būves augstums atkarīgs no tehnoloģiskā procesa, bet nepārsniedzot 18 m, (izņemot torņus).

6.13.6. Pagalma noteikumi

Ēkas vai būves jānovieto atkāpjoties no ielas vai piebraucamā ceļa sarkanajām līnijām un atkāpe nedrīkst būt mazāka par 6,0 m, izņemot esošās apbūves gadījumus (iedibināta būvlaide).

6.13.7. Citi noteikumi

- 1) Attālums starp ēkām un līdz citiem objektiem nosakāms atbilstoši normatīvajiem aktiem.
- 2) Zemes gabala robežās ir veicami pasākumi, lai apkārtējās teritorijas pasargātu no trokšņa, smakām un citiem kaitīgiem faktoriem, kā arī nosegtu neestētiskus skatus.
- 3) Atklātā uzglabāšana nav atļauta priekšpagalmā un ārējā sānpagalmā, izņemot gadījumu, kad ar detaļo plānojumu ir noteikts citādi. Atklātā uzglabāšana jānožogo ar nepārtrauktu un necaurredzamu žogu.

6.13.8. Precizējumi un papildinājumi

- 1) Paredzot jebkura veida būvniecību, rekonstrukciju, vai labiekārtošanu Skrīveru zemkopības institūta teritorijā, vispirms ir nepieciešams izstrādāt detaļplānojumu.
- 2) Būvvaldei plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir jānosaka papildus prasības arhitektoniskajam risinājumam, krāsojumam un labiekārtojumam.
- 3) **Kapu teritorijas (Tk)** - perspektīvā teritorijas izmantošanas plānā ir izdalītas atsevišķi.
- 4) Citi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami ar detaļplānojumiem.

6.14. Līnijbūvju apbūves teritorija (TL)

6.14.1. Definīcija

Apbūves noteikumos **līnijbūvju apbūves teritorija (TL)** nozīmē teritoriju, kur primārais izmantošanas veids ir valsts un pašvaldības kopējas izmantošanas transports - ielu un ceļu tīkls, laukumi, dzelzceļš un inženiertehniskās apgādes tīkli un ar tiem saistītās būves.

6.14.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas vai būves uz zemes, kas paredzēta līnijbūvju teritorijai (TL) ir:

- dzelzceļa līnija, dzelzceļa stacija,
- valsts autoceļš, pašvaldības ceļš,
- iela, piebraucamais ceļš, saimnieciskais ceļš,
- auto stāvlaukums,
- autoosta,
- inženiertehnisko komunikāciju objekts,
- inženiertehniskās apgādes tīkli un būves,
- degvielas uzpildes stacija.

6.14.3. Ceļi un ielas

Visi ceļi un ielas ir iedalīti valsts ceļos, pagasta ceļos, ielās un piebrauktuvēs. Plānojot blīvu apbūvi ārpus apdzīvotajām vietām, ir jāpieņem tādi pat ceļu (ielu) parametri, kā apdzīvotajās vietās. Ceļu aizsargjoslu platums ciema (apdzīvotās vietas) teritorijā ir atšķirīgs, jo ciemos gar ielām un autoceļiem aizsargjoslu nosaka kā sarkano līniju un būvlaidi. Ceļu aizsargjoslas ir parādītas 3.sējuma, 5.kartē Aizsargjoslu plāns.

Skrīveru pagastā šādiem valsts autoceļiem un pašvaldības ceļiem tiek noteiktas aizsargjoslas un parādītas teritorijas plānojuma kartogrāfiskajos materiālos.

(1) Valsts ceļi:

Valsts galvenais autoceļš *A6 Rīga-Daugavpils* – 100 m no ceļa ass uz katru pusi.

Valsts 1.šķiras autoceļš *P32 Līgatne-Skrīveri* – 60 m no ceļa ass un katru pusi.

Valsts 2.šķiras autoceļi;

- V918 „Zemkopības institūts – Skrīveri” – 30 m no ceļa ass uz katru pusi
- V919 „Pievedceļš Skrīveru stacijai”- atrodas ciema teritorijā un tam noteiktas sarkanās līnijas.

2) Pašvaldības ceļi:

Pašvaldības ceļi - savienojošie pagasta ceļi, kas savieno apdzīvotās vietas, un nodrošina pieslēgumu valsts autoceļiem.

Pašvaldības ceļiem ir noteikta aizsargjosla -30m no ceļa ass uz katru pusi.

Atkarībā no grupas, pašvaldības ceļiem tiek noteiktas zemes nodalījuma joslas:

- 1. grupas pagasta ceļi, kas nodrošina piebraukšanu ne mazāk kā 10 saimniecībām - zemes nodalījuma josla -15 m,
- 2. grupas pagasta ceļi, kas nodrošina piebraukšanu ne mazāk kā 5 saimniecībām - zemes nodalījuma josla - 8 m,
- 3. grupas pagasta ceļi, kas nodrošina piebraukšanu ne mazāk kā 2 saimniecībām - zemes nodalījuma josla - 6 m.

Vietējas nozīmes ceļi - zemes nodalījuma josla - 8 m līdz 12 m ar piebraukšanu ne mazāk kā 5 saimniecībām, un - zemes nodalījuma josla - 6 m ar piebraukšanu ne mazāk kā 2 saimniecībām. Uzņēmumu un māju ceļiem zemes nodalījuma josla ir ceļa zemes klātnes platumā (CL, 27.p)

Pašvaldības un vietējas nozīmes ceļu šķērsprofilus skatīt 6.1. attēlā.

(3) Ielas un piebrauktuves:

Skrīveru ciemā, klasificējot ielas pēc nozīmes, tiek noteiktas:

- galvenās ielas ar platumu sarkanajās līnijās 20,0 – 25,0 m;
- vietējas nozīmes sadalījuma (dzīvojamās) ielas ar platumu sarkanajās līnijās 12,0 - 19,0 m;
- piebrauktuves atsevišķām mājām ar platumu sarkanajās līnijās 5,0 - 9,0 m.

6.1. tabula

Galvenās (maģistrālās) ielas (platums sarkanajās līnijās 20,0 – 25,0 m)		
1.	Daugavas iela	Skrīveros
2.	Jāņa Purapuķes iela	Skrīveros
3.	Dīvajās iela	Skrīveros
4.	Lielkažoku iela	Skrīveros
5.	Rīgas iela	Klidziņā
6.	Zemkopības institūts (Institūta iela)	Zemkopības institūtā
Vietējas nozīmes sadalījuma (dzīvojamās) ielas (platums sarkanajās līnijās 12,0 - 19,0 m)		
	Aizkraukles iela; Artura Piegāza iela; Andreja Upīša iela Andreja Pumpura iela; Artūra Rīdūža iela; Birzes iela; Bērzu iela; Draudzības iela; Dzelzceļnieku iela; Dārza iela; Ganību iela; Gaismas prospekts; Jorģa Zemitāna iela; Kalna iela; Kastaņu iela; Krampīšu iela; Lakstīgalu iela; Lauku iela; Liepu iela; Mazā Piekrastes iela; Mazā Sporta iela; Meža iela; Miera iela; Ozolu iela; Ošu iela; Piekrastes iela; Pulksteņupītes iela; Pīlādžu iela; Pļavu iela; Reinholda iela; Robežu iela; Siksnēnu iela; Sila iela; Smilšu iela; Sporta iela; Sprīdīša iela; Stacijas laukums; Tilta iela; Upes iela; Vēja iela; Zaļās zemes iela; Ziedu iela	Skrīveros
	Ābeļu iela	Zemkopības institūtā

Galveno un vietējas nozīmes ielu šķērsprofilus skatīt 6.2. attēlā.

6.14.4. Strupceļi un laukumi

Strupceļa garums nedrīkst pārsniegt 150 m. Tā galā jāveido autotransporta apgrīšanās laukums ar iekšējo diametru ne mazāku kā 16 m, un ne mazāku kā 30 m, ja jāierīko apgrīšanās laukums sabiedriskajam pasažieru transportam. Apgrīšanās laukumi nav izmantojami autostāvvietām. Piebrauktuves var veidot vienā līmenī ar ietvēm. Tādā gadījumā piebrauktuves kopējais platums nedrīkst būt šaurāks par 4,2 m.

6.14.5. Ietves

- 1) Visām ielām ciemos jābūt ar ietvēm vismaz 1,0 - 1,5 m platumā.
- 2) Ietvju augstums pie ielas braucamās daļas nedrīkst pārsniegt 15 cm. Ielu pārejās jāveido uzbrauktuves uz ietves bērnu un invalīdu ratiņiem ar ielas apmales vertikālo daļas augstumu ne lielāku par 2,5 cm.
- 3) Uz ietvēm pie ieejām ēkās pieļaujams izvirzīt tikai vienu pakāpienu un ne vairāk kā 30 cm, turklāt brīvajam ietves platumam jāsauglabājas ne mazākam par 1,2 m. Pakāpienam nedrīkst būt pulēta virsma, ja tajā netiek iestrādāta neslidena josla.

6.14.6. Ielu un ceļu segumi

- 1) Lielceļu, ielu un piebrauktuvju, kā arī laukumu un ietvju klātnēm jābūt ar cietu segumu.
- 2) Celiņu klātnei apstādījumu teritorijās pieļaujami dažādi segumi.

6.14.7. Brauktuvmju noapaļojuma rādiusi

- 1) Ielu un ceļu brauktuvmju apmales noapaļojuma rādiusi krustojumos un pieslēgumos ar regulējamās kustības autoceļiem un pagasta ceļiem jāpieņem ne mazāki par 8 m, bet transporta laukumos - ne mazāki par 12 m.
- 2) Rekonstrukcijas apstākļos un vietējas nozīmes ielu krustojumos un pieslēgumos pieļaujams samazināt noapaļojuma rādiusus attiecīgi līdz 5 un 8 m.
- 3) Ja brauktuve nav norobežota ar apmales akmeņiem, pagriezīenos brauktuvmes platums abās pusēs jāpaplašina par 2 m.

6.14.8. Veloceliņi

- 1) Veloceliņi var būt ar vienvirziena un divvirziena kustību, ar ne mazāk kā 0,5 m platām drošības joslām sānos. Šauros apstākļos drošības joslu vietā pieļaujams ierīkot 0,75 m augstas norobežojošas barjeras.
- 2) Pieļaujams ierīkot velosipēdu joslas ielu un ceļu brauktuvmju malās, atdalot tās ar dubultlīnijas marķējumu. Joslas platumam jābūt ne mazākam par 1,2 m transporta plūsmas kustības virzienā un ne mazākam par 1,5 m pretējā virzienā. Joslas platumam, ko ierīko gar ietvi, jābūt ne mazākam par 1,0 m.

6.14.9. Inženierkomunikācijas zem ielu brauktuvmēm

Ja paredzēts rekonstruēt ielas, zem kuru brauktuvmēm izvietotas pazemes inženierkomunikācijas, un ierīkot kapitālu ielas segumu, tad vienlaicīgi jāparedz šo komunikāciju pārlīkšana zem ietvēm un sadalošām joslām. Esošo komunikāciju saglabāšana, kā arī jaunu komunikāciju izvietošana kanālos un tuneļos zem brauktuvmēm, pieļaujama, ja tas ir attiecīgi pamatots. Esošajās ielās, kurām nav sadalošo joslu, pieļaujama jaunu inženierkomunikāciju izvietošana zem brauktuvmēm ar nosacījumu, ka tās izvietotas tunelī vai kanālā. Gāzes vadu izvietošana zem ielu brauktuvmēm pieļaujama tikai tad, ja tas nepieciešams tehnisku iemeslu dēļ.

6.14.10. Prasības ielu, ietvju un grāvju ierīkošanai un uzturēšanai

- 1) Pagasta dienestiem ir jāierīko un jāremontē ielas un laukumi to sarkanajās līnijās, pagasta ceļi zemes nodalījuma joslas platumā, kā arī lietus ūdens novadīšanas sistēma, arī pagasta grāvji un caurtekas zem ielām un pagasta ceļiem.
- 2) Pagasta dienestiem jāuztur kārtībā ielu, laukumu un pagasta ceļu brauktuvmes, kā arī caurtekas zem ielām un pagasta ceļiem.
- 3) Zemesgabala īpašniekam jāuztur kārtībā ietves, nobrauktuvmes un pagasta grāvjus gar zemesgabala ielas robežu, kā arī caurtekas un pagasta grāvjus sava zemesgabala robežās, atbilstoši pagasta padomes izdotiem noteikumiem.
- 4) Pagasta dienestiem ir tiesības pārbūvēt grāvjus saskaņā ar detālo plānojumu, kā arī tos tīrīt arī privāto zemesgabalu robežās, savlaicīgi informējot par to zemesgabalu īpašniekus.
- 5) Ar pagasta padomes atļauju un saskaņā ar pagasta padomes izdotiem tehniskajiem noteikumiem, zemesgabalu īpašnieki drīkst sava zemesgabala robežās grozīt grāvju virzienus lietus ūdeņu novadīšanai, kā arī ierīkot caurules (segto drenāžu).
- 6) Ietvju parametriem jāatbilst ielu un ceļu projektēšanas prasībām – platumam līdz 2 m, augstumam pie ielas braucamās daļas jābūt ne vairāk kā 15 cm.
- 7) Ielu pārejās jāveido uzbrauktuvmes uz ietves bērnu un invalīdu ratiņiem ar ielas apmales vertikālo daļu ne augstāku par 2,5 cm.
- 8) Ja, izdarot būvdarbus, nepieciešama ielas vai pagasta ceļa slēgšana, jāsaņem pagasta pašvaldības atļauja.
- 9) Valsts autoceļi tiek būvēti, remontēti un uzturēti par valsts līdzekļiem. Valsts dienestiem jāierīko, jāremontē un jāuztur kārtībā arī caurtekas zem valsts autoceļiem.
- 10) Valsts autoceļu zemes nodalījuma joslas zemes ir valsts ceļu dienesta lietojumā. Šajā ceļu zemes nodalījuma joslā ir aizliegts veikt jebkādas darbus bez valsts ceļu dienesta atļaujas.

6.14.11. Dzelzceļi

Saskaņā ar Aizsargjoslu likumu, ekspluatācijas aizsargjosla gar dzelzceļu Skrīveru ciema teritorijā noteikta līdz ar dzelzceļa nodalījuma joslu, bet ne mazāk kā 50m, pārējā teritorijā – 100m. Dzelzceļa aizsargjosla parādīta kartogrāfiskajā materiālā.

Skrīveru ciemā dzīvojamā apbūve jāatdala no dzelzceļa ar 100 m platu drošības aizsargjoslu, skaitot no malējās sliedes. Ja, izvietojot dzelzceļu padziļinājumā vai paredzot īpašus prettrokšņa pasākumus, netiek pārsniegts normatīvais trokšņu līmenis, tad drošības aizsargjoslu var samazināt, bet ne vairāk par 50 metriem. Ne mazāk par 50 % no drošības aizsargjoslas ir jāapzaļumo.

6.14.12. Meliorācijas sistēmas

Meliorācijas sistēmās ietilpst maģistrālie grāvji, dambji, sūkņu stacijas. Meliorācijas sistēmu ekspluatāciju un uzturēšanu reglamentē MK noteikumi Nr. 272 (2004.g.), bet būvniecības kārtību MK noteikumi Nr.382 (2003.g.)

Skrīveru pagastā ap meliorācijas būvēm un ierīcēm tiek noteiktas sekojošas aizsargjoslas:

- ap valsts un koplietošanas meliorācijas grāvjiem (ūdensnotekām) – 10m no ūdensnotekas kroles uz katru pusi,
- ap liela diametra (30 cm un vairāk) kolektoriem – 8m uz katru pusi no kolektora ass līnijas.

Teritorijas plānojumā nav grafiski parādītas visas meliorācijas grāvju ekspluatācijas aizsargjoslas. Tās obligāti ir jāprecizē un jāparāda detaļplānojumos, kā arī būvprojektu situācijas plānos.

6.14.13. Inženiertīkli

Visi esošie un plānotie inženiertīkli - gāzes vadi, telekomunikācijas, elektropārvades līnijas, ūdensvads un kanalizācijas tīkli, kā arī ar tiem saistītās būves ar savām ekspluatācijas joslām teritorijas plānojumā ir noteiktas kā līnijbūvju teritorijas. Plānojot un izbūvējot jaunus inženiertīklus, ieteicams izvietot gar ielām un ceļiem, kā arī veidot kopīgu inženiertīklu koridoru, ievērojot katra aizsargjoslu.

Teritorijas plānojumā grafiski ir parādītas aizsargjoslas augstspiediena maģistrālajam gāzes vadam, kā arī 330 kV, 110 kV un 20 kV augstsprieguma elektropārvades gaisvadu līnijām. Pārējās aizsargjoslas ir precizējamas un parādāmas detlplānojumos un būvprojektu situācijas plānos.

Skrīveru pagastā inženiertīkliem tiek noteiktas sekojošas aizsargjoslas:

Gāzes vads

- augsta spiediena maģistrālajam gāzes vadam - **15 m** uz katru pusi no gāzes vada ass;
- vidēja spiediena gāzes vadam – **5 m** uz katru pusi no gāzes vada ass.

Ūdensvads un kanalizācija

- ūdensvadiem un kanalizācijas spiedvadiem - **5 m** katrā pusē no cauruļvada malas;
- pašteces kanalizācijas vadiem - **3 m** katrā pusē no cauruļvada malas.

Elektropārvades līnijas

- 330 kV augstsprieguma gaisvadu līnijām (GVL) - **30 m** lauku teritorijā, un **8 m** blīvi apdzīvotas vietās;
- 110 kV augstsprieguma gaisvadu līnijām (GVL) - **20 m** lauku teritorijā, un **4 m** blīvi apdzīvotas vietās – Skrīveru ciemā;
- 20 kV augstsprieguma gaisvadu līnijām (GVL) – **6,5 m** lauku teritorijā, **2,5 m** (blīvi apdzīvotās vietās) ;
- 0,4 kV zemsprieguma gaisvadu līnijām (GVL) **6,5 m** lauku teritorijā, **2,5 m** (blīvi apdzīvotās vietās) ;

- kabeļu līnijām (KL) - zemes gabals vai gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas plaknes kabeļu līnijas katrā pusē **1 metra** attālumā no kabeļu ass*;
- transformātoru punktam (TP), - **1 m** gan lauku teritorijā, gan blīvi apdzīvotās vietās attālumā no nožogojuma vai būves visvairāk izvirzīto daļu projekcijas.

Telekomunikācijas

- gar elektronisko sakaru apakšzemes kabeļiem, gaisvadu un radiofikācijas sakaru līnijām - **2,5 m** uz katru pusi no apakšzemes kabeļu līnijas vai no gaisvadu līnijas ass;
- gar elektronisko radiosakaru līniju torņiem un antenu mastiem – **1m** ārpus nožogojuma vai **5m** no to vistālāk izvirzīto daļu projekcijas, un 2,5 m attālumā no torņu un mastu atsaitēm.

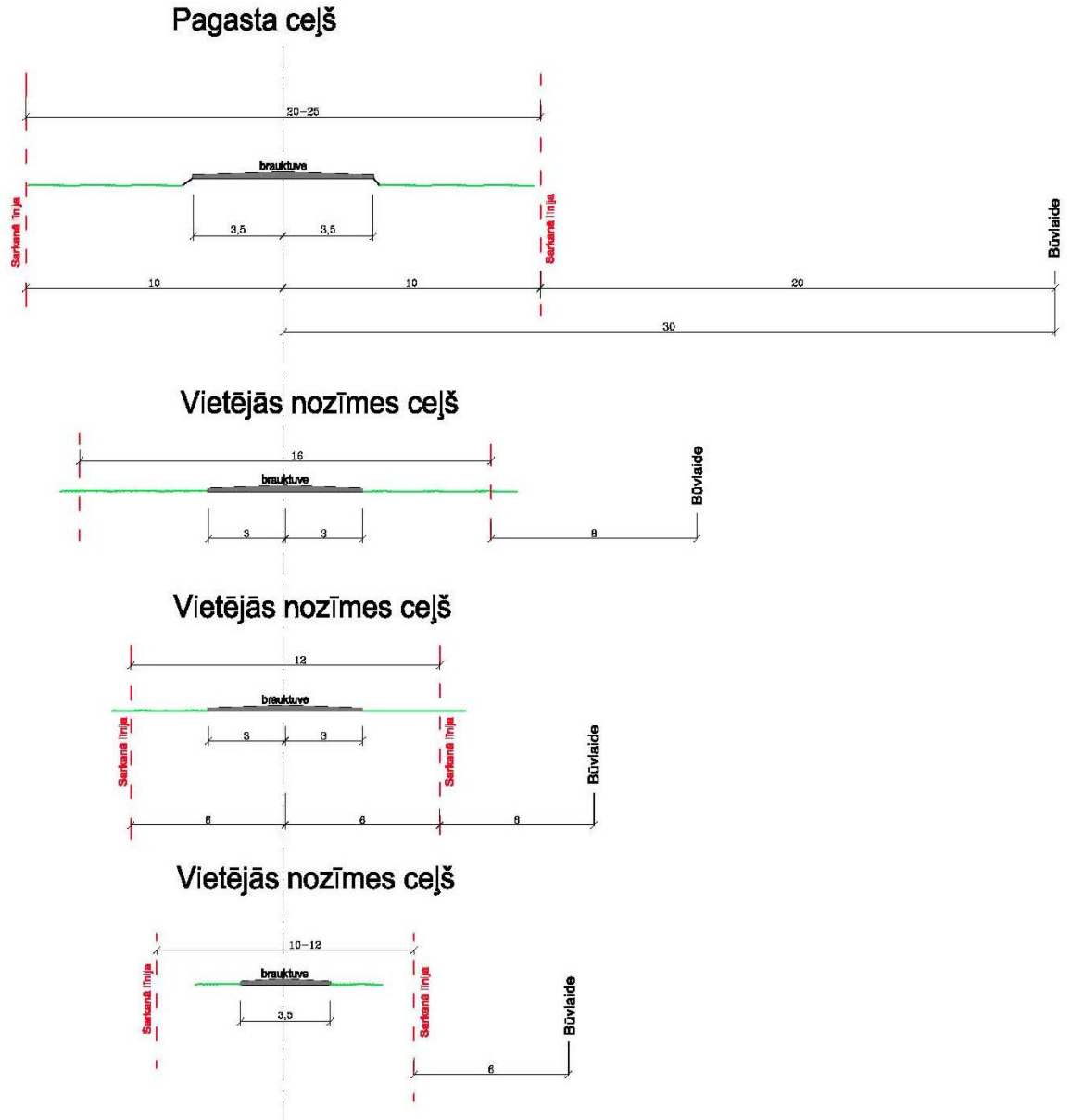
6.14.14. Citi noteikumi

- 1) Blakus zemesgabaliem ārpus tehniskās apbūves teritorijām, ja tie neatrodas ražošanas teritorijā, ir jānodrošina aizsardzība pret trokšņiem un cita veida piesārņojumiem,.
- 2) Ja to paredz detālplānojums, dzelzceļa sanitārās aizsargjoslas teritorijā, bez tehniskās apbūves teritorijā atļautām izmantošanām drīkst izvietot visa veida transporta komunikācijas un sabiedriskās apkalpes objektus, kas netraucē izpildīt dzelzceļa funkcijas.
- 3) mehāniskie transporta līdzekļi virs 3,5 t un lauksaimniecības tehnika ciemu teritorijās drīkst pārvietoties tikai pa īpaši noteiktiem ceļiem, ko apstiprina saskaņā ar Skrīveru pagasta saistošajiem noteikumiem.
- 4) uzsākot liela apjoma būvdarbus un teritorijas izbūvi, kas paredz intensīvu pagasta ceļu noslogošanu, būvētajam pirms būvatļaujas saņemšanas pašvaldībā ir jāparaksta saistību raksts par pagasta ceļu uzturēšanu kārtībā un radīto bojājumu novēršanu.

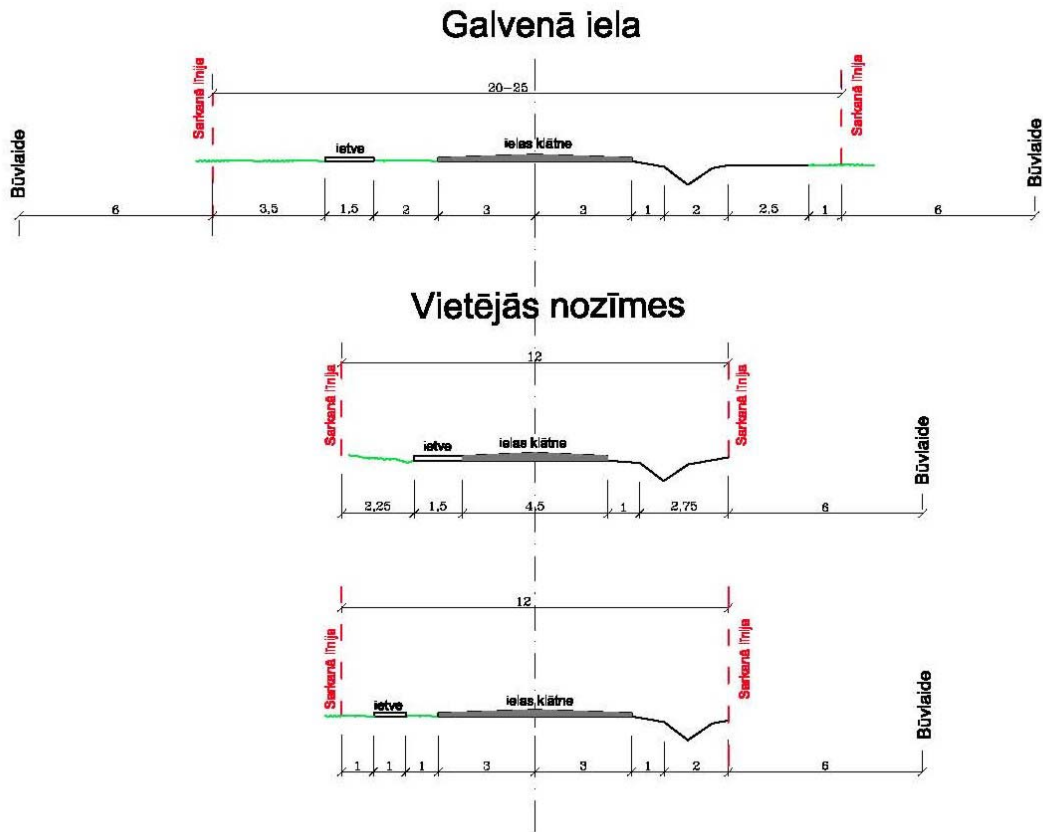
6.14.15. Precizējumi un papildinājumi

Visi precizējumi un papildinājumi ir nosakāmi izstrādājot detālplānojumus.

6.1. attēls Galveno un vietējas nozīmes ceļu šķērsprofilu

6.2. attēls Galveno un vietējas nozīmes ielu šķēršprofiļi

Apzīmējumi

- - Grāvis
- - Brauktuve
- - Ietve
- - Sarkanā līnija
- - Attālums starp ielu elementiem (m)

6.15. Rekreācijas teritorijas (A)

6.15.1. Definīcija

Rekreācijas teritorijas (A) nozīmē sabiedrībai brīvi pieejamas teritorijas, kuru izmantošana saistīta ar rekreāciju, sportu, tūrismu vai kvalitatīvas dabas vides nodrošināšanu, un ietver ar rekreāciju saistītās ēkas un būves.

6.15.2. Atļautā izmantošana

Nolūki, kādos atļauts izmantot zemi, būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un būves uz zemes, kas paredzēta rekreācijas teritorijai (A) ir :

- dārzi, parki, skvēri (sabiedriskie zaļumi),
- mežaparki,
- sezonas rakstura tūrisma un sporta infrastruktūras objekti,
- kempingi,
- teritorijas labiekārtojums un ar rekreāciju saistītās būves,
- organizētas peldvietas,
- laivu un jahtu piestātnes,
- glābšanas stacijas,
- specifiskas atrakciju izbūves,
- brīvdabas estrādes,
- skatu torņi,
- spēļu laukumi,
- slēpošanas, slaloma trases,
- auto un mototrases.
- golfa laukums
- inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.

Atsevišķos gadījumos, ja to pamato ar detālplānojumu, ir atļauta autostāvvietu izbūve apmeklētāju vajadzībām.

6.15.3. Zemesgabala minimālā platība

Jaunveidojamo zemes gabalu minimālā platība - 2 ha.

6.15.4. Zemesgabala apbūves blīvums

Maksimālais apbūves blīvums līdz 15%.

6.15.5. Stāvu skaits

Maksimālais stāvu skaits - 2 stāvi (izņemot skatu un novērošanas torņus).

6.15.6. Citi noteikumi

Gājēju celiņu parametri jāizvēlas saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, celiņa platumu pieņemot ne mazāk par 0,75 m.

Jānodrošina piekļūšanas un pārvietošanās iespējas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

6.15.7. Izņēmumi un papildinājumi

1) Dabas parkā „Daugavas ieleja” nav atļauts sadalīt zemes īpašumus zemes vienībās, kas mazākas par **10 hektāriem**. Šajā teritorijā atļauto izmantošanu reglamentē MK noteikumi Nr. 415 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” un dabas parka „Daugavas ieleja” dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plāns (apstiprināts Vides ministrijā 16.03.2005. ar Nr. 84).

2) Visi izņēmumi un papildinājumi ir nosakāmi un pamatojami, tikai izstrādājot detālplānojumus likumdošanā noteiktajā kārtībā.

6.16. Turpmākās izpētes teritorijas (I)

6.16.1. Definīcija

Turpmākās izpētes teritorijas (I) nozīmē teritorijas, kas rezervētas valsts vai reģionālas nozīmes infrastruktūras objektu izbūvei, kā arī tādas teritorijas, kurās veicama kompleksa un padziļināta izpēte, lai varētu tikt noteikts šīs teritorijas turpmākais atļautais izmantošanas veids.

6.16.2. Atļautā izmantošana

Turpmākās izpētes teritorijās ir atļauts turpināt tikai pašreizējo zemes izmantošanas veidu. Nav atļauta nekāda veida apbūve un zemes transformācija.

Atsevišķos gadījumos ir atļauta sezonas rakstura palīgēku novietošana, ja tas nepieciešams pašreizējai izmantošanai..

7. nodaļa.

KULTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBA

7.1. Nodaļas noteikumu darbības lauks

Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz Skrīveru pagasta teritorijā esošajiem un teritorijas plānojumā īpaši apzīmētajiem kultūras pieminekļiem: arheoloģijas pieminekļiem, vēstures pieminekļiem, arhitektūras pieminekļiem un to teritorijām un aizsargjoslām.

7.2. Vispārīgie noteikumi

1) Jāievēro LR likuma "Par kultūras pieminekļu aizsardzību" 1992.gada 17.februāra redakcijai, ar grozījumiem 01.06.93, 02.12.93., 09.02.95. prasības un "Kultūras pieminekļu uzskaites, aizsardzības, izmantošanas un restaurācijas noteikumi", kurus pieņēmusi LR Ministru Padome 1992.gada 26.novembrī ar lēmumu nr.506.

2) Kultūras pieminekļus ir aizliegts iznīcināt. Nekustamos kultūras pieminekļus drīkst pārvietot vai pārveidot tikai izņēmuma gadījumos ar LR Kultūras ministrijas Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atļauju. Kultūras pieminekļa pārveidošana vai tā oriģinālo daļu aizstāšana ar jaunām daļām pieļaujama vienīgi tikai tad, ja pārveidojuma rezultātā nepazeminās pieminekļa kultūrvēsturiskā vērtība. *[KL, 3. pants]*

3) Valsts pārvaldi kultūras pieminekļu aizsardzībā un izmantošanā nodrošina Ministru kabinets, to realizē Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija un tās izdotie administratīvie akti - norādījumi par katra atsevišķa kultūras pieminekļa izmantošanu un saglabāšanu, ir saistoši attiecīgā kultūras pieminekļa īpašniekam (valdītājam). *[KL, 5.pants]*

4) Kultūras pieminekļi var atrasties valsts un pašvaldības, kā arī fizisko un juridisko personu īpašumā. *[KL, 7.pants]*

5) Ja kultūras pieminekļa īpašnieks atsavina kultūras pieminekli, valstij ir pirmpirkuma tiesības. Kārtību, kādā valsts realizē pirmpirkuma tiesības, nosaka Ministru kabineta noteikumi.

6) Aizliegts atsavināt viena kultūras pieminekļa vai pieminekļu kompleksa atsevišķas daļas, kā arī sadalīt zemi, ja tādējādi tiek apdraudēta kultūras pieminekļa saglabāšana.

7) Kultūras pieminekļa atsavināšana var notikt, ja tā īpašnieks par nodomu atsavināt kultūras pieminekli ir paziņojis Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai, attiecīgā rajona valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektors ir apsekojis kultūras pieminekli un tā nākamais īpašnieks ir iepazīstināts ar norādījumiem par attiecīgā kultūras pieminekļa izmantošanu un saglabāšanu. *[KL, 8. pants]*

8) Zemesgabalus, uz kuriem atrodas kultūras pieminekļi, drīkst piešķirt lietošanā vai iegūt īpašumā zemes likumdošanas aktos noteiktajā kārtībā tikai tad, ja nākamais lietotājs vai īpašnieks ir iepazīstināts ar norādījumiem par attiecīgā kultūras pieminekļa izmantošanu un saglabāšanu. *[KL, 9.pants]*

9) Fiziskajām un juridiskajām personām ir jānodrošina, lai tiktu saglabāti kultūras pieminekļi, kas ir to īpašumā vai valdījumā. Valsts īpašumā esošo kultūras pieminekļu saglabāšanu nodrošina to valdītāji. Kultūras pieminekļa īpašnieka vai valdītāja pienākums ir:

a) ievērot likumdošanas un citus normatīvos aktus, kā arī Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas norādījumus par kultūras pieminekļu izmantošanu un saglabāšanu;

b) informēt Valsts kultūras pieminekļa aizsardzības inspekciju par katru bojājumu, kas radies īpašumā (valdījumā) esošajam kultūras piemineklim.

[KL, 11.pants]

10) Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai ir tiesības apsekot objektus, kuriem ir kultūras vērtība, lai izlemtu jautājumu par to ņemšanu valsts uzskaitē. *[KL, 13.pants]*

11) Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta projektā iekļauj Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija. Attiecīgais valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektors rakstveidā paziņo objekta īpašniekam (valdītājam) par viņa īpašumā (valdījumā) esošā objekta iekļaušanu Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta projektā.

12) Objekta īpašnieks (valdītājs) 30 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža rakstveidā informē Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju par savu attieksmi pret objekta iekļaušanu valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta projektā, un inspekcija izskata šo iesniegumu.

13) Objekta iekļaušanai valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā nav vajadzīga īpašnieka (valdītāja) piekrišana. Viņam tiek noteikti nodokļu atvieglojumi vai kompensēti zaudējumi, ja tādi radušies sakarā ar zemes vai objekta lietošanas iegrožojumiem.

14) Kultūras pieminekļu un to teritoriju iezīmēšanu administratīvi teritoriālo vienību plānos un valsts kadastrālās uzmērīšanas dokumentos nodrošina Valsts zemes dienests par valsts budžeta līdzekļiem. *[KL, 14. pants]*

15) Objekta izslēgšana no valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta pieļaujama, ja objekts pilnībā zaudējis savu kultūras pieminekļu vērtību. Objektus no valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta izslēdz Ministru kabinets pēc Valsts kultūras pieminekļu inspekcijas ierosinājuma. *[KL, 15. pants]*

16) Jaunatklātie objekti, kuriem ir vēsturiska, zinātniska, mākslinieciska vai citāda kultūras vērtība, neatkarīgi no tā, kā īpašumā tie atrodas, līdz jautājuma izlemšanai par šo objektu iekļaušanu valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā, bet ne ilgāk kā sešus mēnešus no dienas, kad par to ticis informēts objekta īpašnieks, atrodas valsts aizsardzībā.

[KL, 17.pants]

17) Prioritāri kultūras pieminekļus izmanto zinātnes, izglītības un kultūras mērķiem. Kultūras pieminekļu izmantošana saimnieciskajā darbībā pieļaujama vienīgi tad, ja tā nekaitē piemineklim, nemazina tā vēsturisko, zinātnisko un māksliniecisko vērtību. *[KL, 19. pants]*

18) Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektors nosūta kultūras pieminekļa īpašniekam (valdītājam) norādījumus par attiecīgā kultūras pieminekļa izmantošanu, saglabāšanu. Šie norādījumi stājas spēkā ar brīdi, kad kultūras pieminekļa īpašnieks (valdītājs) tos saņēmis un ar parakstu apliecinājis, ka iepazinies ar tiem. *[KL, 20.pants]*

19) Vērtīgas vēsturiskas vides aizsardzība jānodrošina, veicot kompleksu rekonstrukciju, vienlaicīgi restaurējot arhitektoniski un kultūrvēsturiski nozīmīgās ēkas, rekonstruējot, modernizējot, kapitāli remontējot esošās ēkas, izlases kārtībā būvējot jaunus objektus, saglabājot vides īpatnības, attīstot inženierkomunikācijas un uzlabojot teritorijas labiekārtojumu.

20) Pirms celtniecības, meliorācijas, ceļu būves, derīgo izrakteņu ieguves un citu saimniecisko darbu uzsākšanas šo darbu veicējam jānodrošina kultūras vērtību apzināšana paredzamo darbu zonā. Fiziskajām un juridiskajām personām, kas saimnieciskās darbības rezultātā atklāj arheoloģiskus vai citus objektus ar kultūrvēsturisku vērtību, par to nekavējoties jāziņo Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai un turpmākie darbi jāpārtrauc. *[KL, 22.pants]*

21) Lai nodrošinātu kultūras pieminekļu aizsardzību, tiek noteiktas kultūras pieminekļu aizsardzības joslas. To izveidošanai nav vajadzīga zemes lietotāja vai īpašnieka piekrišana. Ap kultūras pieminekļiem, kuriem vēl nav noteiktas aizsardzības joslas un jaunatklātajiem

kultūras pieminekļiem ir jāievēro 100 m aizsardzības joslas. Jebkuru saimniecisko darbību pieminekļu aizsardzības joslā, drīkst veikt tikai ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atļauju. Pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija var noteikt vidi degradējošus objektus, kas atrodas kultūras pieminekļu aizsardzības joslās. Šie objekti paredzami nojaukšanai un nav pieļaujama to turpmākā attīstība. *[KL, 23. pants]*

22) Rekonstrukcijas situācijā attālums starp kultūras pieminekļiem un inženierkomunikācijām jāpieņem ne mazāks par:

- 5 m līdz ūdensvadam, kanalizācijai vai siltumvadam,
- 2 m līdz pārējām inženierkomunikācijām.

Šajos gadījumos jāgarantē speciālu tehnisku pasākumu veikšana celtniecības darbu laikā.

23) Kultūras pieminekļus, kuru saglabāšanu īpašnieks nenodrošina, pēc Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas ierosinājuma atsavina tiesas ceļā. Namīpašumu atsavināšanas gadījumā īrnieku tiesības tiek saglabātas saskaņā ar LR likumdošanas aktiem. *[KL, 27. pants]*

24) Katram kultūras piemineklim var noteikt tā kultūrvēsturisko vērtību. To veic Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija. Atlīdzība par kaitējumu, kas izdarīts kultūras piemineklim, tiek aprēķināta atbilstoši šim kultūras piemineklim noteiktajai kultūrvēsturiskajai vērtībai. *[KL, 28. pants]*

25) Darījumi ar kultūras pieminekļiem, kas veikti, pārkāpjot likumā noteikto kārtību, atzīstami par spēkā neesošiem.

26) Par kultūras pieminekļu aizsardzības, izmantošanas, uzskaites, restaurācijas un remonta noteikumu neizpildīšanu, kultūras pieminekļu aizsardzības joslas režīma pārkāpšanu un par citiem likumdošanas aktos paredzētajiem pārkāpumiem personas saucas pie kriminālās, administratīvās vai citas atbildības saskaņā ar LR likumdošanas aktiem. *[KL, 30.pants]*

7.3. Valsts aizsargājамie kultūras pieminekļi

7.3.1. Latvijas valsts aizsargājамo kultūras pieminekļu saraksts

Saskaņā ar 1998. gada 29. oktobrī Kultūras ministrijas apstiprināto rīkojumu nr.128 Skrīveru pagasta teritorijā ir **3 valsts nozīmes aizsargājамie kultūras pieminekļi** un **viens vietējas nozīmes aizsargājамie kultūras pieminekļi**:

1	Kraukļu akmens-kulta vieta ;	valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļis (valsts aizsardzības Nr. 126)
2	Aizkraukles pilskalns -Augstie kalni;	valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļis (valsts aizsardzības Nr. 127)
3	Aizkraukles viduslaiku kapsēta ar baznīcas vietu;	valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļis (valsts aizsardzības Nr. 128)
4	Hardeļa dzirnavas – ūdensdzirnavas ar vilnas pārstrādes iekārtu;	vietējas nozīmes vēstures pieminekļis (valsts aizsardzības Nr. 8338)

Teritorijas plānojums rekomendē iekļaut aizsargājамo kultūras pieminekļu sarakstā arī pagājušā gadsimta apbūvi Skrīveru ciemā (pagastmāju, kultūras namu, pienotavu, dzelzceļa staciju u.c.), kā arī dažas interesantākās savrupmājas.

7.3.2. Aizsargjoslas (aizsardzības zonas)

Skrīveru pagastā tiek noteikta **500 m** pieminekļu aizsardzības zona (aizsargjosla) ap sekojošiem valsts aizsargājамiem kultūras pieminekļiem:

7.1 tabula

Nr. kartē	Valsts aizsardzības Nr.	Nosaukums un statuss	Aizsardzības zona (aizsargjosla)
1	126	Kraukļu akmens-kulta vieta - valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļis	500 m
2	127	Aizkraukles pilskalns (Augstie kalni) - valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļis	500 m
3	128	Aizkraukles viduslaiku kapsēta ar baznīcas vietu- valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļis	500 m
4	8338	Hardeļa dzirnavas – ūdensdzirnavas ar vilnas pārstrādes iekārtu- vietējas nozīmes vēstures pieminekļis	500 m

Tiem kultūras pieminekļiem, kas vēl nav iekļauti valsts aizsargājамo kultūras pieminekļu sarakstā, aizsardzības zona var tikt noteikta tikai pēc to statusa oficiālā apstiprināšanas. Līdz tam brīdim, izstrādājot detālplānojumus un būvprojektus katrā konkrētā gadījumā ir nepieciešams saņemt Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas nosacījumus.

7.3.3. Citi noteikumi

Veicot jebkāda veida zemes darbus kultūras pieminekļu tiešā tuvumā un to aizsardzības zonā, ir nepieciešams Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas saskaņojums un arheoloģisko izrakumu nodrošināšana.

8. nodaļa

AIZSARGĀJAMĀS DABAS TERITORIJAS

Aizsargājamās dabas teritorijas un objekti ir attēlotas Skrīveru pagasta teritorijas plānojuma kartēs.

8.1. Valsts nozīmes īpaši aizsargājamās dabas teritorijas un objekti.

8.1.1. Valsts nozīmes Īpaši aizsargājamās dabas teritorijas

Dabas parks „Daugavas ieleja” un dabas liegums „Ozolkalni” – šīs teritorijas ir arī *Natura 2000* vieta.

Dabas parkam „Daugavas ieleja” ir izstrādāts Dabas aizsardzības plāna projekts ar zonējumu, taču tas nav apstiprināts kā Ministru kabineta noteikumi, un tam nav vēl juridiska spēka. Tādēļ līdz dabas aizsardzības plāna apstiprināšanai visai dabas parka teritorijai ir piemērojami MK noteikumi Nr.415 *Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi*. Saskaņā ar tiem zemes īpašumus nav atļauts sadalīt vienībās, kas mazākas par 10 hektāriem;

Plānojot būvniecību vai kādu citu saimniecisko darbību dabas parka „Daugavas ieleja” teritorijā, obligāti izstrādājams detaļplānojums.

8.1.2. Valsts nozīmes dabas pieminekļi:

Skrīveru dendrārijs un Skrīveru svešzemju koku stādījumi

Aizsargājamam dendroloģiskajam stādījumam “Skrīveru svešzemju koku stādījumi” 2002.gadā ir izstrādāts dabas aizsardzības plāns (SIA “Latvijas mežu ierīcība”).

Plāns paredz šo teritoriju iedalīt 3 funkcionālajās zonās:

1.Dabas lieguma zona - dabiskie meža biotopi un audzes ar dendroloģiskajām vērtībām, kur atļauti tikai pasākumi, kas veicina un saglabā esošās vērtības.

2.Ainavu aizsardzības zona - audzes ar rekreatīvajām, ainaviskajām un nelielām dendroloģiskajām vērtībām, kur nav pieļaujama galvenā cirte.

3.Neutrālā zona – audzes, bez būtiskām dabas, dendroloģiskajām, rekreatīvajām vērtībām, kur pieļaujama ierobežota saimnieciskā darbība, ievērojot prasības, saskaņā ar dabas aizsardzības plānu.

Dabas pieminekļa teritorijas apsaimniekošana ir veicama saskaņā ar dabas aizsardzības plānā paredzētajiem pasākumiem. “Skrīveru svešzemju koku stādījumiem” nav atsevišķas administrācijas, tāpēc par dendroloģiskā stādījuma apsaimniekošanu un dabas aizsardzības plāna rekomendāciju ieviešanu ir atbildīgi VAS “LVM” Vidusdaugavas mežsaimniecība un pašvaldība.

Dižkoki

8.1 tabula

Nr. kartē	Nosaukums	Atrašanās vieta
1	ozols „Lielais Andrejs”	pie Sprūdu mājām
2	osis	pie Kalniņiem
3	ozols	pie bij .somu pirts(kartē nav parādīts)

Dižkokiem tiek noteikta minimālā aizsargjosla - 10 m no koka stumbra, bet ne mazāk par koka vainagu vertikālo projekciju, kas jāparāda detaļplānojumā un jāievēro būvprojekta situācijas plānā (ģenplānā). Šajā aizsargjoslā nav pieļaujama apbūve.

Zemes īpašnieki vai nomnieki, apstrādājot lauksaimniecībā izmantojamās zemes un rekonstrējot autoceļus, nedrīkst traumēt koku sakņu sistēmu vai stumbru. Lai dižkokus nebojātu mājlopi, nepieciešamības gadījumā tie ir jānorobežo ar žogu.

Pagasta teritorijas plānojums nosaka nepieciešamību pašvaldībai slēgt līgumus ar zemes īpašniekiem par dižkoku kā izcilu ainavas elementu saglabāšanu.

8.2. Vietējas nozīmes īpaši aizsargājamās dabas teritorijas

Lai saglabātu Skrīveriem raksturīgo kultūrvidi un ainavas, kā arī nodrošinātu iedzīvotājiem atpūtas un tūrisma resursu saglabāšanu, ar Skrīveru pagasta padomes lēmumiem pagasta teritorijā ir noteiktas vietējas nozīmes īpaši aizsargājamās dabas teritorijas.

8.2.1. Vietējas nozīmes kompleksie dabas liegumi

Skrīveru pagastā vietējas nozīmes kompleksie dabas liegumi ir noteikti šādās teritorijās:

8.2. tabula

Nr. kartē	Nosaukums
1	Ķīsuma strauts
2	Dīvajas senleja-Puntūžu kalns
3	Braslas senleja
4	Pulksteņupītes senleja
5	Maizītes senleja
6	Kalnezera reģions
7	Ašķeres grava (lielā susura liegums)

2004. gadā ar pagasta padomes lēmumu ir ierosināts Ministru kabinetam noteikt kā valsts nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju - dabas liegumu Lielā susura liegumu Ašķeres gravā.

Teritorijas plānojums nosaka, ka plānojot būvniecību vai kādu citu saimniecisko darbību vietējas nozīmes dabas liegumu teritorijās, obligāti izstrādājams detalplānojums.

8.2.2. Mikroliegumi

Skrīveru pagastā ar pagasta padomes lēmumu ir noteikti šādi mikroliegumi:

8.3. tabula

Nr. kartē	Nosaukums
1	Meža biotopu un trīspirkstu dzeņa mikroliegums
2	Meža biotopu un trīspirkstu dzeņa mikroliegums
3	Meža audzes mikroliegums

Apsaimniekošanas režīmu nosaka MK noteikumi, un jebkura darbība ir saskaņojama ar Aizkraukles virsmežniecību.

8.2.3. Vietējas nozīmes aizsargājamās ainavas

Lai saglabātu Skrīveru pagastam raksturīgās mozaīkveida ainavas, kur lauki mijas ar viensētām, nelielu mežiņu puduriem un bērzu birzītēm, Skrīveru pagasta padome ir apstiprinājusi vietējas nozīmes aizsargājamo ainavu teritoriju sarakstu.

Vietējas nozīmes aizsargājamās ainavas ir noteiktas šādās teritorijās:

8.4. tabula

Nr. kartē	Nosaukums	Veids
1	Veczemītāni	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
2	Griķīši	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
3	Birzes	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
4	Birzītes	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
5	Žagariņi	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
6	Dravnieki	Meža puduris - bērzu birzs
7	Līči	Meža puduris - bērzu birzs
8	Zemturi	Meža puduris - bērzu birzs
9	Mentes	Meža puduris - bērzu birzs
10	Kampīši	Meža puduris - bērzu birzs
11	Podnieku	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
12	Dzilnas	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
13	Klošāres	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
14	Glāžšķūnis	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
15	Valnīši	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
16	Lejasbeltēni	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
17	Lielkažoki	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
18	Jaundruvas	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
19	Zaļās zemes iela	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
20	Jaunvanagi	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
21	Asni	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
22	Lielkažoki	Aizsargājamu ainavu mežs- bērzu birzs
23	Veckrieviņi	Aizsargājamu ainavu meži
24	Ercu kalna priedes	Aizsargājamu ainavu meži

Pārsvārā tās ir izteiksmīgas bērzu birzis lauksaimniecības zemju vidū. Šajās teritorijās nav atļauts veikt kailcirtes, izgāzt atkritumus, lietot ķimikālijas.

Plānojot būvniecību vai kādu citu saimniecisko darbību vietējas nozīmes īpaši aizsargājamo ainavu teritorijās, ieteicams izstrādāt detaļplānojumu. Tā nepieciešamību katrā konkrētā gadījumā izvērtē Būvvalde.

8.2.4. Daugavas ielejas ainavas aizsardzības zona

Lai saglabātu Daugavas ielejas īpašo dabas un kultūrvēsturisko vidi, Skrīveru pagasta teritorijas plānojums paredz izveidot Daugavas ielejas ainavas aizsardzības zonu, kas Skrīveru pagastā ietver Daugavas ieleju labā krasta autoceļa A6 vizuāli uztveramajā zonā.

Šajā teritorijā ir noteiktas papildus prasības ēku un visa veida būvju arhitektoniskajam veidolam, kas nosakāms un precizējams Būvvaldes izsniegtajā plānošanas – arhitektūras uzdevumā, tajā skaitā paredzot arī ainavas analīzi ar fotomontāžu un nepieciešamības gadījumā arī būvniecības ieceres sabiedrisko apspriešanu.

Daugavas ielejas ainavas aizsardzības zonā nav atļauts:

- izvietot daudzstāvu dzīvojamās ēkas;
- veidot blīvu mazstāvu dzīvojamo apbūvi;
- veidot jaunus dārzkopības un mazdārziņu kooperatīvus;
- izvietot ražošanas kompleksus, siltumnīcas, fermas, noliktavas, angārus, garāžas un komunāli - saimniecisko apbūvi;
- veidot karjerus, izgāztuves, kokmateriālu un būvmateriālu krautuves,
- veikt darbības, kas izraisa augsnes eroziju
- izvietot nolietotās tehnikas un automobiļu kapsētas (šrotus);
- aizbūvēt vai aizsegt vērtīgākos skatu punktus;
- uzstādīt vēja ģeneratorus.

8.3. Aizsardzības prasības.

Aizsargājamās dabas teritorijās aizliegta visa veida darbība, kas ir pretrunā ar aizsargājamo dabas teritoriju izveidošanas mērķiem. Katram aizsargājamās dabas teritorijas izmantotājam jāievēro izstrādātie un apstiprinātie šo teritoriju apsaimniekošanas noteikumi.

Visās aizsargājamās teritorijās ir aizliegts:

- 1) Apmežot, izcirst, apbūvēt šīs teritorijas, vai veikt kādas citas darbības, kas maina to dabisko, mazpārveidoto vidi, vai esošo apbūves struktūru.
- 2) Veidot mazdārziņus un dārzkopības kooperatīvus, izvietot jaunus ražošanas uzņēmumus, fermas, noliktavas un komunālās apbūves objektus.
- 3) Veidot jaunas mazstāvu un daudzdzīvokļu dzīvojamās teritorijas.
- 4) Apbūvēt un citādi pārveidot dabas objektus, reljefu un estētiski augstvērtīgās ainaviskās teritorijas.
- 5) Aizbūvēt vai citādi aizsegt ainaviski nozīmīgākos skatu punktus un perspektīvas.

Saskaņā ar MK noteikumiem Nr.415 *Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi*, dabas parkā „Daugavas ieleja” ir noteikti sekojoši ierobežojumi:

- Nav atļauts veikt darbības, kas izraisa pazemes ūdeņu, gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu līmeņa maiņu (*p. 4.3.1.*);
- Nav atļauts veikt arheoloģiskās izpētes darbus (*p. 4.3.2.*);
- Nav atļauts izsniegt zemes dzīļu izmantošanas atļauju (licenci) (*p. 4.3.3.*);
- Zemes īpašniekiem (lietotājiem) aizliegts savā īpašumā (lietojumā) ierobežot apmeklētāju pārvietošanos pa ceļiem, takām, ūdenstecēm un ūdenstilpēm, kas norādīti attiecīgās aizsargājamās teritorijas dabas aizsardzības plānā un paredzēti aizsargājamās teritorijas apskatei (*p.6.*).
- Bez saskaņošanas ar reģionālo vides pārvaldi nav atļauts izvietot jebkāda veida reklāmas. (*p.7.*)
- Bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas nav atļauts izplatīt informāciju par aizsargājamās teritorijas īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnēm un īpaši aizsargājamiem biotopiem. (*p.8.*)
- Nav atļauts veikt darbības, kam ir būtiska negatīva ietekme uz dabiskajiem biotopiem, savvaļas dzīvnieku, augu un sēņu sugām un to dzīvotnēm vai savvaļas dzīvnieku populāciju vairošanos, atpūtu un barošanos, kā arī pulcēšanos migrācijas periodā (*p. 18.1.1.*);
- Nav atļauts veikt darbības, kam ir negatīva ietekme uz īpaši aizsargājamiem biotopiem, īpaši aizsargājamām sugām un to dzīvotnēm (*p. 18.1.2.*);
- Nav atļauts uzstādīt vēja ģeneratorus (*p.18.9.*);
- Nav atļauts celt un ierīkot jaunus aizsprostus un citas ūdens regulēšanas ietaises (*p.18.12.*);
- Nav atļauts sadalīt zemes īpašumus zemes vienībās, kas mazākas par 10 hektāriem (*p.18.11.*);
- Būvniecība dabas parkā pieļaujama tikai atbilstoši pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam, kas rakstiski saskaņoti ar aizsargājamās teritorijas administrāciju vai, ja tādas nav, ar reģionālo vides pārvaldi, kā arī ievērojot citus šajos noteikumos, citos normatīvajos aktos un dabas aizsardzības plānā noteiktos ierobežojumus (*p.19.*).

8.3.1. Ainavas saglabāšana un būvniecība

Jebkuras saimnieciskās darbības ir plānošanā jāievēro īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (tai skatā Daugavas dabas parka) aizsardzības plāna prasības un šo apbūves noteikumu prasības. Aizsargājamās dabas teritorijās nav pieļaujama zemju transformācija (lauksaimniecības zemju apmežošana, apbūvēšana, mežaudžu izciršana), kā arī lauksaimniecības zemju aizlaišana un nekopšana.

Nav pieļaujama ainaviski nozīmīgu skatu punktu aizsegšana, aizbūvējot ar ēkām, apstādot ar kokiem, vai aizaudzējot ar krūmiem, kā arī reljefa pārveidošana.

Lai veiktu būvniecību, vai citu saimniecisko darbību aizsargājamās teritorijās, vispirms ir izstrādājams detaļplānojums.

Detālplānojumos ir jānosaka prasības paredzēt skatu vietas, transporta stāvlaukumus, saglabāt publisku pieeju Daugavai, kā arī jāparedz nepieciešamie tūrisma infrastruktūras objekti.

Paredzot būvniecību ainaviski nozīmīgās vietās un teritorijās, Būvvalde pieprasa būvniecības ierosinātajam būvprojekta ietvaros veikt ainavas analīzi un norāda specifiskas prasības projektējamiem būvapjomiem.

Ja paredzamā būvniecība var negatīvi ietekmēt vidi un ainavu, Būvvalde ir tiesīga nodot būvniecības ieceri sabiedriskajai apspriešanai. Būvatļauju var izsniegt tikai pēc tam, kad attiecīgās teritorijās ir izstrādāts detaļplānojums un būvprojekts ir saskaņots ar Madonas reģionālo vides pārvaldi.

Lai novērstu ainavas degradāciju, pašvaldība ir tiesīga uzlikt sodu nesakopto teritoriju un ēku īpašniekiem, kā arī uzdot nojaukt sabrukušās vai nelikumīgi uzbūvētās ēkas un būves.

9.nodaļa

BŪVTIESĪBU ĪSTENOŠANAS KĀRTĪBA

9.1. Projektēšanas uzsākšana

Skrīveru pagastā visa veida būvniecība ir jāveic saskaņā ar normatīvajiem aktiem, Skrīveru pagasta teritorijas plānojumu un Apbūves noteikumiem, kā arī atbilstoši LR likumdošanā noteiktā kārtībā izstrādātiem un apstiprinātiem detālplānojumiem.

Būvvaldes funkcijas Skrīveru pagastā ir deleģētas Aizkraukles rajona Būvvaldei (turpmāk Būvvalde). Ja pagasta padome pieņem lēmumu par būvvaldes funkciju izpildītāja maiņu, šī punkta formulējums ir jāmaina, un tas netiek uzskatīts par šo Noteikumu grozījumiem.

Būvvalde regulāri informē pagasta padomi par visām būvniecības iecerēm, kā arī par izsniegtajām būvatļaujām. Neskaidrību gadījumos Būvvalde ir tiesīga pieprasīt būvniecības ierosinātajam pozitīvu pašvaldības lēmumu par būvniecības ieceri.

9.1.1. Būvniecības pieteikums

Būvniecību var ierosināt nekustamā īpašuma īpašnieks, nomnieks, lietotājs vai to pilnvarota persona. Uz būvniecības ierosinātāju attiecas visi šajos noteikumos noteiktie pasūtītāja pienākumi, tiesības un atbildība.

Būvniecības ierosinātājs aizpilda un iesniedz Aizkraukles rajona būvvaldē būvniecības pieteikumu — uzskaites karti. Būvniecības pieteikums — uzskaites karte iesniedzama arī tad, ja iepriekš ir izstrādāta būves skice, vai jau ir saņemti tehniskie noteikumi inženierkomunikāciju pieslēgšanai. Būvniecības pieteikums — uzskaites karte nav nepieciešama, ja būvprojektu izstrādā tikai interjeram vai iekštelpu pārplānojumam, neizmainot nesošās būvkonstrukcijas un šajos gadījumos netiek skartas kādas trešās personas īpašuma tiesības vai intereses.

Kopā ar būvniecības pieteikumu būvvaldē ir jāiesniedz:

- zemesgabala robežu plāns;
- zemes īpašuma tiesības apliecinošs dokuments - zemesgrāmatas akta kopija;
- rekonstrukcijas vai renovācijas gadījumos - inventarizācijas lieta;
- nomas līgums ar zemes īpašnieku, ja būvētājs nav zemesgabala īpašnieks;
- būvniecības ieceres skice, ja nepieciešams.

14 dienu laikā no Būvniecības pieteikuma reģistrēšanas Aizkraukles rajona Būvvalde sniedz atzinumu (lēmumu) par iecerētās būvniecības atbilstību Skrīveru pagasta teritorijas plānojumam, šiem Apbūves Noteikumiem, spēkā esošam detālajam plānojumam vai arī sniedz motivētu atteikumu.

Būvniecības likumā noteiktajos gadījumos pirms atzinuma izsniegšanas Būvvalde pieprasa būvniecības publisko apspriešanu. Ja nav izstrādāts detālais plānojums, Būvvalde atzinumā var noteikt papildus nosacījumus.

Būvvalde ir tiesīga pieprasīt detālā plānojuma izstrādāšanu papildus likumdošanā noteiktajiem gadījumiem, ja tas nepieciešams.

Atzinums par būvniecības ieceri tiek izsniegts uz vienu gadu un tas zaudē spēku, ja noteiktajā laikā būvprojektēšanas darbi nav uzsākti.

9.1.2. Plānošanas un arhitektūras uzdevums (APU)

Pozitīva atzinuma gadījumā būvvalde izsniedz plānošanas un arhitektūras uzdevumu, kurā atbilstoši Latvijas būvnormatīviem nosaka vides pieejamības prasības, kā arī skaņas un vizuālās informācijas nodrošinājuma līmeni. Pozitīvs būvvaldes atzinums un plānošanas un arhitektūras uzdevums ir pamats būvprojektēšanas veikšanai, bet nedod tiesības uzsākt būvdarbus.

Būvprojekts izstrādājams uz VZD saskaņota topogrāfiskā plāna pamata, izņemot gadījumus, kad plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir noteikts citādi. Topogrāfiskā plāna saskaņojumi ir derīgi 2 gadus.

9.2. Būvprojekta akceptēšana

1) Būvvaldē saskaņots skiču projekts ir pamats tehniskā projekta izstrādāšanai. Ja attiecīgais objekts ir valsts aizsargājama kultūras piemineklis vai tā aizsardzības zonā esošas būves un ainavas elementi, skiču projektu papildus saskaņo Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā.

2) Tehniskajam projektam jāatbilst Latvijas būvnormatīviem un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī Skrīverus pagasta apbūves noteikumiem, būvvaldes izdotajam plānošanas un arhitektūras uzdevumam, institūciju izdotajiem tehniskajiem noteikumiem un būvvaldē saskaņotam skiču projektam (ja projektēšana notiek divās stadijās).

3) Izstrādātā būvprojekta oriģinālu trijos eksemplāros (ar atbildīgo vadītāju un pasūtītāja oriģināliem parakstiem, saskaņojumiem un zīmogu nospiedumiem uz būvobjekta ģenerālplāna rasējuma lapas) un būvprojekta ekspertīzes atzinumu, ja tāds nepieciešams, iesniedz būvvaldē. Būvvalde pieņem lēmumu par būvprojekta akceptēšanu vai arī sniedz motivētu rakstisku atteikumu. Akceptētā būvprojekta viens eksemplārs tiek glabāts būvvaldē.

4) Būvvalde nav tiesīga akceptēt būvprojektu, ja nav izpildītas Apbūves noteikumu prasības, ja par būvprojektu ir sniegts negatīvs ekspertīzes atzinums, vai ja būvprojekts neatbilst Skrīveru pagasta teritorijas plānojumam vai apstiprinātam detālplānojumam.

9.3. Būvatļaujas saņemšana un būvniecības gaita

1) Pēc būvprojekta akcepta saņemšanas pasūtītājs iesniedz būvvaldē pieprasījumu būvatļaujas saņemšanai. Pirms būvdarbu uzsākšanas pasūtītājs saņem būvvaldes vai citas institūcijas saskaņā ar Būvniecības likuma 6.pantu izsniegtu būvatļauju (5.pielikums). Patvaļīga būvniecība nav pieļaujama.

2) Būvatļauju jebkuriem būvdarbiem valsts aizsargājamā kultūras pieminekļī vai tā aizsardzības zonā izsniedz tikai pēc tam, kad ir uzrādīta Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atļauja.

3) Izmaiņas akceptētā būvprojektā var izdarīt būvdarbu laikā, ja būvniecības dalībnieki par to vienojas ar būvprojekta autoru un ja izmaiņas neskar tehnisko noteikumu nosacījumus un nav pretrunā ar Latvijas būvnormatīvos un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām un vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu (detālplānojumu).

4) Ja akceptētā būvprojektā izdarītās izmaiņas skar tehnisko noteikumu nosacījumus vai būves ārējo veidolu vai tiek mainīta būves funkcija, attiecīgās izmaiņas ir jāaskaņo ar

saistošo tehnisko noteikumu izdevējiem. Minētajā gadījumā būvvaldei ir tiesības uzdot būvprojektu pārstrādāt atbilstoši jaunajam plānošanas un arhitektūras uzdevumam.

5) Būvobjektu pieņem ekspluatācijā Latvijas būvnormatīvā LBN 301 noteiktajā kārtībā vai kārtībā, kāda noteikta saskaņā ar Būvniecības likuma 6.pantu. Būvobjekta pieņemšanas aktā nosaka ar pasūtītāju saskaņotu termiņu, kurā galvenais būvuzņēmējs par saviem līdzekļiem novērš būvdarbu defektus, kas atklājušies pēc būvobjekta nodošanas. Minētais termiņš nedrīkst būt mazāks par diviem gadiem.

6) Būvdarbus var apturēt ar Valsts būvinspekcijas, būvvaldes vai Valsts darba inspekcijas lēmumu, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas vai Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta rīkojumu, ja nav izpildītas normatīvajos aktos noteiktās prasības, vai citu pamatotu iemeslu dēļ, kā arī saskaņā ar likumu "Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanas kārtību.

9.4. Būvju nojaukšana

Ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi vai nonākusi tādā stāvoklī, ka tās lietošana ir bīstama vai tā bojā ainavu, to nojauc vai saved kārtībā atbilstoši Civillikuma 1084.panta noteikumiem;

- (1) Būvi, kas nav kultūras piemineklis kultūras pieminekļu aizsardzības zonā, nojauc pamatojoties uz **Būvvaldes izsniegtu nojaukšanas atļauju**. Tās saņemšanai Būvvaldē iesniedz nojaukšanas pieteikumu, būvinženiera izstrādātu demontāžas projektu un būvdarbu veicēja izstrādātu darbu veikšanas projektu, kurā norādītas arī būvgružu novietošanas vietas. Būvvaldei ir tiesības samazināt iesniedzamās dokumentācijas apjomu;
- (2) Kultūras pieminekļu nojaukšanu, konservāciju vai atjaunošanu veic saskaņā ar normatīvo aktu par pieminekļu aizsardzību prasībām;
- (3) Teritoriju pēc ēkas nojaukšanas sakārto atbilstoši teritorijas atļautajai izmantošanai. Būves nojaukšanas faktu noformē ar pašvaldības komisijas sastādītu Ēkas nojaukšanas aktu;
- (4) Ja nojaukšanas laikā paredzami gājēju un transporta kustības traucējumi, darbus saskaņo ar A/S "Latvijas valsts ceļi".

9.5. Dzīvokļu pārbūve par publiskajām telpām

- (1) Lai uzsāktu dzīvokļu pārbūvi par publiskajām telpām, vispirms ir nepieciešama pagasta padomes atļauja.
- (2) Jauktas dzīvojamās un darījumu iestāžu apbūves teritorijās un atsevišķās daudzstāvu dzīvojamās ēkās daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās, ja ēkas konstruktīvais risinājums to pieļauj, ir atļauta dzīvokļu pārbūve par publiskajām telpām dzīvojamo ēku pirmajos stāvos;
- (3) Pēc pārbūves publisko telpu platība, augstums, inženiertehniskais risinājums, vides kvalitāte un citi parametri atbilst normatīvo aktu par publiskām ēkām un būvēm prasībām;
- (4) Persona, kas vēlas mainīt dzīvojamo telpu funkciju uz publiskām telpām, (arī tad, ja netiek mainītas ēkas nesošās konstrukcijas un starpsienas) Būvvaldē iesniedz šo apbūves noteikumu 2.daļas 1.nodaļas punktā 1.2. noteiktos dokumentus;
- (5) Pēc nepieciešamo pārbūvju vai uzlabojumu veikšanas telpas pieņem ekspluatācijā likumdošanā noteiktā kārtībā.

9.6. Patvaļīgās būvniecības novēršana

- (1) Patvaļīga būvniecība Skrīveru pagastā nav pieļaujama. Par patvaļīgu būvniecību vainīgās personas sauc pie administratīvās atbildības saskaņā ar LR Administratīvo pārkāpumu kodeksu.
- (2) Ja ēka vai būve tiek būvēta vai jau ir uzbūvēta bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētam būvprojektam, Būvvaldes amatpersonas par minēto pārkāpumu sastāda administratīvo pārkāpumu protokolu.
- (3) Būvvalde sagatavo un iesniedz materiālus Skrīveru pagasta padomei jautājuma par patvaļīgo būvniecību izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai par nelikumīgās būves nojaukšanu vai, izņēmuma gadījumos, par iespēju turpināt būvniecību;
- (4) Lai sagatavotu materiālus par patvaļīgo būvniecību, Būvvalde ir tiesīga pieprasīt no nelikumīgās ēkas vai būves īpašnieka:
 - būvinženiera slēdzienu par būves konstrukciju drošību un atbilstību būvnormatīviem;
 - institūciju atzinumus par būves atbilstību būvnormatīviem.
- (5) Ja ir pieņemts pagasta padomes lēmums par nelikumīgās būves vai tās daļas nojaukšanu, būves īpašnieks to nojauc. Ja līdz noteiktajam laikam būves īpašnieks nav šo lēmumu izpildījis, pašvaldība var organizēt nelikumīgās būves nojaukšanu. Ar nojaukšanu saistītos izdevumus sedz būves īpašnieks.
- (6) Izņēmuma gadījumā, ja būves paredzētā izmantošana atbilst Skrīveru pagasta teritorijas plānojumā atļautajai izmantošanai un ir iespējams nodrošināt visas šajos apbūves noteikumos vai detālā plānojumā minētās prasības, kā arī institūciju izsniegto tehnisko noteikumu prasības, un saskaņā ar pagasta padomes lēmumu būvniecība turpināma, Būvvalde izsniedz PAU būvprojekta izstrādāšanai.
- (7) Pēc projekta akceptēšanas Būvvalde izsniedz būvatļauju un pieņem objektu ekspluatācijā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

9.7. Atbildība par Skrīveru pagasta teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu neievērošanu

- (1) Jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kura neievēro vai pārkāpj šos Apbūves Noteikumus ir administratīvi sodāma saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksu;
- (2) Vainīgās personas pienākums ir novērst šo Noteikumu pārkāpumu;
- (3) Ja vainīgā persona pārkāpumu noteiktajā laikā nav novērsusi, tai uzliekams atkārtots naudas sods.

9.8. Apbūves noteikumu stāšanās spēkā, grozījumi, papildinājumi

Apbūves noteikumi stājas spēkā pēc tam, kad likumīgu spēku iegūst pagasta teritorijas plānojums vai tā grozījumi, pēc to pieņemšanas atklātā pagasta padomes sēdē.

Īpašos gadījumos ir pieļaujama apbūves noteikumu grozīšana ar pagasta padomes lēmumu, neizstrādājot attiecīgu teritoriālplānojumu, taču tādā gadījumā obligāti jāveic teritorijas plānojumam noteiktā sabiedriskās apspriešanas procedūra.

Grozījumi apbūves noteikumos nedrīkst grozīt valsts likumu un citu likumdošanas aktu noteiktos noteikumus un radīt attiecīgo likumu vai aktu pārkāpumus, ja tie nav akceptēti instancē, kas tos ir pieņēmusi.

Apbūves noteikumi var tikt precizēti un papildināti izstrādājot detaļplānojumus. Spēkā esošo detaļplānojumu saraksts tiek papildināts un atjaunots.

10.nodaļa

SPĒKĀ ESOŠO DETĀLPLĀNOJUMU SARAKSTS

Skrīveru pagastā vēl nav detaļplānojumi, kas būtu uzsākti, izstrādāti un apstiprināti. Pēc detaļplānojumu apstiprināšanas tie jāreģistrē šo apbūves noteikumi tabulā.

Spēkā esošo detaļplānojumu sarakstu ved pagasta padome un Būvvalde digitālā veidā. Viens detaļplānojuma eksemplārs glabājas Skrīveru pagasta padomē, otrs Būvvaldes arhīvā.

10.1.tabula Spēkā esošie detaļplānojumi

Nr.	Nosaukums, (kadastra Nr.)	Pieņemšanas datums	Robežu apraksts